

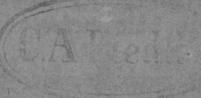
2.8° 141 ſch e d j e n a f

Proſtyka ſa Sſerbow

na leto

1864.

1864

S naſladowom Maczichy Sſerbskeje.

W komiſji w Gſmoserjowej knihaſti.

W tutym 1864. lęcze po Chrystuszu, fotrež je pšchestupne lęto				
a 366 dnjow wopschija, licži ſo:				
wot ſtworjenja ſwęta	5813,	wot ſaloženja budyſteho tačanijstwa	644,	
wot wuſtajenia julianſkeje protyle	1909,	wot ſpočatka reformazije	347,	
wot czerpjenja a horjetacza Chrystuſzoweho . . .	1831,	wot naroda kraja Jana	63,	
wot ſpočatka kſchecijanſtwa we Sſerbach . . .	844,	wot ſaloženja maczich ſerbſkeje	16.	

Zyrkwiſke lętne ſnamjenja.

W porjedzenej Nebo-
rjowej protyle

III	ſłota licžba	III
XII	epalh	III
XXV	wobvod ſlónza	XXV
VII	romſte daňſte cíſko	VII
CB	píſník nježeljſki	ED
27. mérza	jutrownička	29. haperleje.
26 nježelje po ſvj. trojiz do 1. adv.	24.	

Saczmieže ſlóncežka a měħaežka.

We I. 1864 ſo ſlóncežko dwaj krócz ſaczmimi, mě-
ħaežk ſo pał njeſaczmii. Prénje ſaczmieže ſlóncežka ſo
6. meje ſtatiſ, budże ſo pał jenož we ranishei Aſiſſej,
we półnoznej Australiſſej a we wjeczornej Americy
wibziż. Druhe ſaczmieže ſlóncežka 30. oktobra budże
jenož we połonſzej a bředźnej Americy k widženju.
Po taſkim pola naš žane ſaczmieže ſlóncežka njebudże
widžene.

W I. 1864 knježi Venus. (♀)

Stoletna protyla praji, ſo ſu te lęta, we ko-
trhčž Venus knježi, bôle moſte dhyžli ſuſhe a druhy
khetro čopke.

Naleto poſdże pſchińdze, ale je jara rjane a hoji
wſhiſtlim plödam.

Dhyž moſkota w naleču doſho njeje trała, dha
w lęcze čopkota ſežehuje; jeli ſo pał we naleču je
doſho deſhczijoſte wjedro, dha w lęcze ſuſhota naſtanie,
ſo bur mało kopow nawiaſa.

Naſyma je ſ wjetſcha čopka a rjana, ale ſriedž
novembra ſemja ſamjersnje a do hōd wjach njerostaje.

Šyma je pſchi ſapocžatku ſrénjo ſuſha, pſchi ſlónz
pał moſtra, ſo wulke deſhczili člowjekam a ſlotu jara
ſchloža.

Naletny ſyw dyrbi ſo ſ čaſkom wobſtaracž, do-
keſz jemu hewak ſuſhota ſchložicž može, aie ſózdy
hlađaj ſo, ſo ſwoje žne moſtroth dla bjes ſchlož
domkhowa.

Nož a pſcheniza njebudžetej ſo jara drje radžicž;
buđetej pał rjanej we ſlomje.

Wot ſadu wjele njeroscje, tola pał to wot teho
wotwiſjuje, kajez je naſeto, hačž je ſuſhe abo moſtre.

To lęto ma wjele hrinanjow a ſylnhych deſh-
czikow, a po taſkim wjele rybow a mało ſornew.

Schtyri lętne čaſhy.

Sapocžatk naſečja: 20. mérza 5 hodž. 14 min. popołnju,		
= lęcja: 21. junija 2 hodž. 12 min. popołnju.		
= naſymy: 23. septembra 4 hodž. 26 min. rano.		
= ſymy: 21. decembra 4 hodž. 3 min. popołn.		

Schtyri kwatembr.

W porjedzenej Nebo- rjowej a w starej julianſkej protyle		
17. februara	{ řeminiſcere	11. mérza
18. meje	{ ſvj. trojiz	10. junija
21. septembra	{ ſlónz	16. septembra
14. decembra	{ Lucije	16. decembra.

Jutrowna tabella.

1865: 16. haperleje.	1871: 9. haperleje
1866: 1.	1872: 31. mérza pſch.
1867: 21.	1873: 13. haperleje.
1868: 12.	1874: 5.
1869: 20. mérza.	1875: 28. mérza.
1870: 17. haperleje.	1876: 16. haperleje pſch. I.

12 njebjeſke ſnamjenja.

	boran,		law,		tjelinit,
	był,		knježna,		fedorožt,
	dwójnikaj,		waha,		wodny muž,
	raf,		ſchkorpiion,		rybie.

Abbreviatury abo pſchikroženja ſlowow.

○ ſlóncežko,	sł. p. ſchadženje popołnju.
○ měħaežk,	sł. d. ſchadženje dopołnja.
○ ſpolny měħaežk,	ſł. p. ſhowanje popołnju.
○ poſkleni běrlit,	ſł. d. ſhowanje dopołnja.
○ młody měħaežk,	hod. hodžina.
○ prjeni běrlit,	min. minuta.
	* ſłotne wiki.

1864. Januar,

wulki róžf, ma 31 dnjów.

Měsíčkowe
pscheměnjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skótne wifki.

Dyženje a dny.	Porjedžena protočka evangelſka. katholſka.	Stará julianſka Dezember.	○ ffhab. h. m.	ffhow h. m.	Wesigeſ namens fh. h. h. m.	○ fh. fh. h. m.	Q. Požleni běrsl. 2. jan. dop. 8 hodž. 28 min. ma ſně- hoje a větſi- ſoje wjedro.	1. Lipſl. 5. Bart (lane wifli.) 6. Rjehwaczi- dlo.* 11. Rakach. Kinsbörk.* 12. Halsch- trow.* 23. Budh- ſchin.* 25. Eukow.*
Text dop.: Matth. 16, 24—26; Psalm 102, 26—29; pop.: Jan 4, 34—36.								
1 p'jat'k Nowe lěto	Nowe lěto	20 Ignaca	8 6 4 2		th. d.			
2 ſobot. Małchar.	Małkarija	21 Julija	8 6 4 3		0 20			
1. tydženj. Text dop.: 1 Mojs. 17, 1—4; Romiſ. 18, 7—8; pop.: Luf. 12, 16—21.								
3 n'jedž. po now. lěče	po now. lěče	22 4. adventa	8 6 4 4		1 22			
4 p'ondž. Bałzarja	Tita	23 Dagoberta	8 5 4 5		2 29			
5 wut. Simeona	Telesfora	24 IIad. a J.	8 5 4 6		3 40			
6 frjeda T'joch kral.	T'joch kral.	25 Boži džeň	8 5 4 7		4 55			
7 ſchtw. Juliany	Božidara	26 Boži mač	8 4 4 8		5 59			
8 p'jat'k Erharda	Severina	27 Sćep. w.	8 4 4 9		6 56			
9 ſobot. Zacharia	Zuliana	28 20000 mart	8 3 4 10		th. p.			
2. tydženj. Text dop.; Ps. 139, 7—12; Kol. 2, 18; pop.; Matth. 3, 13—17.								
10 n'jedž. 1 po 3 kral.	1. n'jedž. p. 3 kral.	29 n. po h.	8 3 4 12		6 20			
11 p'ondž. Aloisije	Hygima	30 Anisije	8 3 4 14		7 39			
12 wut. Reinholda	Arkadija	31 Sylvestra	8 2 4 16		9 2			
13 frjeda Hilarija	Leontija	1N. I. 1864	8 1 4 17		10 21			
14 ſchtw. Felixa	Hilarija	2 Melanije	8 0 4 19		11 39			
15 p'jat'k Bohuw.	Pawoła	3 70 jap.	7 59 4 20		th. d.			
16 ſobot. Erdmunda	Marcella	4 Theofanta	7 58 4 21		0 55			
3. tydženj. Text dop.: 1 Mojs. 50, 15—21; 3af. 5, 17—18; pop.: Matth. 4, 1—12.								
17 n'jedž. 2 po 3 kral.	2. n'jedž. po 3 kr.	5 n. p. u. l.	7 57 4 22		2 5			
18 p'ondž. Felicity	Petr. ſlow. N.	6 Třoch kral.	7 56 4 23		3 8			
19 wut. Prifli	Kanuta	7 Jan Křečen.	7 55 4 25		4 10			
20 frjeda Fab. Šebast.	Fabiana a B.	8 Jurija Kr.	7 54 4 26		5 8			
21 ſchtw. Hanže	Hanže	9 Polymut.	7 53 4 28		5 53			
22 p'jat'k Vincenza	Vincenca	10 Reh. Nys.	7 52 4 30		6 32			
23 ſobot. Charith	Marije lub.	11 Theodosia	7 52 4 31		th. p.			
4. tydženj. Text dop.. Septuageſima	1. Petr. 5, 6—7; Septuageſima	pop.: Jan 1, 35—43.						
24 n'jedž. Paw. wobrocž.	Septuageſima	12 1. u. 3 kr.	7 51 4 32		5 40			
25 p'ondž. Paw. wobrocž.	Paw. wobrocž.	13 Hermila	7 50 4 34		6 45			
26 wut. Polykarpa	Polykarpa	14 Zacheja	7 49 4 36		7 49			
27 frjeda Jan. Chrystof.	Jana Chrystof.	15 Paw. Th.	7 48 4 38		8 50			
28 ſchtw. Karolinu	Chrilla	16 Marcella	7 46 4 40		9 59			
29 p'jat'k Theobalda	Franca Sal.	17 Antona	7 44 4 42		11 5			
30 ſobot. Adelgundy	Martiny	18 Athanasije	7 43 4 44		th. d.			
5. tydženj. Text dop.: Sexageſima	1 Kor. 6, 19. 20; Sexageſima	popočn.: Jan. 2, 23—25.						
31 n'jedž. Sexageſima	19 2 u. p. 3 kr.	19 2 u. p. 3 kr.	7 42 4 46		0 16			

1864. Februar,

mały róžf, ma 29 dnjów.

Měsaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skótne wiski.

Tydzenje a dny.	Porjedzena evangelska katholska.	Stara julianska Januar.	○ ffshad. h. m.	ffhod. h. m.	Niedziele mamienje ffh. th. h. m.	D ffh. th. h. m.	C Pożłeni běrsl. 1. febr. rano 1 hodz. 6 min. na deschcę. wětr a śněh polaze.	1. Luban.* Gassyn.* Psichibus*
1 pónđ.	Brigithy	Ignaza	20 Euthymia	7 41	4 48	1 22		3. Žarow.*
2 wut.	Mar. w.	Śwecj Mar.	21 Maxima	7 40	4 50	2 31		4. Njezwaczi- dlo.*
3 přjeda	Blažija	Blažija	22 Timoth	7 37	4 51	3 35		5. Radeberg.*
4 schtw.	Beroniki	Handr. Kors.	23 Klemensa	7 35	4 53	4 38		6. Kalawa.*
5 pjatk	Agathy	Agathy	24 Xenije	7 34	4 55	5 30		7. Biskopich.*
6 sobot.	Dorotheje	Dorotheje -	25 Jurija Th.	7 32	4 57	6 13		8. Nowosalz. Woſtrow.*
6. tydzenj. Text dop.: 1 Kral. 2, 1—4; pop.: Jan. 4, 1—9			Psichisz. Sul. 7, 3—5; Hebr. 13, 7;					9. Šarjelz.* Wojerech.* Brody.*
7 njedž.	Esthomii	Quinquagis.	26 3 n. p. 5 kr.	7 30	4 59	th. p.		10. Halschtrow.*
8 pónđ.	Honorata	Jana mart.	27 Jana Kr.	7 29	5 1	6 30		11. Vjernacijz.*
9 wut.	Póstnich	Póstnich	28 Eufr. S.	7 27	5 3	7 52		12. Trjebule.*
10 přjeda	Popjelna fr.	Popjelna fr.	29 Jgnaca	7 26	5 4	9 17		13. Draždjanj (st. město)
11 schtw.	Eufrosinj	Desiderija	30 Kreof.	7 24	5 6	10 35		14. Luborad.
12 pjatk	Jordana	Eulalije	31 Cyriaka	7 22	5 8	11 50		15. Gródz*
13 sobot.	Eulalije	Juliany	1 Februara	7 20	5 10	th. d.		16. Barščejz.*
7. tydzenj. Text dop.: 1 Kral. 3, 5—15; pop.: Jan. 5, 5—18.			Ps. 85, 8—14; Romf. 12, 7. 8.					17. Grodziszczo.
14 njedž.	Janovavit	1 njedž. pôsta	2 4 n. p. 3 kr.	7 18	5 12	1 4		18. Nafech.*
15 pónđ.	Faustina	Faustina	3 Blažija	7 16	5 13	2 0		19. Žitawa.*
16 wut.	Oncisima	Jordana	4 Jsidory	7 14	5 15	3 2		20. Stolpnjo.
17 přjeda	Kiwatember	Suče dny	5 Agathy	7 12	5 17	3 51		21. Nosbork.*
18 schtw.	Konfordije	Konfordije	6 Dorotheje	7 10	5 19	4 30		22. Dobrolug.
19 pjatk	Suzannj	Gabina	7 Parthena	7 8	5 21	5 7		23. Radenburg.*
20 sobot.	Leberechta	Eucharia	8 Theofila	7 6	5 23	5 36		24. Žaseniza.
8. tydzenj. Text dop.: Ezech. 33, 7—9; Jes. 58, 6—9: 2 Pětr. 1, 19—21; pop.: Luk. 9, 51—56.								25. Rukow.*
21 njedž.	Reminis.	2 njedž. pôsta	9 5 n. p. 3 kr.	7 4	5 25	6 1		26. Draždjanj ny.*
22 pónđ.	Petr. stok.	Petr. stok.	10 Charalamp	7 2	5 26	th. d.		27. Halschtrow.*
23 wut.	Lazara	Romanj	11 Eufrosinj	7 0	5 28	6 44		28. Šolank- now.
24 přjeda	Přehest. džen.	Přehest. džen.	12 Meticia	6 58	5 29	7 48		29. Lubin.
25 schtw.	Matthiasja	Matthiasja	13 Eulalije	6 56	5 31	8 55		30. Žahań.*
26 pjatk	Potutny pjatk	Nestora	14 Auxencia	6 54	5 33	10 3		Wopomnjenju hodne dny:
27 sobot.	Volbrechta	Leandra	15 Onesima	6 52	5 35	11 11		1. Kralowske dawki.
9. tydzenj. Text dop.: Nehem. 9, 30.—34; Ps. 77, 8—14; 1 Pětr. 1, 13—16; pop.: Jan. 11, 1—16.								2. Šwecj Marije.
28 njedž.	Okuli	3 njedž. pôsta	16 Septua.	6 50	5 37	th. p.		23. Matthiasja
29 pónđ.	Makarija	Makarija	17 Konstanca	6 48	5 39	0 19		

1864. M ě r z .
našetník,
ma 31 dnjów.

Měšaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolētna
protočka.

Hermanki
a
skótne wisi.

Vydzenje a dny.		Porjedžena protyka evangeliska. katolicka.		Stara julianska Februar.		Novembris		D st. h. m.		Požleni hřisl. 1. měrza popočn. 2. hod. 1 min. pschi- njeſe jaſne ale ſymne wjedro.		1. Bart.* 2. Njeſhwaczi- dlo.* Biskopicy.* Wöſperk.* Ruhland.		
1 wut.	Albina		Albina	18	Orthodoka	6	46	5	38		1	24		
2 ſrjeda	Amalije		Simplica	19	Archippa	6	45	5	40		2	25		
3 ſchtw.	Kunigundý		Kunigundý	20	Lea Katan	6	43	5	42		3	19		
4 pjatk	Hadríjana		Hadríjana	21	Timoth	6	41	5	44		4	5		
5 ſobot.	Vjedricha		Vjedricha	22	Eugena	6	39	5	46		4	43		
10. týdžen. Text dop.: Job 22, 21—30; Ps. 23; pop.: Jan. 11, 32—66.														
6 njeđz.	Lætare		4. njeđz. pôsta	23	Mj. s. pôsta	6	36	5	47		5	16		
7 pôndz.	Perpetuia		Domascha Mlw.	24	Prest dž.	6	34	5	50		5	48		
8 wut.	Filemona		Filemona	25	Hłowy Jan	6	32	5	52		th. p.			
9 ſrjeda	Rebeki		Franciski	26	Tarasia	6	29	5	54		8	6		
10 ſchtw.	Alexandra		Raja	27	Porſyra	6	27	5	56		9	24		
11 pjatk	Rosiny		Rosiny	28	Prokopa	6	24	6	58		10	40		
12 ſobot.	Rehorja		Rehorja	29	Basilia	6	22	6	0		11	49		
11. týdžen. Text dop.: Jes. 53, 4. 5; Ps. 73, 23—26; pop.: Jan. 11, 47—57.														
13 njeđz.	Judika		5 njeđz. pôsta	1	Syro pôsta	6	21	6	1		th. d.			
14 pôndz.	Abigaile		Mathildý	2	Theodota	6	18	6	3		0	52		
15 wut.	Chryſtoſa		Longina	3	Póſtnicy	6	16	6	5		1	45		
16 ſrjeda	Henriety		Heriberta	4	Pop ſrjeda	6	14	6	7		2	29		
17 ſchtw.	Herty		Patricia	5	Kanona	6	12	6	9		3	7		
18 pjatk	Anſelma		Cyrilla	6	42 mart.	6	9	6	11		3	38		
19 ſobot.	Josefa		Josefa	7	Basilia	6	7	6	12		4	5		
12. týdžen. Text dop.: Jes. 53, 11. 12; Ps. 118, 16—22; pop.: Jan. 12, 1—13.														
20 njeđz.	Palmarum		Botwonięta	8	Quadrag.	6	5	6	14		4	29		
21 pôndz.	Kasimira		Benedikta	9	40 mart.	6	2	6	15		4	49		
22 wut.	Benedikta		Oktaviana	10	Kodrata	6	0	6	17		5	10		
23 ſrjeda	Eberharda		Vittorina	11	Kwatemba	5	58	6	18		th. p.			
24 ſchtw.	Seleny ſchtw.		Zeleny ſchtw.	12	Theofana	5	55	6	20		7	54		
25 pjatk	Cjichi pjatk		Wulſi pjatk	13	Nicesora	5	53	6	22		9	2		
26 ſobot.	Kastula		Ludgera	14	Agarita	5	51	6	24		10	10		
13. týdžen. Text dop.: Luf. 24, 1—9; 2 Tim. 1, 9. 10; pop.: Matth. 28, 1—10.														
27 njeđz.	1. ſw. jutrow		1 ſw. dž. jut.	15	2 n. pôst.	5	48	6	25		11	16		
28 pôndz.	2 ſw. jutrow		2 ſw. dž. jut.	16	Sabina	5	46	6	27		th. d.			
29 wut.	Eustachija		Guntrama	17	Alexia	5	44	6	29		0	18		
30 ſrjeda	Guida		Kwirina	18	Cyr. Wulk.	5	42	6	30		1	13		
31 ſchtw.	Detlawa		Walbiny	19	Josefa	5	40	6	32		2	0		

1864. Haperleja, jutrownik, ma 30 dnjów.

Tydzenie a dny.	Porządkowa protyka ewangelicka.	Katolicka	Stara juliancka Mærz.	○ sthad. h. m.	◊ thow. h. m.	■ wczesna mærz.	□ sth. th. h. m.	Miejsce w jednym miesiącu.	Główne występujące w dniach tydzień.
1 piątk.	Theodor	Huga	20 Jana Scr.	5 38	6 31	2 40			2. Stara Darbna.*
2 sobot.	Rosamund	Franca Pawł.	21 Jakuba b.	5 36	6 33	3 13			4. Wospórk.* Pózkowh.* Kroczebus.*
14. tydzień. Text dop.: Jan. 14, 1—6; Rom. 1, 4; pop.: Jan. 20, 19—23.									
3 niedz.	Quasimodog.	1. niedz. p. jutr.	22 3. n. póst	5 33	6 34	3 40			5. Młody miej. 6. haperl. pop. 2 hodz. 38 pokaza na rje- ne wjedro a deszcz.
4 póndz.	Ambrożija	Idzidora	23 Nikodema	5 31	6 36	4 10			6. Rjeźwaczi- dło.*
5 wt.	Irenäja	Vincenca	24 Gabriela	5 29	6 38	4 37			7. Prěni běrl. 14 hap. rano 0 hodz. 58 min. ma deszcz a wětr.
6 śrzedza	Maxima	Sixta	25 Mar. pripo.	5 26	6 39	5. ph. p.			8. Prěni měs. 22 hap. rano 2 hodz. 8 min. pschi- uje ze deszcz a mokry czasz.
7 schtw.	Luisy	Herm. Josefa	26 Kortula	5 24	6 41	8 14			9. Polnij měs. 22 hap. rano 2 hodz. 8 min. pschi- uje ze deszcz a mokry czasz.
8 piątk.	Colestina	Monisurcta	27 Ruberta	5 22	6 43	9 27			10. Danna. Krakow.* Halsch- trow.*
9 sobot.	Theofila	Mar. Kleop.	28 Hilarija	5 20	6 45	10 35			11. Nowosalz. Miloras Brody.*
15. tydzień. Text dop.: Matth. 18, 10—14; Ephes. 6, 1—4; pop.: Matth. 18, 1—7.									
10 niedz.	Wiserik. Dom.	2. niedz. p. jutr.	29 4. n. póst	5 17	6 46	11 33			12. Danna. Krakow.* Halsch- trow.*
11 póndz.	Julija	Leona wulf.	30 Jana Kl.	5 15	6 48	5. ph. d.			13. Walecy* Ramiensjow.* Wetosjow.
12 wt.	Eustorgija	Julija	31 Hypatija	5 13	6 50	0 22			14. Pożleni běrl. 29. hap. rano 5 hodz. 23 min. pokaze na śněh a szymu.
13 śrzedza	Justina	Hermogeny	1 haperleje	5 11	6 52	1 4			15. Draž- dzany.*
14 schtw.	Tiburza	Tiburca	2 Tita	5 8	6 53	1 36			(nowe miasto) Nadmierich*
15 piątk.	Paterna	Paterna	3 Niketasza	5 6	6 55	2 8			Wojerecy*
16 sobot.	Aaronia	Aaronia	4 Theodula	5 4	6 57	2 31			17. Luboraz*
16. tydzień. Text dop.: Jan. 12, 24—62; 2 Kor. 4, 7—11; pop. Jan. 21, 20—22.									
17 niedz.	Jubilate	3. niedz. p. jutr.	5 5. n. póst	5 2	7 59	2 53			18. Eufom.*
18 póndz.	Khryfostoma	Eleuthera	6 Eutieha	5 0	7 0	3 14			19. Kalawa*
19 wt.	Hermogena	Khryfostoma	7 Jurija m.	4 58	7 2	3 39			
20 śrzedza	Sulpiza	Sulpica	8 Domaša	4 57	7 3	3 56			
21 schtw.	Adolara	Sotera	9 Eupsycha	4 55	7 6	4 20			
22 piątk.	Sotera	Zidela	10 Terenca	4 52	7 7	5. ph. p.			
23 sobot.	Jurja	Jurja	11 Antipasa	4 49	7 8	9 6			
17. tydzień. Text dop.: Jan. 5, 28—29; 1 Kor. 15, 40—44; pop.: Matth. 28, 18—28.									
24 niedz.	Cantate	4. niedz. p. jutr.	12 Waji	4 47	7 10	10 11			24. Wopomnjenja hōdne dny.
25 póndz.	Marka	Marka	13 Antemona	4 45	7 12	11 59			25. Dawki sa wopalni po- kładni.
26 wt.	Keleta	Keleta	14 Martina	4 43	7 14	11 59			26. Jurja syj- len.
27 śrzedza	Tertuliana	Anthima	15 Aristarcha	4 41	7 15	5. ph. d.			27. Marka.
28 schtw.	Bitala	Bitala	16 Zelstwór.	4 39	7 16	0 40			
29 piątk.	Sibylle	Pētra m.	17 Cichipiatk	4 37	7 18	1 15			
30 sobot.	Eutropija	Khathj Sien.	18 Jana dec.	4 36	7 19	1 45			

1864. M e j a,
r o ż o m n i f ,
m a 31 dnjów.

Tydżenje a dny.	Porjedžena protyka evangeliska. katholicka.	Stara julianška Gaperleja.	○ ffhab. h. m.	ffhab. h. m.	ffhab. h. m.	○ ffhab. h. m.
18. tydženj. Text dop.: Matt. 7, 7—11; Jer. 5, 24; popołu: Luf. 11, 1—4.						
1 niedz. Nogate	5. niedz. p. jutr. Athanasijska	19 1 sw. jutr. 20 2 sw. jutr.	4 34 4 32	7 21 7 23	2 12 2 38	2 12 2 38
2 pondz. Sigmunda	Athanasijska	21 Januarija	4 31	7 24	3 3	3 3
3 wut. Kschijza namat.	Kschijza namat.	22 Paraklyta	4 29	7 26	3 30	3 30
4 śrjeda Floriana	Moniki	23 Jurija w.	4 27	7 28	4 0	4 0
5 s̄twt. Boże stp.	Bożego spečza	24 Sawy	4 25	7 29	ffh. p.	ffh. p.
6 piatk. Jana Pf.	Jana Pf.	25 Marka w.	4 23	7 30	9 18	9 18
7 sobot. Bohuměra	Stanislawa.					
19. tydženj. Text dop.: Jan. 11, 12—17; 2. Pētr. 1, 2—4; pop.: Jap. ff. 1, 15—26.						
8 niedz. Exaudi	6. niedz. p. jutr. Quasim.	26 Simeona	4 22	7 31	10 13	10 13
9 pondz. Benigny	Nehorja Naz.	27 Simeona	4 20	7 33	10 58	10 58
10 wut. Viktorije	Antonija	28 Jasona	4 19	7 34	11 36	11 36
11 śrjeda Adolfa	Florentina	29 9. mart.	4 17	7 36	ffh. d.	ffh. d.
12 s̄twt. Pantraza	Pankraca	30 Jakuba jap.	4 15	7 38	0 7	0 7
13 piatk. Servaza	Servaca	1 meje	4 14	7 39	0 35	0 35
14 sobot. Khrystiana	Bachomija	2 Athanasia	4 12	7 41	0 57	0 57
20. tydženj. Text dop.: Jan. 14, 23—27; 1. Kor. 12, 3—7; pop.: Jap. ff. 2, 1—13.						
15 niedz. 1. sw. swiatk.	1. sw. swiatkow	3 Mis. Dom.	4 11	7 42	1 18	1 18
16 pondz. 2. sw. swiatk.	2. sw. swiatkow	4 Pelagija	4 9	7 44	1 37	1 37
17 wut. Jodoka	Bruna	5 Ireny	4 8	7 45	1 58	1 58
18 śrjeda Kwatember	Suđe dny.	6 Hioba	4 7	7 46	2 21	2 21
19 s̄twt. Potencija	Pētra Cōlest.	7 Křiža nam.	4 6	7 47	2 48	2 48
20 piatk. Theresije	Basilija	8 Jana theol.	4 5	7 48	3 17	3 17
21 sobot. Prudenza	Donata	9 Jesaiasa	4 4	7 49	ffh. p.	ffh. p.
21. tydženj. Text: 1. Jan. 4, 12—86; 1. Kor. 2, 10.11; pop.: Jap. ff. 2, 38.39.						
22 niedz. Sw. sw. trojicj	Sw. sw. trojicj	10 Jubilate.	4 3	7 51	9 1	9 1
23 pondz. Desiderija	Desiderija	11 Manierta	4 2	7 52	9 55	9 55
24 wut. Haný	Haný	12 Pankraca	4 1	7 54	10 41	10 41
25 śrjeda Hurbana	Hurbana	13 318. wótc.	4 0	7 55	11 18	11 18
26 s̄twt. Bedy	Bożego cęstka	14 Isidora	3 58	7 57	11 50	11 50
27 piatk. Florenza	Wylema	15 Pachoma	3 57	7 58	ffh. d.	ffh. d.
28 sobot. Wylema	Germannia	16 Sary	3 56	7 59	0 16	0 16
22. tydženj. Text dop.: Luf. 17, 20.21; 2. n. p. swiatk.	1. niedz. p. sw. tr.	pop.: Jap. ff. 3, 42—47.				
29 niedz. 1. niedz. p. sw. tr.	2. n. p. swiatk.	17 Cantate	3 55	8 0	0 43	0 43
30 pondz. Wiganda	Ferdinanda	18 Theodota	3 54	8 1	1 7	1 7
31 wut. Petronelle	Petronelle	19 Patrika	3 53	8 2	1 33	1 33

Miejsca ſkórkowe přeměnjenje.	Wjedro.	Hermonki a ſkótne wili.
----------------------------------	---------	-------------------------------

1. Bart.*	Ľubij.*	Čamienj.*
2. Lubij.*	Čamienj.*	Gulin.*
3. min. pokaze na rjany a czo- pl̄y čjaž.	na rjany a czo- pl̄y čjaž.	Kalawa.
4. Njeſhwaczi- dlo.*	4. Njeſhwaczi- dlo.*	Žemri.*
5. Prěni bětl. 13. meje wječor 7 hodž.	5. Prěni bětl. 13. meje wječor 7 hodž.	Wukow.*
6. Vječor. Pschibus.*	6. Vječor. Pschibus.*	Grodžiſč- cjo.
7. Žitava. * Wifow.*	7. Žitava. * Wifow.*	Čekin.*
8. Gachyn.* Lubin.	8. Gachyn.* Lubin.	Žahaj.*
9. Čekin. Šekajow.	9. Čekin. Šekajow.	Šekajow.
10. Halsč- trow.* Barščej.*	10. Halsč- trow.* Barščej.*	Kinsbörk.*
11. Radeburg.* Eisenberg.*	11. Radeburg.* Eisenberg.*	Eisenberg.*
12. Wolbra- mocy.* Kulin.	12. Wolbra- mocy.* Kulin.	Žybalin.
13. Šekajow. Šekajow.	13. Šekajow. Šekajow.	Žybalin.
14. Šekajow. Šekajow.	14. Šekajow. Šekajow.	Wolkeč.*
15. Biskopich.* Ruhland.	15. Biskopich.* Ruhland.	Pižn.*
16. Stará Darbna.	16. Stará Darbna.	Darbna.
17. Lubin.* Lubnij.	17. Lubin.* Lubnij.	Lubnij.
18. Šekajow. Šekajow.	18. Šekajow. Šekajow.	Šekajow.

Wspomnjenja hōdne dny.

1. Královské dawki.

12. Pantraza. 13. Servaza.

14. Bonifaza. 25. Hurbana.

31. Petronelle.

1864. Junij.

Pmažnik, ma 30 dnjow.

Měřacíkowe
přeměnjenje.
Wjedro.
Stoletna
protyka.

Hermanki
a
skóne wili.

Thdzenje
a dny.
Por jedzenia protyka
evangeliska. | katholska.

Stara Julianška
Maj e.

○
ffhad.
h. m.

ffebjetje
fianjenje
ffh.
h. m.

D
ffh.
h. m.

1 pŕjeda Nikodemus | Fortunata
2 s̄chtw. Marcelina | Marcelina
3 pjat̄ Erasma | Alotildy
4 ſobot. Karpaſija | Božeho čela.

20 Thalalca | 21 P. P. S.
22 Basiliska | 23 Michala

3 52 | 3 52 | 3 51 | 3 50

8 3 | 8 4 | 8 5 | 8 6

2 1 | 2 34 | 3 11 | ffh. p.

23. thdzenj. Text dop.: Jan 5, 23. 24; 2 Kor. 13, 8; pop.: Iap. st. 3, 1—10.

5 n̄jedz. | 2. n̄jedz. p. fw. tř. 3. n̄j. p. fw. | 6 pónđ. | 7 wut. | 8 pŕjeda | 9 s̄chtw. | 10 pjat̄ | 11 ſobot.

Beningna | Norbertha | Lukrecije | Lukrecije | Medarda | Prima | Margarita | Onofrija | Barnabasa

24 Rogate | 25 Ilow. Jan. | 26 Karpa | 27 Jana P. | 28 Bože. stp. | 29 Theodosia | 30 Ilsaaka Dal.

3 50 | 3 49 | 3 48 | 3 48 | 3 47 | 3 47 | 3 46

8 7 | 8 8 | 8 9 | 8 10 | 8 11 | 8 12 | 8 12

8 52 | 9 34 | 10 7 | 10 35 | 10 59 | 11 21 | 11 42

24. thdzenj. Text dop.: Iau. 5, 39—44; Matth. 5, 13—16; pop.: I. st. 4, 8—21.

12 n̄jedz. | 3. n. p. fw. tr. | 13 pónđ. | 14 wut. | 15 pŕjeda | 16 s̄chtw. | 17 pjat̄ | 18 ſobot.

Tobiasa | Antonija Pad. | Eliseja | Vita | Engelberta | Lawry | Arnolfa

31 Exaudi | 1 junija | 2 Niccefora | 3 Luciliana | 4 Mitrofana | 5 Dorothéje | 6 Theodota

3 46 | 3 46 | 3 46 | 3 46 | 3 46 | 3 46 | 3 46

8 13 | 8 14 | 8 14 | 8 15 | 8 15 | 8 16 | 8 16

ffh. d. | 0 3 | 0 24 | 0 48 | 1 15 | 1 48 | 2 29

25. thdzenj. Text dop.: Jan. 6, 47—51; Matth. 7, 24—27; pop.: I. st. 5, 16—21.

19 n̄jedz. | 4 n. p. f. t. | 20 pónđ. | 21 wut. | 22 pŕjeda | 23 s̄chtw. | 24 pjat̄ | 25 ſobot.

Sylverija | Sylvera | Filipiný | Mloysija | Pomhaſboha | Basiliſa | Zana lſchęz. | Elegija

5. n̄j. p. fw. | 7 1 sw. swj. | 8 2 sw. swj. | 9 Cyril Ab. | 10 Kwatemb. | 11 Bartromja | 12 Onofrija | 13 Akwiliny

3 46 | 3 46 | 3 46 | 3 46 | 3 47 | 3 47 | 3 48 | 3 48

8 16 | 8 16 | 8 16 | 8 16 | 8 16 | 8 17 | 8 17 | 8 17

ffh. p. | 8 34 | 9 17 | 9 51 | 10 21 | 10 48 | 11 14

26. thdzenj. Text dop.: Jan. 8, 31—36; Matth. 6, 22. 23; pop.: Iap. st. 5, 34—42.

26 n̄jedz. | 5. n. p. f. tr. | 27 pónđ. | 28 wut. | 29 pŕjeda | 30 s̄chtw.

Crescencia | Lea druh. | Lea druh. | Petra a Paw. | Petra a Paw. | Pawola wop.

141. n. p. fw. | 15 Amosa pr. | 16 Tychona | 17 Emanuela | 18 Lenoita

3 48 | 3 49 | 3 50 | 3 50 | 3 51

8 16 | 8 16 | 8 16 | 8 16 | 8 16

11 39 | ffh. d. | 0 6 | 0 36 | 1 11

Měody
měs. 4. jun. rano 0 hodž. 29
pokáje na rjane
čejš. břeč. věrfl. 12. jun. rano 0 h. 37
min. može deschčíkoty břeč.

Prěni
Polny
měs. 19. jun. wjedro 11 h. 43 min. pokáje na rjane čejš. vjedro

Pořleni
břeč. 26. jul. pop. 3 hodž. 4 min. može jara wulku ūchotu přinjescj.

Stoletna
protyka:

Měřac junij ma přisipačajku jara rjane a čejš. dny; wot 21 haeč do ūonea druhdy hrimanja a deschčíki nastanu, ſo žane prawe ūmane ūhnowe vjedro ūjeje.

1. Rjeſhwac̄dlo.*
2. Drstrand.*
3. Ryhvald*
4. Grabin.*
5. Gubin.*
6. Přibřeg*
7. Rakech.*
8. Halschtron.*
9. Huczina.*
10. Mužakow*
11. Damna.
12. Kostkov.
13. Wielecziu.*
14. Wohlinsk.*
15. Draždjaný (st. město.)
16. Ryhvald.*
17. Drjowl.*
18. Golischyn.
19. Lubars.*
20. Nosbörk.*
21. Zarow.*
22. Bart.*
23. Gley Ko- morow.

24. Medarda.
25. Zana.
26. 7 spanzow
27. Petra a Pawoſka.

1864. Julij,
praznik,
ma 31 dñjow.

Měsíčkové
poznamenávání.
Wjedro.
Stoletna
protýka.

Hermanii
a
skótne wifii.

Thydenje a dny.	Vorjedzena protýka evangelska. katholska.	Stará julianska Junij.	○ sthd. h. m.	◊ sthd. h. m.	□ sthd. h. m.	■ sthd. h. m.	○ Mlody měs. 4. jul. ra- no 1 hodž. 13 potáže na nje- stajne wjedro.
1 pjetk	Theodor.	Theodorica	19 Judaša	3 51	8 15	8 15	1 52
2 sobot.	Mar. domap.	Mar. dem.	20 Methodija	3 52	8 15	8 15	2 39
27. thyden. Text dop.: Jan 10, 23—30; pop.: Jap. sl. 6, 1—7.							
3 njedž.	6. n. po sw. tr.	7. n. p. sw.	21 2. n. p. swj.	3 53	8 15	8 15	3 33
4 pónodž.	Holdricha	Udalrika	22 Eusebija	3 53	8 15	8 15	sthd. p.
5 wut.	Charlothy	Dominiki	23 Agripiny	3 54	8 14	8 14	8 38
6 frjeda	Iesaiasza	Iesaiasa	24 Jan. křečen.	3 55	8 14	8 14	9 4
7 schtw.	Wilibald.	Wilibalda	25 Febronije	3 56	8 13	8 13	9 26
8 pjetk	Kiliana	Kiliana	26 Davida	3 57	8 13	8 13	9 48
9 sobot.	Chyrilla	Chyrilla	27 Kónc. Pj.	3 58	8 12	8 12	10 8
28. thyden. Text dop.: Matth. 16, 15—19; pop.: Jap. sl. 6, 8—15.							
10 njedž.	7. n. po sw. tr.	8. n. p. sw.	28 3. n. p. swj.	3 59	8 11	8 11	10 28
11 pónodž.	Pia	Marciana	29 Pétra Paw.	4 0	8 10	8 10	11 16
12 wut.	Hendrich	Jana Gualb.	30 Wšech jap.	4 1	8 9	8 9	11 45
13 frjeda	Margarethy	Anakleta	1. julija	4 2	8 8	8 8	11 51
14 schtw.	Bonav.	Bonaventury	2. Sukn. Mar.	4 3	8 7	8 7	sthd. d.
15 pjetk	Jap. scht.	Hendricha II.	3 Hyacintha	4 5	8 7	8 7	0 22
16 sobot.	Rafaela	Mar. Karm.	4 Handrija	4 6	8 6	8 6	1 4
29. thyden. Text dop.: Matth. 9, 9—13; a 6, 19—21; op.: Jap. sl. 8, 14—25.							
17 njedž.	8. n. po sw. tr.	9. n. p. sw.	5 4. n. p. swj.	4 7	8 5	8 5	2 2
18 pónodž.	Eugena	Kamilla	6 Sisoasa	4 8	8 4	8 4	3 8
19 wut.	Rufina	Marthy	7 Dom. akw.	4 9	8 3	8 3	sthd. p.
20 frjeda	Gliaža	Eliasa	8 Prokopa	4 10	8 2	8 2	8 22
21 schtw.	Praxeda	Praxeda	9 Pankraca	4 11	8 1	8 1	8 51
22 pjetk	Mar. Madl.	Mar. Madl.	10 45 mart.	4 12	8 0	8 0	9 17
23 sobot.	Apollina.	Apollinara	11 Eufemije	4 13	7 58	7 58	9 43
30. thyden. Text dop.: Luf. 12, 42—48; pop.: Jap. sl. 8, 14—25.							
24 njedž.	9. n. po sw. tr.	10. n. p. sw.	12 5. n. p. swj.	4 14	7 57	7 57	10 11
25 pónodž.	Watuba.	Watuba jap.	13 Gabriela	4 15	7 56	7 56	10 40
26 wut.	Ham	Ham	14 Akwile	4 17	7 54	7 54	11 14
27 frjeda	Marthy	Pantaleona	15 Kwirina	4 18	7 53	7 53	11 53
28 schtw.	Pantaleona	Nazarija	16 Athem.	4 19	7 52	7 52	sthd. d.
29 pjetk.	Beatrixy	Beatrix	17 Mar. Madl.	4 21	7 50	7 50	0 33
30 sobot.	Ruthy	Julity	18 Hyacintha	4 22	7 49	7 49	1 25
31. thyden. Text dop.: Luf. 12, 42—48; popoln.: Jap. sl. 9, 1—8.							
31 njedž.	10. n. p. sw. tr.	11. n. p. sw.	19 6. n. p. swj.	4 23	7 48	7 48	2 29

Stoletna
protýka:

Pschi sapocžat-
ku je nještajne
wjedro; 4.
mrčs; pop.
hrimanje; na
to rjenje; 11.
deschčit hácž
do 15; 16. a
17. rjane wje-
dro 18. do 26.
deschčí; 28,
29., 30. hrima-
nje, 31. rjenje.

Wspomnjenja
hodne dny.

2. Marije do-
maphtanje.
22. Sapocžat-
pšových
dňow.
25. Jakuba.
26. Haný.

1864. August,
žnjenz,
ma 31 dñjow.

Tydzenie a dñj.		Poriedžena protyka evangeljska. katholicka.	Stara julianska Julij.	○ ishad. h. m.	□ skov. h. m.	Wieliste julianica h. m.	○ ish. sh. h. m.	Metody měs. 2. aug. pop. 3 hodž. 23 počaze na deshez.	Hermanki a skotne wisi.
1 pónđ.	Pétra a Paw.	Pétra w rjetz.	20 Elias	4 25	7 46		3 26		1. Nowy Gersdorf. Kulow.*
2 wut.	Gustava	Schęzpana	21 Simeona	4 26	7 45		4 29		3. Nježwacj- dlo.*
3 žrjeda	Augusta	Augusta	22 Mar. Madl.	4 28	7 43		h. p.		4. Eisenberg.
4 šchtw.	Dominika	Dominika	23 Trofima	4 30	7 41		7 54		8. Kinsbörk.*
5 pjatk.	Dóvalda	Afry	24 Khrystiny	4 31	7 39		8 19		9. Bart.*
6 ſobot.	Ulkriki	Khrysta pſchechr.	25 Hany	4 33	7 37		8 35		10. Šky Ko- morow.
32. tydzeń. Text dop.: Luk. 13, 23—25; 1 Sam. 24, 17—20; Rom. 14, 17—19; pop.: Zap. sl. 9, 19—28.									12. Bješkow.
7 njeđ.	11. n. po ſw. ir.	12. n. p. ſw.	26 7 u. p. swj.	4 34	7 35		8 57		15. Woſtrowz.*
8 pónđ.	Severa	Ehriaka	27 Pantaleon.	4 36	7 33		8 21		Namjenjow.*
9 wut.	Ericha	Romana	28 Prochora	4 37	7 32		9 45		Sank- now.
10 žrjeda	Lawreńza	Lawreńca	29 Kalinika	4 39	7 30		10 19		Gudin.*
11 šchtw.	Hermana	Suzannę	30 Siliasa	4 40	7 29		10 59		Zahar.*
12 pjatk.	Elary	Kassiana	31 Eudosija	4 42	7 27		11 47		16. Dobrotug*
13 ſobot.	Aurorę	Hippolita	1 augusta	4 44	7 25		ish. d.		17. Rakęcy*
33. tydzeń. Text dop.: Luk. 15, 11—31; 2 Sam. 18, 31—33; Jaf. 2, 10; pop.: Zap. sl. 10, 25—33.									18. Požleni věrtl. 24. aug. wječjor 6 hodž. 53 min. pſchi- vježje njeſtajne wjetro.
14 njeđ.	12. n. po ſw. tr.	13. n. p. ſw.	2 8 u. p. swj.	4 45	7 23		0 47		21. Škorjelj.*
15 pónđ.	Mar. knebju ſtp.	Mar. knib. ſtp.	3 Isaaka	4 46	7 21		1 56		Požleni.*
16 wut.	Rocha	Rocha	4 7 martr.	4 48	7 19		3 15		Numburg.
17 žrjeda	Liberata	Liberata	5 Eusigna	4 50	7 17		ish. p.		Grabin.*
18 šchtw.	Augustiny	Helenę	6 Sixta	4 52	7 15		7 17		Gaffin.*
19 pjatk.	Sebalda	Julija	7 Domicija	4 53	7 13		7 46		Mühland.
20 ſobot.	Bernarda	Bernarda	8 Emiliana	4 54	7 11		8 13		Wetochow.
34. tydzeń. Text dop.: Luk. 9, 57—62; 1 Mojs. 43, 26—30; pop.: Zap. sl. 12, 1—11.									24. Halsd- trow.*
21 njeđ.	13. n. po ſw. tr.	14. u. p. ſw.	9 9 u. p. swj.	4 56	7 9		8 43		Goličinu.
22 pónđ.	Alfonſa	Šymfronija	10 Lawrjeńca	4 58	7 7		9 15		Grödli.
23 wut.	Zacheja	Filipa Bew.	11 Eupla	4 59	7 5		9 54		26. Stará*
24 žrjeda	Barrom.	Bartramia	12 Fokija	5 0	7 3		10 37		Darbna.
25 šchtw.	Ludwiku	Ludwiku	13 Maxima	5 2	7 1		11 26		27. Detrand.*
26 pjatk.	Samuela	Zefyrina	14 Kónč. posć.	5 4	6 59		ish. d.		29. Wóſport.*
27 ſobot.	Gebharda	Gebharda	15 Mr. k n. st.	5 6	6 56		0 22		Luban.*
35. tydzeń. Text dop.: Matth. 11, 16—19; 1 Sam. 3, 11—13; Jaf. 1, 5—6; pop.: Zap. sl. 13, 42—49.									Lubnijow.*
28 njeđ.	14. n. po ſw. tr.	15. n. p. ſw.	16 10. n. p. swj.	5 7	6 54		1 20		Łukow.*
29 pónđ.	Ian. ſhm.	Janowa ſhm.	17 Flora	5 9	6 52		2 22		Brody.*
30 wut.	Ernsta	Nozj	18 Nykona	5 10	6 49		3 25		Trjebnie.*
31 žrjeda	Josyf	Raimunda	19 Ilandr. m.	5 12	6 47		4 28		

Wopomnjenja hōdne dny.

1. Královské 23. Kónč. pſo-
dawki: wych dñjow.
10. Lawreńza. 24. Barromij.

1864. September,

póžnjeñz, ma 30 dñjów.

Méšacéckwe
pscheinějenje.
Wjedro.
Stoletna
protýka.

Hermanki
a
stórne wikit.

Thdzenje a dny.	Borjedzena protýka evangelska. katholicka.	Stara julianska August.	○ sthad. h. m.	○ thow. h. m.	Mjekleff finanjenja sth. th. h. m.	○ Młodz; měsz. 1. sept. rano 6 hodz. 56 m. pokaze rjane czopke wjedro.
1 s̄tow.	Egidija	Egidija	20 Samuela	5 14 6 45		sth. p.
2 pjatk	Abhaloma	Rahele	21 Thaddeja	5 15 6 42		6 41
3 s̄obot.	Mansueta	Mansueta	22 Agathy	5 17 6 40		7 3
36. thdzen. Text dop.: Math. 11, 25—30.; Dan. 5, 13—17; Luk. 17, 10; pop.: Jap. st. 14, 11—18.						
4 wjedz.	15. u. p. sw. tr.	16. u. p. sw.	23 1. u. p. sw.	5 19 6 38		7 26
5 póndz.	Nathanaela	Zawr. Just.	24 Bartromija	5 21 6 36		7 51
6 wut.	Magna	Ouesofora	25 Eusebija	5 22 6 33		8 22
7 s̄rijeda	Reginh	Reginh	26 Adriana	5 24 6 31		8 57
8 s̄tow.	Mar. nar.	Mar. nar.	27 Gebharda	5 25 6 29		9 42
9 pjatk	Sidonije	Gorgonija	28 Mojzasa	5 26 6 27		10 35
10 s̄obot.	Pulcherije	Miklawšha T.	29 Jan. sm.	5 28 6 25		11 38
37. thdzen. Text dop.: Jap. st. 9, 1—5; 2 Sam. 12, 18—23; Jaf. 4, 7—10; pop.: Jap. st. 19—23.						
11 wjedz.	16. n. po sw. tr.	17. n. p. sw.	30 12. n. p. sw.	5 29 6 22		sth. d.
12 póndz.	Bohumika	Iuvencija	31 Marije p.	5 31 6 20		0 50
13 wut.	Amata	Amata	1 september	5 33 6 18		2 8
14 s̄rijeda	† pow.	Nichija pow.	2 Anthima	5 34 6 15		3 30
15 s̄tow.	Frideriki	Nikodema	3 Babyla	5 36 6 13		sth. p.
16 pjatk	Eufemije	Kornela	4 Mamerta	5 38 6 11		6 11
17 s̄obot.	Lamberta	Franciska	5 Zachariasa	5 39 6 8		6 40
38. thdzen. Text dop.: Luk. 12, 54—57; 2 Mojs. 2, 16—20; 1 Theff. 4, 11.12; pop.: Jap. st. 15, 6—12.						
18 wjedz.	17. n. po sw. tr.	18. n. p. sw.	6 13. n. p. sw.	5 41 6 6		7 13
19 póndz.	Renata	Iambarija	7 Sapona	5 43 6 4		7 50
20 wut.	Kalixta	Priski	8 Mar. nar.	5 44 6 1		8 33
21 s̄rijeda	Amat. Matth.	Enche dnu.	9 Joachima	5 46 5 59		9 23
22 s̄tow.	Moriza	Mauricija	10 Menodory	5 48 5 57		10 16
23 pjatk	Thelle	Polixenij	11 Theodory	5 49 5 54		11 13
24 s̄obot.	Jana pod.	Gerarda	12 Antonija	5 51 5 52		sth. d.
39. thdzen. Text dop.: Matth. 10, 16—21; 1 Mojs. 18, 20—32; Matth. 5, 33—37; pop.: Jap. st. 17, 16—28.						
25 wjedz.	18. n. po sw. tr.	19. n. p. sw.	13 4. n. p. sw.	5 53 5 50		0 02
26 póndz.	Cypriana	Cypriana	14 powys.	5 54 5 47		1 16
27 wut.	Kos. a Dam	Kos. a Dam.	15 Niketasa	5 56 5 45		2 20
28 s̄rijeda	Wjazslawa	Wjazslawa	16 Kwatembl.	5 58 5 43		3 23
29 s̄tow.	Michała	Michała.	17 Sofije	5 59 5 40		4 26
30 pjatk	Hieronyma	Hieronyma	18 Eumenija	6 0 5 38		sth. p.

Stoletna
protýka:
Wot spocžatka
hacž do 11. rjane
ne wjedro; wot
17. do 25.
swjetšcha sym-
ne a mokre
dny; wot 26.
hacž do konca
budže saſho rje-
nje. Jeli na
Egidija renje,
budže schyri
nedzele sa ſobu
rjane wjedro.

1. Barſchej.*
2. Žitawa.*
3. Nukow.*
3. Stolpnjo.*
4. Khocze-
bus.*
5. Psichibus.*
7. Djæze.*
7. Žemr.*
8. Weobra-
mocy.*
9. Mužaſow*
12. Draždjam (newe m.)
12. Nowoſalz.
13. Žarow.*
13. Halsch-
trow.*
14. Radeburg.*
17. Drjowl.*
19. Kamjenz.*
20. Woſtrowz*
21. Lubin.
22. Mitoras.
23. Rykbach.*
21. Bart.*
24. Nakach.*
26. Biſkopichy*
27. Štak-
now.
28. Gubin.*
29. Trjebule.*
28. Polčiniza.*
29. Wjalezin.*
30. Wojerech.*
30. Woſlir.*
30. Polčiniza.
31. Grodzitsch-
cjo.
30. Huska.

1864. Oktober,

w i n o w z ,

ma 31 dnjów.

Měšaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protýka.

Hermanki
a
skótnie wiši.

Tydzenie a dny.	Poriedzona protýka evangelska.	Poriedzona protýka katholska.	Stará julianska September.	S	○	W	D	Préni bérsl. 8. okt.	3. Hucjina.* Rakezby.
			ffhab. h. m.	ffhab. h. m.	Wetere mamijer ith. b. h. m.			popołn. 4 hódz. 26 min. móže rjane wjedro pschinjescz.	Bjerna- cizy.* Dubz.* Grabin.* Gassyn.* Luboras.* 5. Njezwacj- dlo.* Krofzyn.
1 sobot.	Remigija	Remigija	19 Trofina	6 3	5 36		5 32		
40. tydzeni.	Text dop.: Mar. 9, 38—41;	3af. 3, 5—10; popołn.: Zap. ff. 19, 1—11.							
2 niedz.	19. n. po fw. tr.	20. n. p. sw.	2015. n.p.swj.	6 4	5 33		5 57		
3 póndz.	Maximiniana	Kandida	21 Hodrata	6 6	5 31		6 26		
4 wut.	Franciska	Franca Sev.	22 Fokasa	6 8	5 29		6 59		
5 frjeda	Placida	Placida	23 Jan. podj.	6 8	5 26		7 42		
6 schtw.	Tidy	Bruna	24 Thekle	6 11	5 24		8 30		
7 piatki	Esterh	Marka	25 Eufrozina	6 12	5 22		9 28		
8 sobot.	Efraima	Brigitthy	26 Jana theol.	6 14	5 20		10 35		
41. tydzeni.	Text depołn.	Matth. 19, 3—8; pop. Zap. ff. 19, 23—40.							
9 niedz.	20. n. po fw. tr.	21. n.p. sw.	2716. n.p.swj.	6 15	5 18		11 47		
10 póndz.	Athanasijsa	Franciska s. B.	28 Charitonja	6 17	5 16		ith. d.		
11 wut.	Gereona	Placidije	29 Cyriaka	6 19	5 14		1 5		
12 frjeda	Maxim.	Maximiliana	30 Rehorja	6 21	5 12		2 25		
13 schtw.	Kolom.	Eguarda	1 oktobra	6 22	5 9		3 46		
14 piatki	Burkharda	Burkharda	2 Cypriana	6 24	5 7		5 9		
15 sobot.	Hedwiti	Kalista	3 Dionysija	6 26	5 5		th. p.		
42. tydzeni.	Text dop.: Matth. 21, 46—50; Eph. 5, 25, pop. Zap. ff. 20, 17—38;								
16 niedz.	21. n. po fw. tr.	22. n. p. sw.	417. n.p.swj.	6 27	5 3		5 43		
17 póndz.	Innocenza	Hedwiti	5 Charitiny	6 28	5 1		6 24		
18 wut.	Luk. ev.	Luk. Ev.	6 Dom. jap.	6 30	4 59		7 11		
19 frjeda	Ferdin.	Pêtra s. Alf.	7 Sergija	6 32	4 57		8 5		
20 schtw.	Wendel.	Wendelina	8 Pelagija	6 34	4 55		9 3		
21 piatki	Wurschle	Wurschle	9 Jak. Alf.	6 36	4 53		10 4		
22 sobot.	Kordule	Kordule	10 Eulampija	6 36	4 51		11 7		
43. tydzeni.	Text dop.: Matth. 21, 28—31; Matth. 23, 27—28, pop.: Zap. ff. 21, 8—14.								
23 niedz.	22. n. po fw. tr.	23. n. p. sw.	1118. n.p.swj.	6 39	4 49		ith. d.		
24 póndz.	Salomy	Kafaela	12 Proba	6 41	4 47		0 10		
25 wut.	Wylemint	Khrysantha	13 Kampa	6 43	4 45		1 13		
26 frjeda	Hioba	Evariafa	14 Nazaretha	6 44	4 43		2 16		
27 schtw.	Sabinh	Sabiny	15 Euthimija	6 46	4 41		3 20		
28 piatki	Schim. Jud.	Schim. Jud.	16 Longina	6 48	4 39		4 24		
29 sobot.	Narcissa	Narcissa	17 Helasa	6 50	4 37		5 29		
44. tydzeni.	Text dop.: Marc. 12, 41—44; 2 Mojj. 5, 1—4; 3af. 4, 2—3; pop.: Zap. ff. 24, 10—16;								
30 niedz.	23.n. p.fm.	24. n. p. sw.	1819. n.p.swj.	6 52	4 35		th. p.		
31 póndz.	Gaw. ref.	Wolfganga	19 Joëla pr.	6 53	4 34		5 0		

1864. November,

nash mnik, ma 30 dnjow.

Měsíčkové
psíheměnjenje.
Vjedro.
Stolétna
protočka.

Hermanki
a
stótné wili.

Tydženie a dny.	Porjedžena protočka evangeliska.	Porjedžena protočka katholska.	Stará julianšta Október.	○ stħad. h. m.	○ stħew h. m.	○ stħeſte h. m.	○ stħ. th. h. m.
1 wut.	Wschitf. ſwjet.	Wschéch ſv.	20 Artemija	6 55	4 32	5 40	D Prěni běrl. 7. nov. rano 6 h. 42m. počaje na rja- ne a jasne vjedro.
2 ſrijeda	Wschéch duſch.	Wsch. duſch.	21 Hilariona	6 57	4 30	6 27	2. Rjehwacži- dlo.*
3 ſchtw.	Huberta	Huberta	22 Alberta	6 59	4 29	7 23	3. Stara Darbna.*
4 pjatř.	Korle	Korl. Vorrom.	23 Jakub. jap.	7 1	4 27	8 26	4. Trjebiče.*
5 ſobot.	Blandiny	Zacharija	24 Arethasa	7 2	4 26	9 36	5. Trjebiče.*
45. tydžen. Text dop.: Matth. 20, 20—23; pop.: Zap. ſt. 24, 24—27;							6. Novoſalz. Draž- džany.*
6 njež.	24.n. p. ſw. tr.	25. n. p. ſw.	25. 20. n. p. ſwj.	7 4	4 24	10 52	Gubin.*
7 pónđ.	Erđmana	Engelberta	26 Demetrija	7 6	4 22	ſth. d.	Lubrijoš. Eukow.*
8 wut.	Emericha	Godofreda	27 Nertora	7 7	4 20	0 9	Rosbort. *
9 ſrijeda	Božídara	Urfina	28 Terenca	7 9	4 18	1 27	8. Halſch- trow.*
10 ſchtw.	Marcz. Luth.	Tiberija	29 Anastasije	7 11	4 16	2 44	11. Počzniča.*
11 pjatř.	Marcz. bift.	Marczina bift.	30 Zenobija	7 12	4 14	4 4	14. Stolpnjo.* Rybňachy. Bíz.*
12 ſobot.	Modesta	Evagrija	31 Stachisa	7 14	4 13	5 23	15. Jasovica. Damna.
46. tydžen. Text dop.: Matth. 13, 47—50; pop.: Zap. ſt. 25, 6—15.							16. Rječy.*
13 njež.	25.n. p. ſw. tr.	26. n. p. ſw.	121. n. p. ſwj.	7 15	4 12	ſth. p.	21. Wospořl. *
14 pónđ.	Levina	Klementim	2 Akindina	7 17	4 10	4 59	Lubin.
15 wut.	Leopolda	Leopolda	3 Akepsima	7 19	4 7	5 50	22. Dobrolug. Sly Še- morow.*
16 ſrijeda	Edmunda	Edmunda	4 Jana jap.	7 21	4 5	6 47	23. Radeburg*
17 ſchtw.	Huga	Othmara	5 Galakteo.	7 22	4 4	7 48	Žemr.
18 pjatř.	Polutný pjatř.	Hesichija	6 Powoła	7 24	4 3	8 51	26. Žitava.*
19 ſobot.	Hilžbjetř	Hilžbjetř	7 Hierony.	7 25	4 2	9 56	28. Gaſin.*
47. tydžen. Text dop.: Šj. 3, 15—17; 1 Kor. 15, 58; pop.: Zap. ſt. 26, 24—32.							30. Vičibous.*
20 njež.	26. n. p. ſw. tr.	27. n. p. ſw.	8 22. n. p. ſwj.	7 27	4 1	11 0	Wopomnjenja hodne dny.
21 pónđ.	Mar. wop.	Mar. wop.	9 Onesifa	7 28	4 0	ſth. d.	1. Kralovské dawki.
22 wut.	Cäcilije	Cäcilije	10 Ernsta	7 30	4 0	4 0	2. Kermuſcha: bartska, hučzi- nianska, klet- nianska.
23 ſrijeda	Klemenza	Klemenca	11 Viktora	7 32	3 59	6 1	6. Klusčanska, rachlowščanska, 13. minačak. 18. počutný pjatř.
24 ſchtw.	Chrysog.	Chrysogen.	12 Jana jalm.	7 34	3 58	10 2	18. minačak. počutný pjatř.
25 pjatř.	Katržin	Katržin	13 Jana Chr.	7 35	3 57	14 3	30. Handrija.
26 ſobot.	Konrada	Konrada	14 Filipa	7 37	3 56	20 4	
48. tydžen. Text dop.; Šj. 15, 1—15; pop.; Šj. 31, 31—41.							
27 njež.	1. adventa.	1. adventa.	15 23. n. p. ſwj.	7 39	3 56	26 5	
28 pónđ.	Ruffa	Sosthena	16 Zap. post.	7 40	3 55	32 6	
29 wut.	Waltera	Saturnina	17 Rjehorja	7 42	3 55	ſth. p.	
30 ſrijeda	Handrija.	Pandrija.	18 Platona m.	7 43	3 54	15 5	

1864. December, hodownik, na 31 dňov.

Měšťácké
pschémjenje.
Wjedro.
Stolétna
protyka.

Hermanki
a
skótné wisi.

Tydženie a dny.	Voriedžena protyka evangelſka.	Voriedžena protyka katholska.	Stará julianſta November.	○	II	III	IV
			ſt. h. m.	ſt. h. m.	ſt. h. m.	ſt. h. m.	ſt. h. m.
1 ſchtw.	Longina	Paulinu	19 Abadiasa	7 43	3 53	2	6 16
2 pjatk.	Aurelije	Franca Xav.	20 Reh. z D.	7 45	3 52	2	7 26
3 ſobot.	Franza Xav.	Borbory	21 Mar. wop	7 46	3 52	2	8 40

49. tydžen. Text dop.: Matth. 5, 17—19; pop.: Jes. 40, 1—5.

4 ujedž.	2. n. adventa.	2. n. adventa.	2224. n. p. swj.	7 48	3 51	2	9 57
5 pónđz.	Amoňa	Elegija	23 Amfilocha	7 49	3 51	2	11 14
6 wut.	Miklawſ.	Miklawſcha	24 Katržiny	7 50	3 50	2	ſt. p.
7 ſrijeda	Markwarda	Ambroſija	25 Klementa	7 51	3 50	2	0 31
8 ſchtw.	Mar. podj.	Wlær. podj.	26 Jurija	7 52	3 50	2	1 48
9 pjatk.	Agripinu	Leokadije	27 Jakuba m.	8 53	3 50	2	3 6
10 ſobot.	Juditu	Melchiada	28 Šćepana m.	8 54	3 50	2	4 20

50. tydžen. Text dop.: Matth. 11, 2—10; pop.: Hagg. 2, 7—10.

11 ujedž.	3. n. adventa.	3. n. adventa.	29t. n. a dv.	7 55	3 50	2	5 32
12 pónđz.	Epimacha	Dionymije	30t. Landrija.	7 57	3 50	2	6 39
13 wut.	Lucije	Lucije	1 decembra	7 59	3 50	2	ſt. v.
14 ſrijeda	Kwatemba.	Suše dny.	2 Habakuka	8 0	3 50	2	5 31
15 ſchtw.	Ignaza	Rhystimu	3 Sofrona	8 1	3 50	2	6 34
16 pjatk.	Ananiasza	Eusebija	4 Borbory	8 2	3 50	2	7 39
17 ſobot.	Iſaaka	Lazara	5 Sabbasa	8 2	3 51	2	8 44

51. tydžen. Text dop.: Jan. 1, 19—27; pop.: Jes. 2, 2—6.

18 ujedž.	4. n. adventa.	4. n. adventa.	62. n. adv.	8 3	3 51	2	9 48
19 pónđz.	Reinharda	Zofyma	7 Ambrosija	8 3	3 51	2	10 52
20 wut.	Ammona	Ammona	8 Patapija	8 4	3 52	2	11 55
21 ſrijeda	Domascha	Domascha.	9 Mar. I odj.	8 4	3 52	2	ſt. d.
22 ſchtw.	Beatty	Flora	10 Minasa	8 5	3 53	2	0 59
23 pjatk.	Dagoberta	Viktorije	11 Daniela	8 5	3 54	2	2 3
24 ſobot.	Patoržiza.	Patoržiza.	12 Spiridiona	8 6	3 55	2	3 8

52. tydžen. Text dop.: Luk. 2, 1—14; pop.: Mich. 5, 1—3.

25 ujedž.	1. ſw. hodow.	1. ſw. hodow.	13njež. adv	8 6	3 56	2	4 12
26 pónđz.	2. ſw. hodow.	Schejepana.	14 Thyrza	8 6	3 56	2	5 18
27 wut.	Iana evg.	Iana evang.	15 Eleutheria	8 6	3 57	2	6 19
28 ſrijeda	Rjew. dž.	Rjewin. džęzci	16 Kwatemba.	8 5	3 57	2	ſt. p.
29 ſchtw.	Jonathana	Domascha	17 Star. wótc.	8 5	3 58	2	5 9
30 pjatk.	Davita	Honorija	18 Sebastiania	8 7	3 59	2	6 24
31 ſobot.	Sylvestra	Sylvestra	19 Bonifaca	8 7	4 0	2	7 42

**Stolétna
protyka:**

1. a 2. ſyma, ſi kotrejž ſneč
pschiudze; 9. do 15. wulſka
ſyma; 16. ſaſo ſi nowa ſneč
panje, kž ſymu
pschiujęſe; 28. džęz
miersujenje fastanje hacę
do konca.

Wopomujenja
hodue dny.

4. Borbory.
21. Domascha.

24. Patoržiza.
25. ſata.

26. ſeklowſta

Način provozania danice.

Rápi-tat.	3 Procent.		3 1/2 Procent.		4 Procent.		4 1/2 Procent.		5 Procent.		
	letnie.	měsíční.									
	tol. inf. u. m.	tot. inf. u. m.	tol. inf. u. m.	tot. inf. u. m.	tol. inf. u. m.	tot. inf. u. m.	tol. inf. u. m.	tot. inf. u. m.	tol. inf. u. m.	tol. inf. u. m.	
toler 1	- 9	- 7/10	- 1 5/10	- 9/10	- 1 2	- 1	- 1 3 5/10	- 1 1/10	- 1 5	- 1 3/10	
5	- 4	- 3 7/10	- 5 2 5/10	- 4 4/10	- 6	- 5	- 6 7 5/10	- 5 6/10	- 7	- 6 3/10	
10	- 9	- 7 5/10	- 10 5	- 8 3/10	- 12	- 1	- 13 5	- 1 1/10	- 15	- 1 2 5/10	
15	- 13	- 5	- 1 4 1/10	- 15 7 5/10	- 1 3 1/10	- 18	- 2	- 20 2 5/10	- 1 6 9/10	- 22	- 1 8 1/10
20	- 18	- 1 5	- 21	- 1 7 5/10	- 24	- 2	- 27	- 2 3 5/10	- 1	-	- 2 5/10
25	- 22	- 5	- 26 2 5/10	- 2 1 9/10	- 1	-	- 2 5	- 1 3 7 3/10	- 2 8 1/10	- 1 7	- 3 1 3/10
30	- 27	- 2 2 5/10	- 1 1 5	- 2 6 3/10	- 1 6	-	- 3	- 1 1 0 5	- 3 3 8/10	- 1 1 5	- 3 7 3/10
35	- 1 1	- 5	- 2 6 3/10	- 1 6 7 5/10	- 3 6/10	- 1 12	- 3	- 1 17 2 5/10	- 3 9 4/10	- 1 22	- 5
40	- 1 6	- 3	- 1 12	- 3 5	- 1 18	- 4	- 1 24	- 4 5	- 2	-	- 5
45	- 1 10	- 5	- 3 3 8/10	- 1 17 2 5/10	- 8 9 4/10	- 1 24	- 4 5	- 2 7 5/10	- 5 6/10	- 2 7	- 5
50	- 1 15	-	- 3 7 5/10	- 1 22 5	- 4 3 8/10	- 2	-	- 5	- 2 7 5/10	- 5 6 3/10	- 6 2 5/10
60	- 1 24	-	- 4 5	- 2 3	- 5 2 5/10	- 2 12	- 6	- 2 21	-	- 7 5/10	- 7 5/10
70	- 2 3	-	- 5 2 3/10	- 2 13 5	- 6 1 3/10	- 2 24	- 7	- 3 4 5	- 7 8 5/10	- 3 5	- 8 7 5/10
80	- 2 12	-	- 6	- 2 24	- 7	- 3 6	-	- 3 18	- 9	-	- 10
90	- 2 21	-	- 6 7 5/10	- 3 4 5	- 7 8 8/10	- 3 18	-	- 4 1 5	- 10 1 3/10	- 4 15	- 11 2 5/10
100	- 3	-	- 7 5	- 3 15	- 8 7 5/10	- 4	-	- 10	- 4 15	- 11 2 5/10	- 12 5/10
200	- 6	-	- 15	- 7	- 17 5	- 8	-	- 20	- 9	-	- 25
300	- 9	-	- 22 5	- 10 15	- 26 2 5/10	- 1 2	-	- 1	- 13 15	- 1 3 7 5/10	- 1 7 5
400	- 12	-	- 1	- 14	- 1	- 1 5	-	- 1 10	- 18	-	- 20
500	- 15	-	- 1 7 5	- 17 15	- 1 13 7 5/10	- 20	-	- 1 20	- 22	-	- 20
1000	- 30	-	- 2 15	- 34	-	- 2 27 5	- 40	-	- 3 10	- 45	-
5000	- 150	-	- 12 15	- 17 5	-	- 14 17 5	- 200	-	- 16 20	- 225	-
										- 18 22 5	- 250
										-	- 20 25
											- 5000

Rápi-tat. 1 punt inf. u. m. 100 puntov; 1 tol. 30 inf. 1 tol. 100 tol. placit.

Zentnaia na 100 puntov; 1 tol. 30 inf. 1 tol. 100 tol.

gent. fl. u. m.	gent. fl. u. m.										
	gent. fl.	gent. fl.									
1	- 3	1 1	2 1	6 3	9 3	4 1	12 3	5 1	15 3	6 1	18 3
2	- 6	1 2	3 6	22 6	32 9	6 42	12 6	52 15	6 62	18 6	72 21
3	- 9	1 3	3 9	23 6	33 9	43 12	9 53	15 9	63 18	9 73	21 9
4	- 1 2	1 4	2	24 7	34 10	2 44	13 2	54 16	2 64	19 2	74 22
5	- 1 5	1 5	4 5	25 7	35 10	5 45	13 5	55 16	5 65	19 5	75 22
6	- 1	8	1 6	4 8	26 7	8 96	10 8	46 13	8 56	16 8	66 19
7	- 2	1	1 7	5 1	27	8 1	37	11 1	47 14	1 57	17 1
8	- 2	4	1 8	5 4	28 8	4 38	11 4	48 14	4 58	17 4	68 20
9	- 2	7	1 9	5 7	29 8	7 39	11 7	49 14	7 59	17 7	69 20
10	- 3	20	6	-	30 9	- 40	12	- 50	15 - 60	18 - 70	21 - 70

P s c h i d a w k.

Někotři evropských vrchů.

Jan, král saský, rodž. 12. dezembra 1801; ženjeny s Amalii Augustu, bayerské prynzezynu, rodž. 13. novembra 1801. Džecži: 1) Vjedrich August Al-
bert, rodž. 23. baperleje 1828; ženjeny s pruhzeynu
Karolu s Wasa, rodž. 5. augusta 1833; 2) Marja
Hilžbjeta, rodž. 4. februara 1830, wdowwa njebo
geměříšského wójwody Ferdinandu; 3) Vjedrich Au-
gust Jurij, rodž. 8. augusta 1832, ženjeny s portu-
galští přezeynu: Hanu Mariju, rodž. 21. juliá
1843; 4) Sofia, rodž. 15. mjerza 1845.

Vjedrich Wylem I., král pruski, rodž. 22. mjerza 1797.
Franz Josef, król rakúski, rodž. 18. augusta 1830.
Alexander II., król ruský, rodž. 29. baperleje 1818.
Napoleon III., król franzówski, rodž. 20. hap. 1808.
Abdul Alziz, król turecký, rodž. 9. febr. 1830.

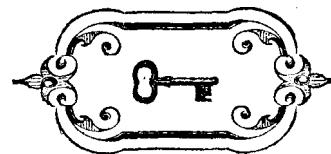
Mazmilian II., král bayerský, rodž. 28. novembra 1811.
Leopold, král belgický, rodž. 16. dezembra 1799.
Vjedrich VII., král danski, rodž. 6. oktobra 1808.
Jurij I., král grichiský, rodž. 24. dezembra 1845.
Jurij V., král hanoverský, rodž. 27. meje 1819.
Wylem III., král niederlandský, rodž. 19. febr. 1817.
Louis I., král portugalský a algarbiský, rodž. 31. okto-
bra 1838.
Pius IX., banž romský, rodž. 13. meje 1792.
Viktor Emanuel, král italský, rodž. 14. mjerza 1820.
Isabella, královna španielska, rodž. 1. oktobra 1830.
Korla XV., král schwedský, rodž. 3. meje 1826.
Wylem, král württembergský, rodž. 27. septembra 1781.
Viktoria, královna jendželská, rodž. 24. meje 1819.
Milkawský, vjeho čornohorský, rodž. 6. dezembra 1841.

1.

Pomihaj Bohu Mam!

To je džesath króč, so pschedženak swoju čapku
sczehnuje a swojim lubym Sserbam a ſerbſkim psche-
czelam, hdyž k nim swoju protylu njeſe, pomihaj Boh
rjekuje. Ale kaž preni króč, hdyž ho w l. 1855 wi-
dzicž da, a kóždy króč, hdyž je wón k wam pschischoł,
tač tež džesath króč lětža se wschej pscheczelniwoſcę
a se wschem wutrobnym derjeměnenjom na to lube
nowe lěto, kotrež ho po Božej woli ſapocžnje, ſtrowje
a ſvože, mér a hnadi we Chrystuſu Jeſuſu wschitkim
pscheje, kotsiž jemu dobrí ſu. To jich malo njeje.
Hdyž pschedženak w l. 1855 preni króč se swojej pro-
tylu a s pschedženakom k njej, to je ſe swojim měſč-
kom ſerbſkých powiedanczkom wuńze, proſchesche wón
wschak jenož wo to, ſo by ho jemu we ſerbſkich do-
mach male měſaciežkó abo na blidze abo pschi ſczěnje
abo druhdžen popſchako, a nětk, hdyž wón džesath
króč ſo na pucž hotuje, wě wón, ſo ho jeho proſtwa
je dopelnila bôle, hacž wón ſebi to bě myſlit a ſo
teho nadžižak a ſo budže we wjeli tawſynt domach we
Saskej kaž we Prusſej, we horach kaž we holi, we
měſtach kaž na wſach witaný hóſc̄. To ſo jemu jara
lubi, to jeho k weſelemu džakej ſbudži. Tačo wón

preni króč ſo ſeperajo na ſwój dubový ſík a ſ po-
nižnej ſtuňu ſwoblekank do ſerbostwa ſtupi, dha
njebe wón chrótky doſež wěrič, ſo budža jeho wschiten
pola ſebje hospodowacž, ale bě ſebi ticho wědomiy a
wěſty, ſo budža jeho ſebi na wschěch vokach předy
wohhladačž, koſkeho ducha muž wón je, ſo budža to a
wono na nim wuſtajecž měčz a jeho ſlě ſudžicž. A to
je ſo jemu tež wopravdze tač ſtalo! Pschetož, ſchtó
možl wschem prawje wutřechicž, tón ma ſo hisheče
narodžicž. Někotři wschak mórczachu a bōrczachu, ſchtó
dha tutón pschedženak chce; wschak ſamah němſki
„kalender“ a ſ nim ſimy wjeli ſakraſnjenych lět psche-
děhali a ſimy wscho prawje wutřechili, k czomu je
dha nam ſerbſka protyla trjeba? Woni ſwarzachu, ſo
ta protyla je cyle hinal ſeftajana, džižli němſki kalender
a ſo ſo do teje ſameje namakacž njeſoža. A czorna
wona tež je, prajachu woni, a wschelake wěch wona
níma, kotrež ſerbſkemu burej ſu fara uſne wjedžicž a
žane njebeſke ſnatjenja njeſbu we njej pschistajene,
ani žane ſlowežko we ujej njeſteji wo tym, kafkž plas-
net knježi. Tola pak bě jich nimalje 2000 Sſerbow,
kotsiž na $2\frac{1}{2}$ nžk. njehladachu, ale do chlamow ſſmo-
lerjowych pod bohatymi wrotami džechu, ſo bych ſo
pschedženakom ſnajomſtwo ſcžinili a jeho ſ protylu a
ſ pschedženakom ſobu domoj dowjedli abo dowjedli.

R I U C Z I F.

We Magdeburgu we wulki zyrkwi pschi durjach je stary wulki wobras, kiz je we nowischiem czaſtu rjenje wobnowieni. Na tym wobrasi su schyrio mužojo widzic. Koždy neschto ryczi a schtož ryczi, to je na tym wobrasi s pišnikami tak sestajene, jako by koždemu s jeho erta wuschlo. Prěni muž je duchomu, kiz ma ruch styknijenej a s jeho erta dzeja te ſkowa: ja ſa waſ modlu ſo. Drugi je woſak, tom dzerži w ruch wótrej mječ a rjeſuje: ja ſa waſ bědu ſo. Tsesi je ponižný burik, kiz ſo na kopal ſepjerajo praji: ja waſ ſejimju. Schtworthy pak je prawisni, kiz s porſtom pjeru dzerži a ſo ſmějo hubu ſcheroſo roſdaja a wola: ja waſ wſchitkich ſejeru.

3.

Spewaj a dželaj.

Pſchedzenač bě tehdy wjehely, ſo bě ſich tak wjele, kotsiž jeho wjehely horjebjericu. Nětk paſ, hdyž won ſo po žadenu ſwojich pſchedzelot a ſnatych wt jenho lěta i druhemu bôle dale je pſheměnjač, wupotjedzak a porjeuſchač, hdyž ma we ſwojej prothych njezdelske a ſwiate dny ſ čerwnej tintu ſpižane, haj ſamón połny měſaczk a poſleni běrtlk ſo we nej jaſnije čerwjeni, hdyž wſchelake rjane wobrash a wobraski protky a pſchidank debja, nětk je ſebi won tež wjelje wjach libowarjow a pſchedzelow dobył, ſo ſebi myſli, to dzechate lěto ſwojeho wokoločzhanja ſ tym ſwjeczic, ſo chce we wjach džili 5000 ſerbſkich domach Šakſteje kaž Bruskeje wo měſacžko proſhej. To jeho wutroba pětnje ſwjeſeli a won teho dla ſ wutrobnym „Pomhaſ Bóh“ tuto dzechate lěto ſwojeho puczowanje ſ tej nadziju naſtupa, ſo budža jemu wſchudžom runje tajke wutrobne a pſchedzelne „wjersch pomasy“ prajic. Pſchetož hacž runje je ſo ſa tón czaſ, ſo pſchedzenač wulhadža, we ſwjeſe wjele pſcheinjenito, a hacž won ſo tež we ſwojim ſwotkomnym je wjele pſheměnič, dha je won tola we ſwojej ſwotkomnej myſli a we ſwojej wutrobie tón ſamy wostal, kaſiž je předy byl, mjenujich ſahorjeny ſa ſbože a derjehicze ſerbſkeho luda. A tón, na kotrehož won ſo wot wſcheho ſapocžatka hacž nětk je ſaložat a kiz je hacž dotal huadnje jemu pomhal a wſchitke prěſiwh, kotrež na njeho ſe ſčinil, dobrotiňuſe dopelnil pſche wſcho, ſchtož ſebi je myſlik a ſroshnil, tón huadny a ſmilny Bóh a wětz naſcheho knjesa Jezom Křyſta wostanje wſchal jedyn a tón ſamy. Wot njeho praji ſo w 102. pſalmu: th ſy předy ſemju ſaložit a njebeſa ſu dželo twoſeju rufow; wone budža ſahimyč, ale th wostanjesch; wone ſo budža pſchewobrotic ſak ſo ſtati, th paſ ſy tón ſamy, kiz ſy, twoſe lěta njeſchestanu; džecí twojich wotroczkow budža pſchewywač a ſich ſymjo budža pſchedtobu wostacz.

Duz na teho, kiz wostanje, kaſiž je byl, ſwoju nadziju ſtajmy; temu ponižnje ſwoje puce ſporuczny, temu ſo довěrny we ſtym a we dobrym czaſtu, we ſbožu kaž we njebožu, we ſtrowoſezi kaž we khorofci, we ſiwojenju a we ſmijereji; k temu ſo džeržny we ſiwej wěrje do Jezom Křyſta naſcheho ſběžnika, dha ſo nam derje pöndze jow czaſnje a tam wěčnje. K temu pomhaſ wam Bóh.

Hijechje džensniſchi dzej je wjele ludži poſa Bostonu w ſentjele ſiwojich, kotsiž ſo wjedža na wobſtarne ſonku dopomieč, kotrež bě pſched nimale 20 abo 30 lětami na wſchitkich hermantach a wikach widzic a po měſtach kaž na wſach ſ jeneje křeče do druhjeje křodžesche, ſo by ſwoje wěch pſchedawala. Njech bě wětr abo ſyma, njech desheč abo ſneč džesche, to bě jej wſcho jene, wona ſwoje wiſowanje čeřeſche. Wona njeſchewaſche žane drohe tworh, žane poprjanž ani ſtote pjerſchěcenje abo rječazki. Na pſchedau wona jenož mjeſche ſulžohi, ſchwabliči, jehly, banunu a tajke nělajke malicžkoſe, kotrež we koždym hospodarſtuje ſo trjebaja. Wotjebjarjow mjeſche wona doſč a wſchitkich ludžo běchu jej dobrí. Wona noschesche w starym pleczenym ſorbje wſchitke wěch wokoło a we tym bě jejne chle ſamoženje ſhowane. Schtož paſ wſchitkich wozći na nju čeřeſchič a jej wěſte dowěrenje a wěſty napohlad poſa luda doby, to bě blachowý kaſchek, kiz bě na ſorbje twjer-

dže pschicenjeny. Prjedy pak hacž wot tuteho blachoweho kaſchcizka rycimy, chcemy ſebi tu žonku bliże wobhſladacž, ſwotkal wona bě a kaſ jej rěkachu. Jejne mjeno njeſteſi we ſtawiſnach ſaintzenych czaſow, ale ſ wěſtoscži hodži ſo prajic̄, ſo je we kniſach živjenja wot teho ſameho ſapiſana, liž ſwoje ſpodobanije nad tymi ma, kotsiž ſo jeho boje. Wona ſo Almelia Gaſlowa mjenowaſche a bě ſ wudowu, khusdcha pak hacž wudowa w Mainje, pſchetoz wona njeſteſche žane bžecžo ani žanypk bliflich ani dalofich pſchecželov. Jako bě jejny muž hiſheče pſchi živjenju, dha wenaj wobaj ſhwemu dželatſtaj a někak warbu mjeſchtaj. Tola pak žeńje niečo wycze njewoſta. S khusdou a ſ nusu bždžiſtaj ſo eyle ſlēto. Th drje ſebi myſliſh, ſo je jejna nufa pſchibjerala, hdyž bě muž wnmrjel. We tym ſo pak molisch. Wjele bóle mjeſtſe ſo wona ſlepje, džižli prjedy a to je ſo tak ſtało. Wot jeneje ſuhodžiſki bě wona klyſhala, ſo ma wérjach kſchecžijan bžekac̄ a ſpěwac̄. Dželata drje bě, ale ſ ſpěwanju hiſheče njebe pſchichla. Za chzu to tola ſphytač, praji wona. Hdyž pſchichodnu njeđelu ſwoný ſwonjachu a ke mſchi woſachu, hotowasche ſo tež wona, ſo by ſchla, ſo ſ temu kniſej we jeho ſwiatnich modlic̄. Tak doſko, hacž bě žeńjena byla, njebe ſ temu žeńje ani klyſile ani loſchta měla, ſo by Boži dem wopýtala. Tuttu njeđela džesche wona a ſynu ſo do ſawki, hdyž khusdi ſedzachu. Špěwarſke wona njeſteſche a kleruſke wona ſobu ſpěwac̄ njeſtmožesche, dokelž njeſtmožesche cžitac̄. Poſluchač ſak wona možesche a jalo bě předai na klečku ſtrupil a ſwoje předowanje džerzesche, bu wona měznje wot ducha modlitwy ſapſhimjenia. Štož wona wjele ſet njebe cžinila a ſtož bě wot mlodesče ſem wotwukla, ſ temu bu wona na jene dobo wabjene: wona džybeſche ſo modlic̄. Špěwaj a dželaj, to bě wot teho cžaſa ſem jejne prawidlo, po kotrymž ſwoje živjenje wježesche a to bě jejne ſbože.

S tym wona hnydom njevobohac̄. Boh ſwar- nuj, tak klyſſe to njeindje. Wona mjeſtſe male ſuſti ſ k jědi a hysto niečo. Jejna wéra bu wjele ſphyta. Žene ranje, jako ſo bě ſhotowala, na ſwoje wikowanje wuniež, liſtſe ſo ſ njebjia mózny deſchec̄. Nichto njebj tón džen žancho pſha won wuhnaſ. Po tajſim wona woſanku, doma woftac̄ a ſchwoblicžki ſebi nadžekac̄, dokelž žane pſchedac̄ njeſtmožesche. Hdyž pak ſebi wohén, ſazehlicž chyſche, njeſteſche

žane wuhle. Moſhnicžka bě proſna, a žadhu kufk klyſeba njebe we khamorje. We tajſi ſwoje nufy padže wona na ſwoje ſolena a modleſche ſo. Wu- troba ſ mortotanju ſwólniwa, ſpokoji ſo. Wona tak wjele procha hromadu ſechkraba, ſo ſo hiſheče učkač wohén ſežiniež hodži. Khamor hiſheče ras pſchephata a klyſi we kueſiku namaka ſo njeſto drjebjeniečkow, ſo ſo najęcej možesche. Tak ſo džen miny. Pſched wječorom je pak nufa wjetſha džižli rano. Hlodyn žoldk ſchecžowka, wohén haſhne, ſyma ju tſchaze, ſta- roſež a malowera wutrobu tſchit. Dha na jene dobo ſo ſtwinie durje wotcziňja a ſuhod ſ k njej nuteſtupi prajo: ja ſebi myſli, ſo dženka pſchi tym deſchecžiko- hym wjedrje njeſeſe na ſwoje wikowanje hicž mohla: tu macze klyſeb a butru, a ſtaji to na blido. Vepje joj wjecžer žeńje njeje ſłodžila hacž tón džen. Wo- pomu, ſo Boh nikoho njewopuſhce. Teho dla ſpěwaj a dželaj.

Ta wudowa woboje cžinjefche, bóle džižli prjedy. Hdyž bě ſtrowa, wona žeńje kemiſchenje njeſkomđi. Wjedro ju wot teho wottraſhiež ani dželo ju wotdžer- zec̄ njeſtmožesche. Wſchitlo ma ſwój cžaſ, praji wona ſe Salomonem. Pöndželu džesche wona na ſwoje dželo a prjedy hacž ſebi ſwój ſorb na klyſbet poſhuy, ſlakuy na ſwoje ſolena, ſo by ſo ſ Bohu temu kniſej modliſta. Pſches modlitwu poſhlynenia džesche ſwoje pucze a Boh požohnowa ju, ſo wjele ſupzow a wo- tebjerarjow mjeſtſe. S cžaſem wona tak wjele na- doby, ſo ſo už jenož ſ ejeſežu ſtviſtſe, ale ſo tež wycze teho možesche klyſydu ſuhodam dobrotu cžiniež a jim wudželež. Wona to ſhonjenje cžinjefche, ſo wjach nutebjerſeſe hacž trjebaſche. Kęzda druha by ſebi to na bōk poſožila, wona pak wſchitko we blachowym kaſchcizku ſkhowa.

S tutym blachowym kaſchcizkom ſo pak tak mjeſtſe. Bě to jenu njeđelu, ſo bě ſ nuteſtac̄ ſo predowanje poſluchača. Duchomny wulku nufu tých ſamych wulkowasche, kotsiž Bože ſkovo ſazpja, dokelž to ſamo njeſnaja, a ſwojich poſlucharjow na- pominesche, ſo bych ſ k bibliſtemi towarſtwu pſchistu- pilí a ſa wotpohlaſanju teho ſameho wěſte pſchinioſki darili. Tuto predowanje hnu měznje wutrobu teje klyſeje wudowy. Hdyž wota njeſti džesche, dari wona ſchěnuň ſo bibliſke towarſtwo. Na to wona pſci ſebi praji: ty wuziwaſch zokor ſ klyſeje, to njeje trjeba. Wot teho cžaſa hromadzefche wona pjenjesh, kotrej

Jan a pschedzenat ſo wo protych roſtrycjujetaj.

Jan. Praj mi tola, hacž je to wérno, ſo ſo na Jakuba móže widzieť, kajke wjedro ſa cykle ſéto a woſebje do hód a po hodzach budže?

Pschedž. To je czi džiwna wěz ſ wjedrom. We žanym wotpohladzaniu tajſa njewědomnoſč, hłuposč a pschiwéra hjes ludzimi njekujeji, kaž we nastupanju wjedra, a po tajſim móžu tebi ſ troſtej prajicž, ſo niz jenož na wjedro, kajkež na Jakuba je, kędzbuja, ale tež na druhe dny a ſo ſ teho wěſtce, kajke wone ſa wěſte čaſhy budže. Hacž to učiſto pomha abo niz, to rěka, hacž ſchtó móže to priedy ſ wěſtceju wuſlēdzieč a ſ wěrnoſciu prajicž, tajke a tajke wjedro budže tón a tón dzeń, to bych ja rjekł, móhl ty ſam spōnacž. Chyſehli paſ ſa tym pschiuč, dha ſphytaſ ſam. Ty trjebaſh jenož ſebi na Jakuba napiſacž, kajke je wjedro dopoldnia, kajke popoldniu, hacž je desheczkoſte, abo ſlonečne, wěſtikoſte abo cziče, kajke mróczalki na ujebiezech ſo poſauja, hacž ſu tolſte czorne abo běle kaž woivzki a po tym kędzbuji ſa cylo ſéto na to, hacž desheczk abo wětr abo ſněh dze abo hacž ſu czople ſlonečne dny. Šphytaſ to a cziu to, dha móžesč ſe ſwojego ſhoujenja we tym ſobu ryezej.

Jan. To maſh prawje, wujo; to chzu cziniež a tebi ſ létu powiedacž, kaſ je ſo wſhō měto.

Pschedž. To budže mi lubo, a ja chzu tebi na to hiſceje wjac̄h wot wjedra a wot ludoweje pschiwér w powiedacž. Jenož ujeſabudž ſétha na Jakuba pělnje na wjedro a na ujebio kędzbowacž. Wěſch dha ty, hdh dzeń Jakuba panje?

Jan. Čakai jenož; to chzu tebi prajicž, hdh ſym priedy do protysi poſladał. Dzeń Jakuba panje na 25. julija?

Pschedž. To je wérno. Ale wěſh dha, wot teho to mieno pschiuđe a kajki wažny dzeń to je, ſo pola wſchitkich woſebje ſlowjanſkich ludzi ſa jara ſwiaty je džeržaný.

Jan. Jakub? Njebe to wučomnik teho kniſea Žesom Chrysta? Njeje to tón, wot kotrehož ſo jedyni list w nowym testamencze namaka?

Amelia Galowa

† 1847.

Špěvaj kaž wona,
dželaſt kaž wona.

Pschedž. Pomalu, wujol! Roshsadaj so w prothych a ty sa tym pschiudzesc, so staj dwaj Jakubai, jenemu je 1. džen meje, Filipa a Jakuba, swjeczeny, druhemu 25. julijsa. A i li so swijate pišmo derje snajesc, dha budzesc wjetzec, so Khrystus Jezuš je měl dveju Jakubow. Teden wot njeju njenuje so Jakub starschi a drugi Jakub mlodschi.

Jan. Kotremu dha je džen 1. meje swjeczeny?

Pschedž. Jakubej mlodschemu!

Jan. A džen 25. julijsa?

Pschedž. Jakubej starschemu.

Jan. Staj dha taj dwaj bratrac bykaj?

Pschedž. Ne, Jakub starschi je syn Zebedejow a bratr Jana szemita a swjath szemira Mark. 3, 17 wobemaj to imeno pschizph: "Boanerges" to je hrimanja džescji. Jego macz je Salome byla, wot kotrejz so husto we szemjach powjeda. Jakub mlodschi pak je syn Alfejowy a rěka we swjathym pišmje bratr Injesa Jezom Khrysta, schtož ma so tak rosemicj, so je won byl s bliskeho pschedzelstwa Josefa a Marije.

Jan. Kotry dha je ton list spisal, kiz so w nowym testamencze namaka?

Pschedž. To je byl Jakub mlodschi, syn Alfejowy. Jakub starschi, syn Zebedejowy, nicio njeje spisal!

Jan. Cjoho dla niz?

Pschedž. Dokelž bě preni wot wschitkich japoštolow kniesowzych, kiz swoju wěru se twojim živjenjom dyrbjesc hejlapacjcz. W l. 44 po Khrystusowym narodze, nimale 10 abo 11 let po smjerczi nasheho sbognika, wobsanku Herodasch Agrippa, kral Židow, swiowe pschedzeljanje na Kscheszijansku gmejnu we Jerusalimje. Dokelž bě Jakub starschi priedstejer tuteje jerusalimskie gmejny, bu won popanjeny, psched sud stajeny, wobkorzeny a k smjerczi wotkuzdzeny, tak so jemu htowu woteczachu. Židzi mijenjich a Herodasch běchu na njeho jara roshnewani, dokelž won, to džeczo hrimauja, s mozu pschedzivo židowskim a farisejskim wustajenjam wustupowasche a so psches nicio wot przedowanje ejisteho ewangelija Khrystusowego wotraschicj njeda. Ensebius we swojich knihach wo nim powjeda, so je so ton muž, kiz jeho njesesce wobkorzicj, jako pósna, so bu tuton swěrny swědk Khrystusowym k smjerczi wotkuzjennym, na jene dobo psched sudem jako Kscheszijan wusual a je Jakubej k nohomaj panj a jeho se bylsami wutrobnjeje želni-

wosče prophy, so by jemu wodal. Na to je Jakub jeho wokoschal a k njemu rek: wodata tebi je a měk budz s tobū a je swoju htowu běrej poddal, kiz ju s mječom je woteczak!

Jan. K depomnjenju na tuton fridny podawok je drje džen 25. julijsa imeno Jakuba destak? Njeje wěruo?

Pschedž. Haj, teho dla! Tuton džen Jakuba je pak byes wschitkimi ludami swiowane imeno dostal a kebi hač do dženskijscnego dnia skhowal, kaj tež Jakubowe wopomnjenje we preñich lětstotetkach Kscheszijanskeje cyrkwe wschudzom we džakominach wutrobach je wostalo. Schpanisich su jeho so swojego japoštolata wěczenje wýschoch czesczili. Hacj je won hdh, kaj někotsi to wobtwjerdzicj pytaja, do Schpaniskeje pschischol, to je njevěste, my móžemy rjez, to je njevěrne. Dokelž je sahje wumrjel a doscje we Jerusalimje zamym cziniež měk, njeje to k wěrjenju, so je hdh to město wopuscenjil a do zújeho kraja puczował. Schpanisich pak wobtwjerdzuju, so su jeho htowa a jeho kosteje s Jerusalema na lódzi do Kompostelle dowiejene. Tu su ho psches nje wulke džiwih stale, so so s cykleho wjesczornego Kscheszijanstwa wulke byly puczowarow tam podawachu, kotsiž tam sahovenje wot wjele czelnych brachow pytachu. Jakub, syn Zebedejowy, bě po prawym syn khudeho rybaka pola Galilejskoho morja, ale we Schpaniskej bu won k woskemu rycerji sejneny a s wulkim poczeczowaniem wusnamjenjan, so jeho swjeczo we wojnach pschedzivo Turkam předby wójska noschachu a k jeho czescji rjad rycerjow Jakubowych w Kompostelle saložichu. So pak je jeho imeno wschudzom we czesci bylo, to je tež s teho wjetzec, so pola němskich, błowianskich a románskich ludow tak mijenowana: mlokowa droha na njehu imeno "Jakubova droha" wuziwa a so hřesda Orion rěka: Jakubowy kij. Tež njemože so zamjelczec, so su we wschitkich krajac ludy Kscheszijanske na džen Jakubowym wěste swjatožnosće postajili.

Jan: Käh dha to?

Pschedž. We Schpaniskej we měsće Valensiennesu bu džen Jakubowym jako wulki swjath džen swjetceny. Na torhoszachach kaj tež na wschitkach habsbach buhu wulke hřeszciny hotowane. Ta najhrošnitscha žona po cyklum měsće bu wuswolena a jako njevjesta rjenje wupyschena a swoblekana a na to sa nju někajsi natwojeni pytaný. Na to frjadowasche so wulki

čzah, na kótrymž so wschitých wobydlerjo bohaczi kaž kudži wobdziesiež nusowaní běchu. Tutoń čzah s khor-hojseni a s herzami džesche po wschitých haſach města hač i tež kheži, w kotrejž njewjesti bydlesche. Tu doſta wona wot wschitich kwaſarjow kwaſne darh a na to ſapoczaču so kwaſne reje, na kótrymž wschitých džel beacž dyrbjachu. Tón ſhwjedzeň bu poſdžiſho ſakafanu.

Jan. Schkoda! Nauožen tajkeje njewjesti, hdž by tež hreſna byla, kaž myſch w džerje, bých ja rady byf, hdž težko kwaſných darow je doſtaka! Ale ſchto ſebi tola ludžo wumyſla!

Pſchedž. Schtož je pſchi thym naſbole wopom-ujenja hodie, to je to, ſo běchu bohaczi ludžo w thym měſeče na tojkih wězach džel bracž nusowaní a ſo teho ſmimyči njemogžach.

Jan. Šsu dha druhdžie, kaž ty praſeſhe, Jakubowý džen na podobne waschnije ſhwjecžili?

Pſchedž. W Niederlandskej bu tón džen na to waschnije wobjeñheny, ſo knieža ſwojim ſtužomnym ſudžom hofezinu hotowachu, pſchi kotrejž cíle ſa blidem ſedzichu a tamni jim mějachu poſluzecž.

Jan. To je tola kaž pſchewobroczený ſwět byl!

Pſchedž. Poſluchaj jenož dale! W Italskej je wón džen rybakow, na kótrymž woni ſo na rěch Po we cžolmach wo wjetu wjesu. We Schwajzarskej je wón tón wýšoki džen kruvarjow a kruvarkow, na kótrymž woni na ſwojich wýšokich horach, hdžej w leži ſwěi ſkót paſeja, wulke wehenje ſapala a woſolo nich rej-waja. W Němzach je tón džen džen wjeſela ſa wop-ejerjow. W Hesenskej džea na Jakuba hofospy na pola, hdžej je kał naſadzaný a dypaja na kálowe hloječki, hdž žane ſu, a rjekni: Jakubje, toſta hlowa, woſradž mi hlowy kaž moja je, kópjenia kaž moj ſchor-zuch je, kubý kaž moja noha je.

Jan. Powha dha ſchto? Hdž bých to wjedzil, dha bých ſwoju Hanu na kaliniczežo poſkaf, pſchetež konſche lěto pſchi tej ſtajnej ſuchočež ujeje mi ani hlejčka narostla!

Pſchedž. Poſluchaj jenož dale, ſchto ſu ſebi ludžo na tón džen wumyſli! W Thüringſkej ſchěz-paja ſebi žonh na Jakuba čorne jahody; thym rěkuji Jakubowe jahodki a te dyrhja jara ſtrowe býcz a pſchecžimo wſchelakim hoforſčjam pomhacž. Sſlowakoj o pýtaj na Jakuba mrowjewe jeſka a roſtolęža je. S thym masaja woni woſam a kruwom wſchci, doſelž pſajo, ſo ſo ſa uje na wſkach ſejce wjac̄ ſuřzow

trjechi, hač ihdž to njecžinja. W Čechach wulamaſa burjo běkemu kóſliku jedyn roh a ſpala jón a kura ſ tym we ſwojich bróžnach a hróžach, doſelž wěrja, ſo pſches to myſche ſ nich cželka.

Jan. Powha dha ſchto?

Pſchedž. Njebeutž tola hluhy. To je ſta pſchivéra, kaž jeje na doſči maſch we ſamch Sſerbach. To je ſo wſchitko ſ pohanskih cžaſow bjes ſudom ſkhowalo. So temu tak je, to čzu tebi ſ jeneho druhého waſchuja depokacž. W Čechach je hifczež dženhujiſchi džen w někotrych měſtach waſchuje, ſo na džen Jakuba běkemu kóſliku ſ torma abo ſ wýſkopeje radueje kheže na haſu puſceža. Duchomui ſu pſchecživo temu twerdźje wступili a ſu to ſakafali, ale ſud ſebi njeda wurycžecž, ſo ſo to ſtač dyrbi!

Jan. Čoho dla dha?

Pſchedž. Wono ſo pراجi, ſo je cžert we ſchtal-cze kóſlika woſolo khdžil a dženhujiſchi džen hifczež Čechejo rjeknu: „vem to kozel,” to je to ſchtož ſo pola naš proji: ujech to cžert woſinje. Pſchi thym ſo dwoje wobtwerdzi, jene je to, ſo cheedža ſ thym, ſo kóſliku ſ torma na haſu delje cžiſuu, woſekacž, ſo nječio njechadža ſ cžertom cžinicz měč. To druhé je to, ſo iněnja, ſo krej tajkeho kóſlika ſ wodacžu hréchow pomha. Ta zyla wěz pak ſ pohanskih pſchecž. Kóſlik bě injenujcy to ſkoržo, ſotrež bě pohanski ſchibohoj hřimajna: „Pſerumej” ſhwjecžene. Temu woni we pohanskih cžaſach na Wyschecratze pola Prahi jako ſ woporej kóſliku palachu a ſ horý dele injetachu. Woní wěrjachu, ſo tuton pſchibohý Pſerum we pſkowych duiach plomjo ſkónza haſchuje a jo ſ blyſkom ſaſo ſapali a teho dla bu jemu kóſlik woprowany.

Jan. O! na tajku pſchivérnu pohansku!

Pſchedž. Kħwal teho knjeſa, kž je naš wot knjeſtwa cžemmoſcže wutorhny! Th pak wěſeje nje-wěſh, čoho dla je ſo tajke waschnije ſ kóſlikom na džen Jakuba poſtaſilo!

Jan. Powjedaj mi to!

Pſchedž. To je ſo teho dla ſtaſo, doſelž je ſo we přenich ſchecžijských cžaſach 25. julija ſhwjedzeň Chrystoſora ſhwjecžiſ.

Jan. Schto dha bě Chrystoſors?

Pſchedž. Pohano ſebi Pſeruma, pſchibohý hřimajna, jako wulkeho hoſrſleho knjeſa woſnamjenichu, kž mjeſeſhe wýžoli ſchtalt, a bě wjetſchi, dželi žathu cžlowjek, tak ſo mjeſeſhe pſche wſchě hluhle rěli bře-

dzież a na křížce Dervendela nježesche. Temu podobneho řebi křesťaněho Křystofora myslachu a jeho křivcežo psched durje swojich církviow stajachu, jako by wón jich psched schédomu hřimanjom a nje-wedrem móhl wobarnowac̄. Pot toho časa, so japoštoł Jakub k čescej pschindze, bu Křystoforus na bok stoczený a dzen 25. juliia temu prěnšemu křivcežen.

Gau. Čhto dha pak je tutou Křystoforus byl?

Pschedž. To je rjane potvrdančko, kotrež chzu tebi wupowiedac̄. We Chríſtej bě wěsty Reprobus živý, wulc̄ frósczený kaž žadýn muž herak, mózny a kysly, so jemu runy daloko a schéroko njebe k wohla-danju. Wschitc̄ so jeho bojachu, nicto jeho njelubowasche, a wo klonu wjetšchi dvžli druhý cžlowjekojo, křodžesche wón frudny po křívcežo wokolo. Na křwilu so jemu to jara lumbesche, so s druhimi cžlowjekami nježo cžinicz nježesche, ale dale bôle so jemu to spodebačz nječasche, pschedž jemu bě, jako by na wjeršku lodojeje herk ſedžak. Wón bě cžlowjek kaž druhý cžlowjekojo a wntrobu wón nješe, kotrež chyšche lubowac̄ a lubowana byz. To wſchal je rjana a schwarna wěz, hdž schtó je po cžele prěni a najwjetšchi we zlykym křívcež, ale wntroba ma tež kwoje wěste prawa. Wntroba, ta ſahala a ſla wěz, chce pak wjetšeho měčz, s ketrymž so móhla mřicž. Tak so Reproboj džesche. Čhto, rjeku wén, schtó počaze mi na ſemi muža, kiz je křlynisch a wjetšchi, dvžli ja, so bych tam ſchoł a jemu křuzí? Sa někotry cžas bu jemu prajene, so je něhdze kral, kiz je po ſchalcze křlynisch hac̄ wén. K temu wón džesche a so pola njeho tež jako křuzomník pschistaji. Wón wofta wjele časa pola njeho. Jedyn dzen so pak ſta, so k tutemu móznenmu králej ſpěwar dónđe. Tón hraješche harfū a ſpěwasche k njej rjane pěšnicžki, we kotrýž wón bes druhimi tež to mjeno cžerta mjenowasche. Jako kral, kiz se swojimi ludžini na teho ſpěwarja poſluchasche, cžertowe mjeno bě wuflyſchal, ſczini wón tsi křižiti a žohnowasche so. To bě Reprobus, kiz bě pohan, widžik a praschesche so teho dla krala, k cžomu wón takje ſuamjo křiža cžini. Jako wón to bě wuložik, so to cžerta dla cžini, so tón ža-neje moch nad nim njebh doſtał, wotmolwi Reprobus:

po taſkim je křichče ſchtó mózniſhi, dvžli th by; ja tebie proſchu, puſčej mje s twojeje křuzby, mi ſo křiſcha, ſo jenož temu najmózniſhem křiſc̄em. Na to čechnesche Reprobus prječ, ſo by teho mózniſheho knjeſa, teho Satana, pytal. Wón bě ſo ſa nim tu a tam praschal, ale nicto jemu nježesche wěſte wotmolwjenje dac̄. Napoſledk nicto k njemu rjeku: Hlaj! w puſčinje je, tam jeho nadeňdžesche. Reprobus džesche po taſkim do puſčinu a ſjedom bě tam ſaſtupil, dha jemu s wjele jehuñmi mózny knjeſ uapſchecživo jehasche a ſo jeho woprascha: koho py-taſh th? Ja pytam teho mózneho wjercha křveta, wot-molwi Reprobus, ſo bych ſo jemu do křuzby dał. Ja bym tón najmózniſhi po cžlym křvete, rjeku na to Satanas, poj a křuz mi, th ſo teho niždži nje-budžeske křez. Reprobus do teho ſwoli a wenaj wjele časa po křívcež wokolo puejowaschtaj. Satanas pak wjele džiwnych ſkutkov a kufkov wuwiedže, ſo ſo Reprobus abo Křystoforus nad tym doſč ſpotřivac̄ nje-možesche. Jedyn dzen wenaj na drósh jehaschtaj, pschi kotrež bě křiž ſtajeny. Satanas, jako tón křiž wuhlada, ſtroži ſo o jeho křiž ſo bojesch. Wone bě widječz, ſo Satanas pola teho křiža rudý nimo nječasche. Teho dla wón wulke ſko ſczini, ſo temu křižej njebh bliſko pschischał. Nad tym ſo Reprobus džiwasche, a jako běchu trochu ſaſtali, wo-prascha ſo kwojeho mózneho knjeſa, ſchtó to na ſebi ma, ſo je pola teho křiža tak jara nimo křwatał. Knjeſ Satanas cžiniesche, jako njebh to njenusne praschenje kwojeho křuzomníka křyſchal. Dofelz pak Reprobus hubu nježeržesche, ale pschedž ſuoveho wo-nedžesche a wjedzečz chyšche, cžoho dla je ſo to ſtało, wotmolwi Satanas a džesche: Hlaj, tam pschi drósh ſtejeshche křiž. Na křižu je Křihſius Jefus wiſał a ſ tym ſwét wunichł; taſteho křiža ſe ja boju a hdž ſón widžu, dýrku ſched ſuim cžekac̄. Aj, rje-ny Reprobus na to, po taſkim je na ſemi křichče mózniſhi knjeſ, dvžli th; ja proſchu cže, puſčej mje s twojeje křuzby, ja chzu Křiſtuſha pytač; ja žaneho měra nimam, předy hac̄ jeho nježkym namakał. Na to wopusčci Reprobus Satana a puſčowasche po cžlej ſemi wokolo, ſo by Křiſtuſha namakał. Wón časasche jew a tam, wón praschesche ſo ſa nim we

wyższych hrodach a we królewskich dworach, ale podarmo. Ludźjo teho niesnajachci, kij je wjetši a mózniši dyžli cijert. Sa wjele czaša pschiniže won k puſtuſkej, kij w puſežinie býdlesche. Jako ton hlyſchesche, so Chrystuſha phta, dha ſo jemu wutroba ſmějeſche a won temu zuſnilej wjele perwiedasche wot teho knjeſa. Czom Chrysta, kajki kraſny a mózny won je a kajke ſboze won tym ſwojim wudželi na cjaſ a na węczenſc Hdyž cheesch jemu ſlužic, praſi won, dyrbischi ſo modlicz a poſežic. Ach, rjeknu Reprobus, to je mi malo, njeveſh nicho druhé lepſcheho a cježſcheho, ſchtož bých možl jeho dla cjińic? Na to wotmolwi ton eremit: Hlaſ, tam je hlybota ſchumjaza rěku; psches uju ani žana lawka ani móſt njewidze. Cheeschli ſo temu knjeſej Chrystuſzej ſkulomuſ wopokacj, dha noſch th, kij ſy dolhi a hylny, cjlowiefow Bože dla psches tutu rěku. To, praſi Chrystoforus, czu wſchak rady cjińic a džesche a natvari ſebi pschi rěch hětku. Schtož pak pschiniže, teho njeſeſche wen na ſwojimaj ramjeniomaj psches wodu a bě pomožn wſchitkim a njeviſtawasche we tym ani wo dnjo ani w nocu. Pschi tym wonu husto žadecžiwy ſdychowasche: hdy by ſo mi tola ton knjeſ Jesuſ Chrystus chył ſjewic, ſo bých jeho ſe ſwojimaj wocžomaj wohladat. Jenu nož, jako bě Chrystoforus ſprózny wot ſwojego džela wužnył, ſdasche ſo jemu, jako by někajki hlyb hlyſcha, kij cjiſche praſi: njež mije psches rěku. Wotucženj won pak nikoho njewidzeſche a teho dla lehny ſo ſaſho a wužny. Po khywili ſo ton ſamym hlyb hlyſcheſ da. Chetſje horje ſkecžiwschi hlađa won wokoło ſo, a dokež nicžo njewidzi, myžli ſebi, ſo ſo jemu něſichto je ſdžalo a lehny ſo ſaſho. Uſecži ras pak ton ſamym hlyb ſaſhyscha, a jako uček wokoło ſo poſladuje, wieži won maleho hólczka psched ſobu ſtejo, kij ſ ſuboſnymaj wocžomaj na njeho hlađajo ſ milym ſlowežkom jeho proſby: njež mije psches rěku. Swutrobi rady czu ja to cjińic, wotmolwi Chrystoforus, pschetož ton hólczit ſo jemu wubjernje ſubjeſche. Won poſběže jeho na ſwoje ramjo a ſapchimiwyſchi ſwoj kij wot cedarowego drjewa khywataſche won k rěch. Hdyž bě ſe ſwojim brěmjenjom do rěki ſtipit, pocža ſo woda hnuc, a ſaſhunieſ, kaž ſo to žeňje předh ſtaſo njebe. Pschi tym ſo jemu ſdasche, jako by ton hólczit na jeho ramjenju dale bôle cježſchi byt. Haj!

won hlyſcheſe psches položi ſe ſchol, dha ſo jemu ſchija ſkhilli, ſo dyrbjesche cježh ſdychowacj. Dječatko, rjeknu won pschi ſebi, ſchto ſy th, ſo ſy tak cježke. Hlyſcheſe dale bě jemu, jako njeby ta cježu wjach njeſz možl a jako dyrbjal ſo do wody ſhunc. Won wosta ſtejo a praſi: hólczko, th dživony, ſchto ſy th? mi je, jako bých cyh ſwět na ramjenju njeſt, ja dale njemožu, ſjev mi, koho njeſu. Na to ton hólczik ert wotczini praſo: wjedz, ſo wjach njeſeſch dyžli cyh ſwět; — th teho njeſeſch, kij je njebjio a ſemju ſtworil. Na to ponuri won teho noscherja do wodh a praſi: ja ſym Jesuſ Chrystus, twoj kral a twoj knjeſ, kotremuž th ſlužiſh a psches kotrehož twoju ſlužbu cjińic. Hlaſ, ja kſečenju tebie we injenje Boha wotza a ſhina a ſwiateho ducha a th dyrbischi wot uček Chrystoforus rěkač, to je Chrysta noscher. Jako Chrystoforus ſ wodh ſo ſběhajo ſwoje kolena psched tym knjeſom chyłſche ſhibnyc, bě ſo won ſhubil. K ſnamjenju pak, ſo bě won ton býl, bě jemu hlyſche pschilaſal: th ſwoj ſuchi kij do ſemje a ſa jemu nož kudže ſo ſelenieſ a kječež. A wono ſo tak ſta. Ale wjele rjeniſche ſuamjo, ſo Chrystoforus bě ſ Chrystuſom Jesuſom do towarſtwa pschischoł, mjeſeſche Chrystoforus we ſwojej wutrobie. Tak doſko hacž bě ſiwy, nosheſche won teho knjeſa psches wěru we ſwojej duschi a ton knjeſ njeſeſche jeho i wulkej luboſežu a poſtaji jeho ſwětej k wulkenmu žohnowanju.

Jau: To je pak tola luboſne pschirumanje!

Pschedž. Haj! tuton Chrystoforus naž na to dopomni, ſo je Jesuſ Chrystus ton, kotremuž je wſchitka móz data we njebeſach a na ſemi, ſo won tych móznych ſa rubjeniſto ſměje a tych uajhyluſiſh hyc tymi ſhlnimi ſebi poſdaných cjińic budže. Won nam ſjewi puež teje wěry, na kotrejuž wſchitk, kij chedža do ſbózneho towarſtwa ſ nim pschilacj, khodicj maja ton puež, injeniſej ton, kotrež Jau ton kſečenik je ſ tymi ſlowami wnprajil: ja dyrbju wotebjeracj, won dyrb reſež. Tež my dyrbimy Chrystoforej podobní byc, my dyrbimy pýtač teho knjeſa hacž jeho njenamaſam, dyrbimy ſo jemu k ſlužbi poſdacz, jeho noſhež, kij wſchitke wěcy njeſe ſe ſwojim móznum ſlowom psches morjo teho czaša, a dyrbimy wumrieč, ſo býchimy psches njeho ſiwy byli. Cyk eſlowieſtwo budže jemu Chrystoforus a Chrystus budže wſchitko we wſchitkach. Hanień.

Derje ežiniež je jaſo požohnowana ſahroda.

Džinw̄ ſo wjach njestanu, ale tam a ſe ſo tola ujekala džinwa węz poda. Bě w Lipsku młody wučený knjeg s imjenom Dr. Wylem S. Smijerež khudých starých mějesché, kotsij jemu jara malko k pomoci běchu dac̄ mohli. Dokelž pak bě wulku luboſc̄ a wulki lósc̄ k wulnjenju měk, běchu woni dopuscheſili, ſo možesché na wulku ſchulu hicz a dokež mějesché woſebne dary, bě won wſchitko derje nauwulnyk a na poſledk do Lipſka ſchol, ſo by na lekarſtvo ſchitudoval. Kow bě ſo na pječ lét s wulkej nufu bědžil, ale njewuſtal we wulnjenju, ſo bě ſkonečne ſwój examen s wulkej khwasbu wobſtal a ſo w Lipsku jako „dochtor“ ſazhdal. Kaž to wſchitdom je, tak tež tudy pola naſcheho knjeſa doktora S.: wſchon ſapocjał je ežežli, Won běſche ſebi, hac̄ bě runje jara lutowaſ, wulki dołk napraſkał, a wysche teho mějesché njewestni, kotaž bě runje tak khuda kaž won, a tola bě mało ežiniež to rěka, jeho praxis njebě wulka. Hdy by won mohł, kaž by chył, dha wſchak by ſo wo lektoranje lutži wjele njestaral; won lubewaſche najbóle pschirodospyt a by ſo wo njón najbóle procowal, hdyž njebý khudy był a khleba dla na to hladac̄ njedyrbjal, ſo by lekarſtu wučenosc̄ k lepschemi khorych nałożował. Jedyn wjeczor pschindze Dr. S. poſođe domoſ wet khoreho, kiz bě jeho i ſebi ſawołac̄ dal. Taſo chyſche khjene durje wotcžiniež, widzis̄che, ſo na proſh čłowiek leži. Pschi předku ſebi myſlesche, ſo je pjaný, kiz ſo tam wala. Ale to bě khory čłowiek, kiz ſteržesche, ſo dale njemože khoroſeje dla, kotaž bě na njeho pschischta. Dr. S. ſběže teho khoreho ſe ſemje a domjedze abo donježe jeho do ſwojeſte ſtow. Tam jeho ſwérū wot-hlada, pschi jeho kožu wachuje, po lekarſtvo poſczeſle a ſebi wſchitku móžniu prózu dawa, ſo by jemu poženje ſhotowaſ. Tón khory muž pak njebě woſebnje ſwobliſkaný a njemějſehe ničjo pschi ſebi, khiva starý ſhérh měch a někajti dubowý kij. Hdyž bě ſe ſpanja wotcžik a trochu ſwotpocžnyk, powjedaſche, ſo je ſ Rjuzowſteje a ſo je dla ſwojeſte politiſteje ſmyſlenja do Sibiriſteje był wuhnath. Tam bě won ſydom lét živý był, hac̄ ſo jemu bě poradžilo eželnic̄. Won

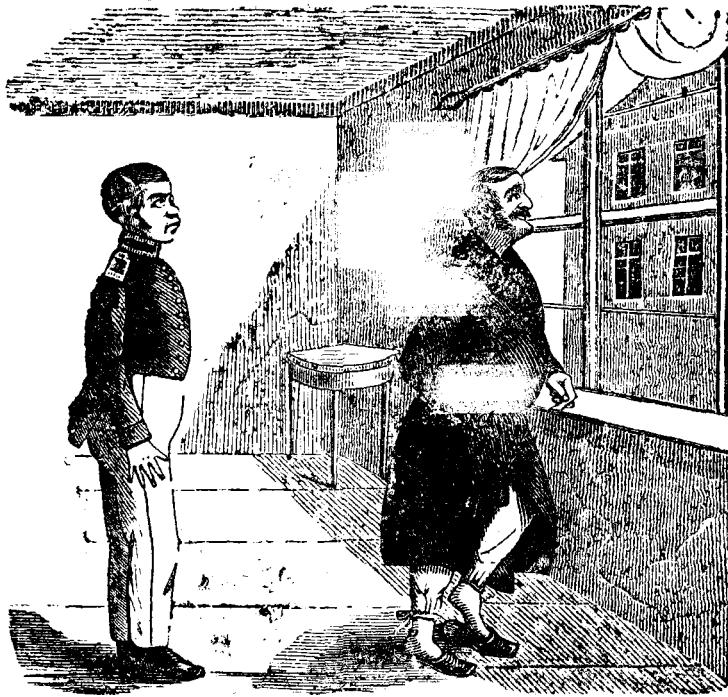
bě ſo najprjedh do Tomala podał, irot tam psches wulku puſcjuu pućioval a psches uralſte horý kreczil a ſo pschi thym ſluthmi strachoszejemi bědžil. Napoſledk bě won do Nižneho Nowgoroda pschischol. To je wulke a ſlawne město, hdyž bě runje wulki hermanek był, kiz wjèle njedžel traje a na ſetryž ludžo ſ dalokeje zuſby pućiova, kaž do Lipſka na maſa. We Nižnym Nowgorodze bě ſo dołko doſc̄ mohł potaſic̄, won bě ſebi tam nowu ſuknu kupil a nichto jeho njebě ſejnal. Taſo pschekupz bě do Moskwy, Smolenska a Warschawy ſo podał a psches ružowſte mjeſh do němiskeho kraja pschischol, hdyž mějesché myſle wostac̄. Ma tajke waſchuje bě won do Lipſka pschischol, hdyž ſo wěſteje pomochy nadžiſeſche. Haj! pomoz drje jow namaka, ale koſku! Psches ſwoje ſtrachne a po móžnoſci ſpěſhne pućowanje bě won woſlabnyk a nětk, hdyž bě wumóženje wěſte, tak ſtrachne ſkoril, ſo ſa někotre dny ſwojeſto ducha horje da, hac̄ runje Dr. S. ſebi wſchitku prózu dawasche, ſo by jeho pschi žiwenju ſdžeržał. We poſlenich wokominkuſach ſwojeſto žiwenja, hdyž ſam ežiueſche, ſo ſ nim k ſoneč dže, džakowasche ſo tón zujominik ſ huitej wutrobu ſwojemu lubemu pscheczelej, kiz bě ſo po nim ſwérū horjebral a ſe ſamaritskej luboſcju jeho wobſtaral. So by pak jemu ſwój džak wopokaſat, poſtaſi won jeho ſa herbu ſwojeſto cykle ſamoženja, praſic̄, ſo herak žaných bliſlich ani dalokich pscheczelow nima. Ale, hlaſ! jeho cyte herbstwo po prawym ničjo njebě, khiba někajti starý měch, we kotrymž běchu někajte džinw̄ kóžki a ſtara knicžomua ſuknu. Dr. S. wobſtaral temu ſemrjetemu ežichy poſryb a bě ſam jenicži, kiz na pschewodzenje džesche. Tón starý měch ežiſhny won do někajteho stareho khamora, dokež njewježesche ſcht o tými kóžkami ſapocžec̄ a njehlabasche ſa dołki ežas ſa nimi. Jedyn džen we ežazu, hdyž bě we LipSKU maſa, wophta jeho pschekupz, kiz ſ težuchani wiſowasche a Dr. S. ſo dopomijo ua ſwoje herbstwo, pokasa jemu te ſezti. O! praſi tón, luby pscheczelko, ſ wotkaſ macje te kóžki, to ſu drohe wězy! to ſa ſoboty (zobie) najzáduſiſehe a najlepſeſehe družinu, ja hiſhce ſane rjeniſche woſladał njehym. Eſu dha něſhco winoſte, praſi Dr. S. To chzu ja wěrič, wotmelwi tón pschekupz, pschedoſcie je mi, ja chzu ſa kóždu ſchtu 200 tol. ſaplaſcjič. To by bylo,

wy drje žortujecje, rjekuh na to Dr. S., wschak je jich na 300. A hdz by jich tamštyt bylo, ja bych je wan wſchitte wotkupil. Šta to ſaplacji won 60,000 toler a wſa te kóžki a pscheda je hiſcheze tón ſamh džen f wulſkim dobytkom. Dr. S. njeméžeshe ſo doſcž nadživacj, ſo bě na jene dobo do tajkeho behaſtwa pſchijchol. Jemu bě, jako by ſo jemu to ſozalo. Alle won mějeſche te penefy a pſchelieſe je ſ nowa a jich bě 60,000 toler. We wntrobje džakowaſche ſo won ſwojemu Bohu ſa tajke ſbože a ſa tajku dobrotu a ſo by někafje wopomnjenje na teho muža měl, kiz bě jeho f tajkim bohatym herbſtwom wobdaril, žadachše ſebi wot teho pſchekupza tón měch, we kóžmuz bě te kóžki měl, ſo by jón pſchi ſebi ſhowal. Hdž pak tón měch w rukomaj džeržeshe, ſda ſo jemu, jako by na njeſchto twjerdeho maſat, ſchtož do platu

bě kaž ſaſchite. Won wſa ſebi hnydom nōž a respró měch a hlaſ! lute male ſamufchki ſo jemu do ruk walichu. Pſchi předku won drje njewjedžiſche, ſchto to na ſebi ma, ale dokelž bě ſo ſ tými kóžkami tak rjenje poradžilo, džeshe won k ſlotníkej ſo wopraſhecz, hacž njeby jemu te ſamufchki wotkupil. Tam pak ſhoni, ſo ſu to dejmanth wofebneje rjanovſeje. Zich bě na ſto, a won doſta ſa nje hiſchezen wjach pjenjes hacž ſa te kóžki. To bě ſchwarne herbſtvo! Wot tuteho czaža ſem wosta drje Dr. S. ſčkar, ale won je ſwoje najwožebniſche pržowanje na pſchirodoſpyt ſložil. Jeho dla je něk dolhe pucjowanje do zufych krajow naſtrupil a hdž ſo domoj wrózji, budje ſe ſwojej khudej njewestu kwaſ hotowacj. Na nim je ſo dopjelnilo ſłowo ſwiateho píſhma: derje čzinic je jako požohnowana ſahroda. Sir. 40,17.

6.

Kopol wostanje kopol, kyrnjež ſlebornoſ byt.

Keſhiwez Merthy bě dobra duscha, a ſlužſche we Dreždjanach pola rytmischtr ſe. ſa ſlužownika, jako bě pola wojaſow. Merthy, praji tón knes ras k njemu, ſchto dha by pak tola čjinil? wſchak by mi dwojake ſchfórnje ſtajil! jedyn je wſchki, dyžli druhi. Haj! praji Merthy, to bym ſo ja tež hižom džimal, knejze, kaf to pſchindze, ale to najdiwiſcho je to, ſo delkaſch we mojej komorje, hdžej ſo waſche ſchfórnje khowaja, runje tajki por ſteji! Druhi ras praji rytmischtr k ſwojemu ſlužowniku: Merthy, wſmi te ſchirymphy a daj je wuporjedžic, pſchetož wonc maja džery! To

njeje trjeba, wotmoſwi Merthy, ſo ſo to stanje, wobročje ſchirymphy, dha džera nutpſchindze.

Hnadm knejze, praji jedyn džen Merthy, njebyſchje mi wotpuſchili, ſo bych' može na někotre dny domoj hicz, ja mam wſchak niſtru ualežnoſez ſ zanom a ſ macjerju wuejimicj. Šchto pak to je, prascheshe ſo jeho knes; je dha tak jara niſne? Haj! móžeze wericz, hnadm knejze, praji Merthy, nan a macz rěſataj jutſje ſwinjo, a kolbaſu ja tola tak radý jem.

Króžy hwoje lubuje.

Bur mějše hwoje lubu pěknou žonku. Wona pak pshindze do njedzel a wot teho časa bě khorowata, so dyrbesche wjèle lét sa šobu na khorym kožu ležetž. Wón ju po móznoſci derje wothlada a hwoje hospodarſtvo wobſtara, tak derje hač mózneſche. Ale haj! tež wón ſhori a ležesche wjèle časa na khorym kožu. Dako bě trochu wotkoril, fyže ho jedyn dzen i k horemu kožu hwoje žony a praji se hwerneje wtroby: Marscha, wěſh ty ſhoto? ja bych ſebi žadat, so by Boh luby knies nam prawje wulkun dobrotu wopokaſat a jeneho wot naju ſ teho hveniſtwa wumohł, dha bych ja naſhe kubko pshedał a i hwojej ſotje do Hnaſchez čahnuł!

Bitwa pola Lipſta

16. a 18. října 1813.

Léto 1813 je ſ krejezerwjenymi pišmilami do ſtatwiſnow ſapiſane. Hdy by jedyn móhł wſchitku krej do jeneje luže ſhromadzic̄, kotař ſe ſo ſa tuto léto na bitwiſhczach pſcheliwała, dha by nowe čerwjenie morjo naſtało; hdy bych ſo te tawſynty a ſaſo tawſynty ſdychnjenic̄kow, kotař tehdy ſe ſtonazych a mręozych ludži cterow džechu, na jedyn ras hlyſhcež dale, dha by ſ teho ſchumijazh vichor naſtač dyrbiak, ſo bych ſo na to bjes ſobu twerdze ſjenocžitu, ſo bych ſeho knjeſtvi ſon ſčinili — Léto 1813 bě pſchi ſpočatku ſa nich jara njebožomne, dokelž buču we wjèle bitwach ſbicž; pſchi ſonu pak ſo ſbože na jich bok wobroci, ſo woni wſchidžom dobywaču a hwojcho čwilowarja ſ němſkeho kraja wuhnač mózachu.

Pók ſto létami bě wójna, krejroſleče, lute wupuſczenje, wohudzenje, žaloſeſenje, bojoſej, muſa, hlođ, nahota, khorosz, — a 1863 ſo teho dla, dokož je pók ſta lét nimo, wježoče kherluſche ſanjeſku a džakomne ſwiedzenje ſwječza! To ſo teho dla ſta, ſo této 1813 bě též to léto, we kotrejž ſo ſapocžatſte ſtóna mějſeſche, to je, we kotrejž ſo ſapocžesche ſtóna čečež ta wjeleſetna wójna a ta haniba, pod kotrejž ludj europiſke žaloſeſachu a poča ſo wotſchafowacž tón píchah, kotař je njeimbízne čečež čiſhcežesche. Léto 1813 bě léto, we kotrejž ſo ſud, fythy žaloſeſe, kotař jón tyc̄hesche, brónje jimaſche; hdež wſchitku, kiz hiſhcež mloži a ſtrowi běchu, na wójni ezechniču, a dom, žonu a džecži wopuſchecži, ſo bych ſobu pomhali teho ſbicž a ſahnacž, kiz we hwoje hordoszji knjeſtvi po zhlkej ſemi wjeſez a wſchitku wjeſcham a ſudam roſkaſowacž chyſche. Léto 1813 bě to léto, we kotrejž mózni wjeſhojo europiſch ſhami ſpóſnachu, ſo je čjwile a ponízenja doſči, kotař ſebi běchu wot franzowſkeho khezora Napoleona ſobicž dacž dyrbjeli, a woni ſo na to bjes ſobu twerdze ſjenocžitu, ſo bych ſeho knjeſtvi ſon ſčinili — Léto 1813 bě pſchi ſpočatku ſa nich jara njebožomne, dokelž buču we wjèle bitwach ſbicži; pſchi ſonu pak ſo ſbože na jich bok wobroci, ſo woni wſchidžom dobywaču a hwojcho čwilowarja ſ němſkeho kraja wuhnač mózachu.

So ſo pak to radži, Napoleon do Fransowſke ſahnacž, i temu pomhaſde bitwa pola Lipſta, kotař bu tam 16. a 18. října 1813 bita, a kotař ſo injenije wulk ſudowa bitwa pola Lipſta. My ſmy ſousche léto na bitwiſhczu pola Budýjchini pohyli, dha chceum ſebi lěža tu wulk ſudowu bitwu pola Lipſta běž wobſladacž. Prjedy pak haž my to čzinimy, chceum ſebi to roſpowjedač, tak je ſo tymaj ſjenocženymaj wjeſhomaj, pruſkemu králej Wylemej III. a ruſkemu khezorej Alexandrej I. a jeje wójſkomaj ſhlo, jako bě ta bitwa pola Budýjchini a Worchna na dniu 20. a 21. meje pſchěhrata.

Wot Worchna, hdež bě hlowne ſeho ſjenocženymaj wjeſhov bylo, zofaſhe pruſte a ruſte wóſſto, jako bě 21. meje ſbite, i ranju pſches Wóſpork a Rychbach i Šhorjelzu a do Schlesyňſkeje. Pruscy běchu na prawym, Ruſjo na lewym kſchidle. Sa nimi pak čerjeſche Napoleon. Wón chyſche hwojim nepſcheczelam tak wjèle hač mózno ſchlohy načinicz a jeli ſo by mózno bylo, jich eyle ſanicžicž, ſo bych ſo měr

W tola hwoje hwoje ſo w 1. 1863 wſchidžom po němſki kraju poſtaſtutu jubileum tutých podawkow dla ſ wjeſhkoſeſu; tola ſbudži to dopomujenje na tutón wójſki čaſh pſched poč ſta létami i wjeſekemu džakowanju; tola ſu wěſte ważne dny, na kotrejž we někotrych měſtach a woſebje we Lipſtu ſo ſtadzowacu a kotař němſki ſud ſe ſpěwanjom a na druhé waschniſe ſwiedzeiſzy wobeňdž. Käh dha ſo to ſujeſe! Pſched

prohýli. Cyliecki dñi 22. meje kanonu k ranu wujachu a hrimotachu a wjèle wojałów bu morjených. Sjenoczene pruske a ruske wojsko we wójsce porządności swój czaj do Schlesynskeje wuwiedźe a nje-dasche jenož na so tselcz, kaž jedyn na skazancho pýa tcela, ale pokasa tež swoje shuby a wobaraſchę so s mozu pszechciwo swoim pszechładowarjam, so Napoleon wjèle luda shubi a wojskowe sakse wójsko jara czerpiesche. Najbóle wojowasche so pola Markracyz (Markersdorf) a Rydzbacha a bitw tam běchu krawne. Pola Markracyz shubi Napoleon jencho swojich naj-lepszych generalow, s imienom Duroka. S kulu batón do žiwota tseluz, so wumrie. Móznie czischczachu so Franzowsko fa czelazym Pruskimi a Ruszami, pschetož Napoleonu bě na tym leżane, so by skerje lépje se Salsteje do Schlesynskeje pschischoł. Lujiza bě pusta a wurubjena, so tam žana chroba ani so skót ani so lud njebe. Wžy běchu prósne a w městach kniežeschtaj hłod a dla khoroszej. Schlesynska, býrnęz, wurubjena a wuchzana, bě paradis pörnjo saksej Lujicy. Tam wón řebi žadachę pschinez, so by móhl řebje a s voje wuhodnijene wójsko wolschewicę a uahyńcę. Pschi tym shubi pak wjèle wyskich a wjèle wojałów a jeho wobischodzene a muczne wójsko czehnische 25. meje psches Shorjelz a 31. meje do Wrótslawia. Pruscy a Ruszojo běchu so psches rčku Odru k pōslim imiesam podali. Tež woni běchu sprázni, ujemějachu žancje chroby a malo munizije, běchu kaž sbiczi a bje-wschęje khorokosej. Dobra jednota bes nimi bě skazena. Ruszojo, sli dla teho njeboja, kotrež běchu měli, běchu pošlensi, Pruskich wopuschcicę a so domoj do swojego kraja podacj. Hdy by Napoleon něk sa nimi dale czahnył, hdy by wón jich něk nadpanyl, dha wschak býchu saniczeni byli a wón by sažo s kujesom był we zykej Europiskej. Město teho pōska wón k pruskemu kraju a k rukowscemu khoroszej a da jinaj powiedzic, so je swoluiv, s nimiž mér szinicz. — Thmaz bě to witana wěz a po tajtim bu 4. junija we Priezjezach pola Jawora pschimér szineny, kž dyrbiesche hacj do 20. julija tracz.

Cyl hwt so džiwasche, so bě tutón pschimér wobšanknjeny. Prusci lud bě jara frudny, pschetož wón bě wulke wopory pschinjeſt a swojich najlepszych muijow na wójny poſkak a něk mějesche wona tajli kónz. To bě miersace a ponizace. Ale pruski kral

a rúski khor po prawym uicjo lepschego njemózeschtaj widzeſz, hacj tutón wot Napoleona hamchó požadany pschimér. Teju wójsko bě so jara pomjenischito a jara do njeporjada pschischtlo, a s tym pschiměrom dostawaschtaj czaj a skladnosz, swoju schodu wuporjedzic. Napoleon pak bě psches wschelake winy nijsowanym, ſebi tajli pschimér žadacj. We Franzowskej ſapoczinaché lud morkotacj, so teje wójny žadyn kónz njebe a so dyrbiesche so psches wjach wojerſkeho luda do Němzow ſtacz. Wón džyſche po tajtim něk ſphytač, hacj njeby rakuskeho khorora, kž bě jeho pschichodny nan, na swój bok ſezahnyc a dobycz móhl, a hdy by so jemu to radzilo, Pruskich a Ruszow k měrežinjenju niſowacj. To je pak wěſte, so psches tón pschimér Pruscy a Ruszojo wulki wujitk mějachu. Woni mieniujach mójachu so bôle rójno czahnyc a ſebi tajke města phyc, hdyž bě ſa nich chroba, Napoleon pak ſezini ſebi psches tón pschimér wulki ſchoda. Wón dyrbiesche swoje wójsko ſe Schlesynskeje bôle do Sakſieje wjescj. Sakſko-schlesynske mjeſh wón drje wobſadži, ale wſchitkón swoj lud czehnijesche wón k Dreždjanam. Stara a mloda garda ležesche wokoło Dreždjan a wot Lujizy hacj do Torgawu. Polscy pod wjehrom Poniatowskim běchu pola Žitawy ſtajeni a Sakſojo pod generalom Ickmierom mějachu Sholerz a tamnu wokolnoſej wobſadženu. To bě ſeudny czaj ſa Sakſtu. Tucej wojazy džydu ſezinjeni byz a lud tola njebo ujemějesc. Wſchitko bě psches měru drohe. Franzowsko burow kaž robaczaow djerzachu. Woni lud hacj na krej czwilowachu a s mozu ſebi žadachu, ſhtož tola so dacj njehodzesche. Hdyž pak je nusa najwjetſha, tam je Boža pomoc najblízsha. Hacj runje bě mokry czaj, dha běchu tola rjane žně. Wobſebje we draždanskej wokolnoſej běchu so žita nanajrjeſtchó poradzile. Trawy a ſyna bě na doſez a běruh njeſechu bohacze. Wifchajowé a hadowé ſichtomy běchu pokue rjanych plodow. To pak bě jenož we tych wokolnoſejach, hdyž žanc bitwa njebe byla. Tute rjane žně k temu ſlužichu, so ſebi ludžo někak pomhač a ſamych ſo a te zuse wójska ſ najnusnichimi potřebnoſczemi wobſtaracj mojachu.

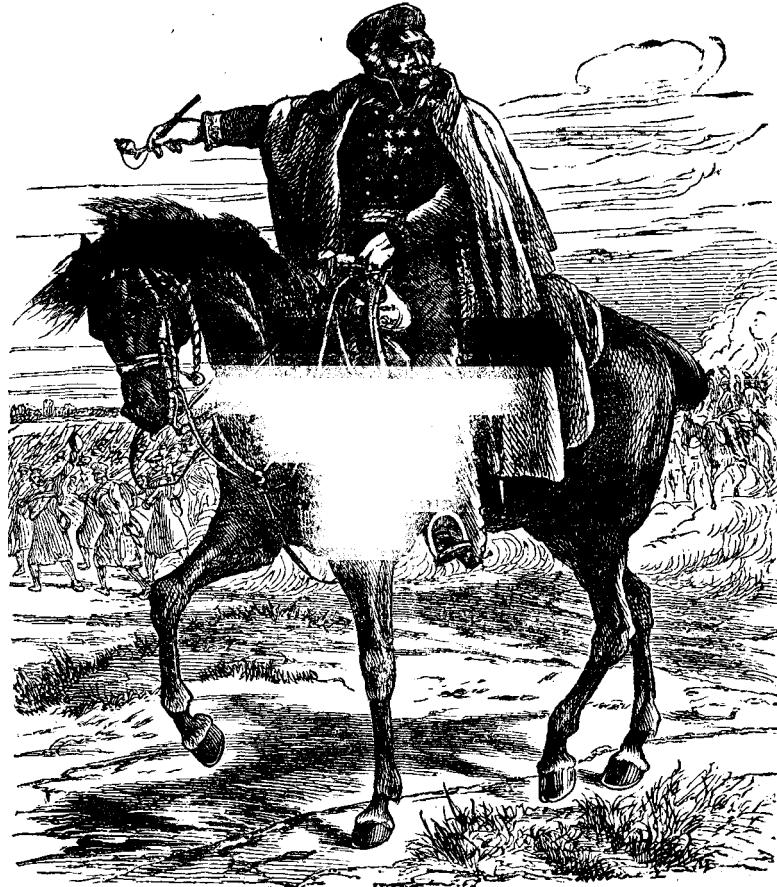
Napoleon czaj pschiméra k temu nałożowasche, so by s Franzowskeje wjazy wojałów k ſebi ſezahnyc. Do Dreždjan pišiſlhadzachu teho dla mlođi rekrutojo, koſiž buchu wuczeni; město ſamo wobtwerdzi

wón tak derje hac̄ móžesche a hotowasche ho na wschitke waschjuje na nowu wójni. Alle tež Pruszy a Rússkojó wjebéhu léní, ale starachu ho sa to, so bychu se swojich krajow nowych wojakow dobyli. Wje-wschém tym bu we Praszy wo mér jednaue, -- ale podarmo. Podarmo bě tež wschitka próza, kotrež hebi Napoleon dawasche, khejzora rakuſkeho sa ho dobyez. Tón wjele bóle, jako bě 11. augusta pshimér swonoczenh, jemu wójnu pshipowiedzi a 17. augusta dyrbjesche ho wójna s nowa sapoczez a węz sa Napoleona hubjenischo stejesche, džzli prjed. Wón bě kyslneho njeprzeczelza doſtał, rakuſkeho khejzora, kiz ho s Prusimi a s Rúšami do swonoczenſtwa poda. Wón

drje mjeſeſche 350,000 wajakow, bes kotrejñiž bě 15,000 Saſſow a 70,000 Bajerskich, Württembergisch a Badenskich. Ale prusse wójko bě netk 250,000 muži kyslne, Rúšow bě runje tak wjele a k tuthm 500,000 pshindzechu hiszheze 30,000 Schwedow a 300,000 Rakuſich: to bě wójko wot nimale 830,000 wojakow, kotsiz na njeho džechu a pshczinivo kotrejñiž mjeſeſche ho wokarac̄. To swonoczeni wójko bu do tſjoch dželene a we Trahenbergu w Schlesyjskej bě shromadzisua navjedowanju, we kotrejž bu wobſenljene, Napoleona kaž se kyszu wobczahnujez a jeho we njeſ popanujez. Je-dyn džel rěkaſche połnozne wójko, stjo k połnozny wot Barlina a navjedowane wot schwedſkeho krón-prynza, pod kotrejñiž stejachu pruskaj generalej Bülow a Lauenzien a ruski general Wittgenstein. Druhi

džel stejachce k ranju, navjedowanju wot generała Blücher, pod kotrejñiž kommandewachu York, Saſen a Langeron. Tsecji džel bě k polouju we Czeſkej festajem, k kotrejñiž Rakusy a Pruszy pod Kleistom skusbachu. Tich navjedowař bě marſchal wjereč Schwarzenberg. Idyn by hebi myſlik, so budzishe to swonoczeni wójko, kotrež bě tak wulke a tak mudreje ſrijadowane a ſestajane, dyrbjale to wjele mjeſeſche franzowiske po krótkim ſbic̄ a ſauiczez. To pak tak rucje njendzech. Wón mjeſadu tudy s Napoleonom cjuic̄ a tón bě mudrissi, džzli woni, hac̄ runje klabſki. Wón bě na tſjochボkach wot swojich njeprzeczelow wobſaukujen, wón pak ho njcbojesch. Ieho nadzija ho ſalojeſche na njecjednotu, kotař bjes Prusimi a Rúšami knježesche. Pſchetož Rúškojó běchu na Pruskich sli, so bě Blücher, 70 let stary muž, sa navjedowanju wusweleny, wot kotrejho praſachu, so je we wójni a bitwje jara njeprzeczelny a khyatniwy, a morkotachu, so žadyn rufowſli general njeſe poſtojeſny. My pak bu-

džemj po krótkim widziez, so žanemu lepschemu navjedowanju njemóžesche dowérjene byz, pſchetož tón kamy, kotrejž bě Napoleon „wopischo hujara“ mjenował, bě najbóle kmany, ho s tuthm mózgym kniesom mjeſeſci, tón bě pſches swoju khyrobloſez a horliwoſez a mudroſez wina, so bu Napoleon ſbitý. Pſchetož Blüchera najprjedy nadpanujez, na to połnozne wójko roſe-huac̄ a po tym rakuſke wójko nadtehac̄, to bě Napoleonowe pſchedewſac̄e. Alle hlaſ! wſchitko himak pſchiu-

dżę, hacż bę ſebi myſlił a wojowasche. Tego čaž bę trubieżał, ſo dyrbiesche we ſwoim dobywarſtym běhu ſostacż. Dwaj mēzazaj poſdžiſho bu bitwa pola Lipka bita, wě kotrejż ſo jemu tak ſlę džesche, ſo kiedy dom žiwy ſ Němow domoj pſchitidże. Przedy hacż wot tego ryczywym, manu wopomnieć, ſtoż je ſo hiſcjeje przedy ſtało.

15. augusta, jako ſo pſchiměr ſkoneči a rakuſſi khejor Franzowſam wójnu pſchipowiedzi, wopuſtejci Napoleon Dreždany, hdzej bę hacż dotal pſchetywał a poda ſo k ſwojemu ſchleſynskemu wójsku. Čaž bę, ſo tam pſchitidże, pſchetoż Blücher ſo na nje cziszczeſche a je dale bōle do ſady honieſche. Napoleon budziſche ſo rady ſ nim do bitwy dak, ale Blücher, kij to widziſche, zofaſche a czyszcze, ſo bydu Franzowſkoſo fa nim pſchitidły. Schtó wę, hacż to njebudziſhi cijnili, hdjż njeby ta powieſcz na Napoleona pſchitidła, ſo ſo rakuſſe wójsko pod nawiedowanju wjercha Schwarzenberga ſ Czech do Sakskeje k Dreždzañm bliži. Tego dla pſchepoda wón nawjedowanje ſchleſynſkeho wójska marshalej Makdonaldej a khwataſche do Sakskeje. We nozy 25. augusta nozowasche wón w Budyschinje a rano 26. augusta bę w Stokpniu. Wot tam poda ſo do Dreždza, hdzej pſtny, ſo poł hodziny wot tuteho města we Blasewiczu a Streženje ſo wſcho wot rakuſſich wojaſow ujerwi. Jako bę ſo pſchewědejik, ſo jow ſ nim hubjenje ſteji a ſo ſu Draždzań ſtrachnje wobhrojenie, jehasche wón ſ khwatkom po drósh do nich, wotſtupi na khwilku pola kralowskeho hroda, ſo by kula Augusta wophtak, a bę bórsh po tym wſchudzom we měſeze, pſched wrotami, na naſypach a wſchudzom widzię, hdzej bę něſtco k roſkaſowanju. Rusne bę, ſo wón pſchitidże. Pſchetoż hizom 25. augusta bę ſo poſonje wójsko, Rakuſſich a Prusſich wopſchijaze, na hórkach pola Räknizy a we p'awenskim dole poſtaſito a tſileſche ſ mozu do města. Nichton njebe ſebi myſlił, ſo budże Napoleon hizom tu, wot kotrejż bę wěſte, ſo je we Schleſynſkej a 26. augusta paſ jeho njepſcheczelo ſe wſchih ſhudach, ſo je ſo wróejſe. A wón nebę ſam pſchitidły, ale bę tež pſchitidły, ſo ma kuch jeho ſchleſynſkeho wójska ſa nim pſchitidły. To bę ſa tſi dny wot Löwenberga hacż do Dreždzań marſdirowało a czehniſche popoſdnu 26. augusta do města. Sa tuton zyly djeni mordarske tſlenje ſe ſta kanonow hrimasche.

Pſched wrotami a na naſypach ſo wojowasche,

juſhodne wſhy ſo paſachu, ſtrach a hroſa ſo wobhylorjow mozowasche. Na wſchitkach ſtronach ſo muſzny biesche a jenož cijca nōz, kotrej ſo ſe ſwojim kſchidleſchkom na ſemju puſtejci, krejroſleſciu kónz ſezini.

Na drugi djeni rano w ſed miſh hodzinach hizom kanony hrimotachu, ale to bę jara hroſu dzej. Deſhej ſo ſ tolſtych mróczelow ſlijesche a Rakuſſy na hórkach pſched kurjawu a deſhejzom žane tſi kročeze pſched ſo widzię njezachu. Prawe kſchidlo Napoleonowe doby dopoſdnu dróh, kotrej do Freiſberga wiedzie a ſakſy keražirojo ſo tudj pſches ſtaſtoſz a krobkoſz wuſnamjenichu, ſo wón rakuſſi korps pod generalom Kelenauom, 20,000 muži ſylny, ſajachu. Tež lewe kſchidlo ſo pod pſchitryzem deſhejza ſ runinu a delin ſ räktneſzanskim horam cziszczeſche a tu ſbozomije wojowasche, ſo dyrbiesche rakuſſe wójsko zofacż. Tu pola Räknizy padże we popoſdnuſich hodzinach, wot kule trjekiem, general Moreau, njepſcheczel Napoleonowy, kij bę ſ Ameriki pſchitidły a do rakuſſeho wójska ſtupi, ſo by jeho pomhač pſchewiniež. Wón runje na konju ſedzo ſ bokej khejora Alexandra djerjeſche, jako kula pſchilceja a jemu wobej noſy wotraſy. Wón bu hujdom wotnjeſený, ale wumrje na drugi djeni ſrudneje ſmjerze. Bitwa bę wot Napoleona dobyta. Wón da pſchilaſnu, ſo dyrbja ſa Rakuſſimi honiež, ale wón ſam ſo do Dreždzań wróeji, hdzej bę hizom do bitwy a nět po njež žałozę a muſa wulka. Wſchitko ſo do měſta cziszczeſche a bę to wot wojerſkeho luda tak pſchepelnjene, ſo wobhylorj ſam ſadny kuejik njeſmajachu, hdzej budziſhi ſo lehmejz móhli. Žadny kſleb, žana zyroba tu njebe a ſadny porjad nihdže. Wot wojaſow bu ſatrachnje kranjene a nichto njebe ſwojeho žiwenja wěſti, dokelz pſchecziwo kóždemu ſakħadzachu, kaž pſchecziwo najhórfchemu njepſcheczel. Mrejazh a raujeni a morvi pjetničku zyrtwje, hafy a kheje. Pſched wrotami na krawym bitwiſcheju legeſche 23,000 morvych, ežakajo, hacż kſcheczejanska ruka njepſchitidże a jim we ſemi cijdi row pſchitotuje a jich, wot kanonowých a tſelbowých kuluw roſtorhane, cjeło poſtrjeba.

We tých ſamych dnjach, jako bę Napoleon pola Draždzań ſ dobywarjom, pſchitidże jeho ſchleſynſke wójsko do wulkeho njeboža. Tam ſtejſche 75,000 Franzowſow ſ napſchecza Blüchera. Tých wopuſtejci

Napoleon 23. augusta, so by do Sakſkeje hwatał, a Blücher hn̄ydom wobsankny, jich nadpanycz. Woni stejachu pod nawjedowaniem marschala Maldonalda njedaloko Goldberga a Zauera. Tam so sjenoczajej ręzy Katzbach a Niža. Wobej stej, hdyz je ſuſe wjedro, kaž njewinowatej džesči. Hdyz pak je w horach deshez ſchol, ſtej kaž džiwięſ ſwerjezi. 24., 25., 26. augusta so ſylny deshez lijeſeſe, so běſtej wobej ręzy napjatej a pola a ſuki kolo wokolo po-wodzischtet. Tón čaſz bě ſebi Blücher wuſwolik, Franzowſow nadpanycz, a cijle njeběchu pſchi tutym wjedrje teho doczakali. Maldonald dyrbjeſeſe ſe ſwojimi ludźimi pſches rěku a mōzeſeſe hubjenych puczow dla jenož pomatu do předka pſchiueſ. Pſchi jenej hórz, hdzej jeho njemóžachu widzecz, čaſeſe Blücher ſe ſwojimi huſarami na nich. Hdyz ſebi myſlesche, so je jich doſez pſches rěku, ſejni wón ſylny nadpad, a to tak nahle a ſ tajkej mozu, ſo ſo nichto njemóžesche wobarcz. Schtóż wot mje-ča njechasche morjeny bycz, dyrbjeſeſe do wody a tepi ſo we njej. Katzbachſka bitwa bě ſa Franzowſow wulke njeſbože, pſhetoz tudy poſloža jich Schleſyſkho wójska hubjeny kónz waſa. Na 30,000 wo-jakow abo pſches mječ a tſelbu abo we wodze wumrje a czi, koſiſz wysche wostachu, dyrbjachu Schleſyſku wodzi wopuſteſeſ. Njedaloko wot bitwiczeſa leži starý klóſtſtr ſ injenom Wahlſtadt a ſ dopomjeniu na bitwu, tam dobytu, doſta Blücher wot prusſko-krala poczecſeſaze mjenio: wjeſh Wahlſtadtſſi.

Wjetſeſe bě hisheze to njeſbože, kotrež Napoleon w Czeſtach te ſame dny potrechi. Po bitwje pola Draždjan, 27. augusta, bě general Vandamme ſ 30,000 mužemi ſa Rakuskiemi a Družami do Czeſh honiš, ſo by jich pſchedowalaſ a injeſy wobledzbo-walaſ. Wón pak bě ſo wot ruskeho generała Oſter-manna a Tokſteho ſawieſz dał, ſo horh wopuſteſeſ a ſo do kóſlim, we kotrej ſcholm (Chlum, němſki Kulin) njedaloko Čopliž leži, ſeſeſe. Wón ſebi myſlesche, ſo je jow ſkaduioſeſ, Ruſow roſehnacz a ſajecz, bě pak bôle do předka pſchiueſ, hacž bě do-brc. Pſhetoz wón njebě ſo pſchi tym dohladał, ſo je wot jeneho boka prusſi general Kleift na njeho pſchiuſhny, bjes tym ſo rakuszy jěſni ſ druhoho na njeho pſchiuſdzechu. Vandamme, wot ſwojego wójska wotreſnjeru, wobarcſe ſo muſzy; tež jeho wojozy bijachu ſo kaž lawy a tawſynt ſ prawizy a ſ le-

wizy padzechu. Ale wón ſam bu wot koſakow pa-panjeny a jath a ſ tím bě ta bitwa ſhubjena. We tutej bitwje pola ſcholma 28. a 29. augusta ſhubi Napoleon 20,000 muži a 70 kanonow.

Tjeſci raſ mějſeſe Napoleon ujeſbože pola Groſſbeſerena 23. augusta 1813 a runje tuta bitwa je wopomjenja hódnia, doſtež w njej ſakſojo ſobu wojovalchu a to ſe ſuatej wulkej chrobkoſeſu, ale tež to ſrudne ſhonjenje čińjachu, ſo je to wulka njepraw-da, Franzowſam ponhacz a ſo pſcheſzivo uěmſkim bratram ſtajicz.

Napoleon bě mjenujz, jako bě pſchimér ſkó-čenj, a hdyz ſo na tſjoch bokach wobhrožencho wi-điſeſe, wobsankny, něhōže do teje ſyče, kij bě wo-koſo ujeho ſeſhniſera, ſebi džeri wurubacz a teho dla to połudzne wójsko ſwojich neſpcheſeſow, pod ſhwedſkim kónprynzem pola Barlin ſtejaze, nadpa-nycz a roſehnacz. Po tajſim bě wot njeho marschal Dandinot pſchiuſnu doſtał, ſo dybri ſ generalomaj Bertrandom a Dehnierom, pod kotrej ſchol ſakſojo 15,000 muži ſylni ſtejachu, na Barlin ſo wobro-čicz. To chydhu czi tež we tſjoch rjadach wu-wjeſeſ, tak ſo na jenym boku Bertrand, na druhim Dandinot a wobſiedža Meynier do Groſſbeſerena a wot-doby tu wjeſh generalej Biloſowej. ſeſbi njemyſto, ſo ſo Pruszy wróćza, bě ſo wón ſ wojakami ſ wjeſzjeri podaſ a chydhue tam nozowacz. Dha na jene dobo wjeſzor w 6. hodžinje pruszy huſarojo do wſy czeſka a nowu bitwu ſapořinu. ſakſojo pod generalom Sperlem, kaž tež czi pod generalomaj ſerru a ſahrom ſo ſylnje wobarcachu a wjeſe ſuſa ſhubicha. Woni ſo teho nadzjachu, ſo jim Franzowſojo ſ jeneho abo ſ druhoho boka ſ pomozh pſchindu a w tej nadzji ſtejachu kaž murje. Ale woni ſu kaž wopuſteſeni a čzi, koſiſz ſ nimi wojuja, doſaja a injeſaja ſwojii bróniſe do blóta. Hdyz to widža, wopuſteſza tež woni tu weſ. A tola bu ſakſam tón poruk čińjemu, jako bychu woni na tym wina byli, ſo buchu Franzowſojo pola Groſſbeſerena ſbiczi. Njeje to mjeſzaze a njeje to njeprawda?

Napoleon pak njechasche ſwoje pſchedewſacie ſuſteſeſ, ſo by Barlin nadpanyl. Teho dla kaſaſe wón marschalej Nehej, jenemu wot ſwojich naj-lepſich wojerſkih nawjedowarjow, ſo dybri ſo ſ

tymi wojskami, kotsiz běchu sbiczi pola Großerrenera, sjenociež a so na němstě rolnozne wójsko dacz, kotrež na to myslęsche, pola Wittenberga Lobjo pschetrociež a jeho wot wieczorncho bola týslicz. Ney měsješte na 70,000 ludži, s kotrejmiž pola Wittenberga 4. septembra psches Lobjo džesche. We pěškojtej runinje pola Süderbogka abo Dennewitzu trjedi wón na Prusich a tu bu 6. septembra tak mózne wojsowane, so 60,000 wojskow a 60 kanonow shubi. Tuta bitwa s nowa Napoleonc wulku řekodu píšiniež, a po njej Saksjo s nowoho šonichu, kaf jara derje Franzowsojo s nimi měnja. Hdyž bě mjenujz bitwa pschěhrata, dha Franzowsojo prajachu, so su to Salpojo sawinowali. To pak bě wulka franzovska řá a njebe nicž na tym wěrno. Kedžbujze na to, so byscheze trochu fróshnili, kaf je to pschischo, so wulki džel řeckeho wójska we bitvje pola Lipska so wot Franzowsov džeslesche. Lepje by wschak wote wscheho sapocžatka bylo, hdyž so njebudžichu ženje k nim djerzejc trjebali.

Kaz so se wscheho teho pokasuje, dha měsješte Napoleon wschudžom lute njeſbože. Teho generalojo, hdyž so woni pokasachu a do někajeje bitvy dachu, buchn wschudžom sbiczi. Blücher, tón „wopisy husar“, jemu k lubu činieše, hdyž mózſe. Wón so se swojimi husarami se Schlesynskje do Šakskje čechyse. Napoleon drje s Drezdjanu tym swojim pola Budyschina k pomozy khwataſche, ale Blücher so s nim do žaneje bitvy njea, ale mudrje doježdzaſche. Lužiza bě wupřejena a wuhodujena a Franzowsojo rostorhani a brónje prěsni. Wulke hubenswo a wulka nusa tu bě. Žana wažna bitwa so njeponda. Wobaj, Napoleon kaz Blücher, pak kruh do předka pak kruh do sadu džeschtaj a tola ženje tak daloko nječchindžeschtaj, so byschtaj so mjeriloj. Napoleon desia pak w tutym časnu to pschimjeno: Budysli poſoł, dokelž wón bjes Budyschinom a Drezdjanami jow a tam jěſdžesche. Napoleon a Blücher tak hromadze hrajeſchtaj, kaf kóčka s myſch, jenož so nichlo njewedžishe, schto je kóčka, schto myſch.

Wot kónza septembra doſta wójna hinaſhi no-pohlad. Mjenujz Blücher bě so s tými sjenocenym wjerchami ſryčzaſ, so chzedža Napoleonca s drezdjanſkich horow do lipſkej runin ſčiſtějceſ, a tam ſpýtacž, hacz njebyhu móhli jeho do někajeje bitvy ſaplescz. Teho dla pocža so raluske wójsko s Čech

psches rudne horu hibač. Blücher pak, kiz bě Franzowsov sbozojuje s Lužizy wuhnał, hrožesche, so s počužnym wójskom pola Barlina sjenociež a psches Rukow, Ortrand a Řukow k Lobju pola Strehle a Mühlberga pschinez, schtož tak wjele řekasche, kaf by Napoleonc dompuje do Paríža sahaežic chyžek. Ma-polcon bě ujemdry na to. Wón čujesche, so jemu pasle ſaku, we kotrejž móhle so popanuje. Hacž runje jeho wojszy hžom ſami wot so jako mordarjo a ruběžnuz na wſach a we městach so ſadzeržachu, dha wón tola híſeze kruh pschilaſnu da, so dyrbja so na prawym brjoſu Lobja wſchitfe wſy a hole ſpaliež, wſchón ſkót ſareſacž, ſózdy ſadowy ſichtom so porubacž, so by Blücher ſchitka zhyroba ſa wójsko pobrachowala. K ſbozu Franzowſojo tutu pschilaſnu wuwjeſez ujemžachu, dokelž jich Blücher wſchudžom honjeſche. Napoleon pak žaneje druheje radu njewedžishe, hacz s Drezdjanu so ſběhač a so, kaf to jeho nječchereželjo chyžku, do wokolnoſcje Lipska ſezahnueſe. Wón wostaji jenož 28,000 muži w Drezdjanach. Kral August ſam ſebi njevěrjeſche tu wſtacž, ale poda ſo ſe ſwojej ſwóſbu ſa Napoleonem psches Eilenburg do Lipska, hdyž wón 14. oktobra pschindže.

Tu ma ſo s nowa na to ſpomnicž, so běchu ſakſy wojszy, kotsiz we Napoleonowym wójsku ſlužachu, jara njeſpokojni. Wot teho čaſha ſem, hdyž bu bitwa pola Dennewitzu pschěhrata, jim Franzowſojo na wſchitfe mózne waschuje kſchidu a poruči činjachu. Vole dale jich to hřebacž, so czi ſo tak nje-džakowni pscherežiwo nim ſadzeržachu, kotrejmiž běchu tak ſhwěrnje pomhali. Se ſwojimaj wocžomaj woni žaloſcž a nusu wuhladachu, kotrež Franzowſojo we jich wóznym kraju ſ rubjenjom a mordowanjom měrnym webydlerjam činjachu a wſchelake nječmanſtwo ſe žonami a holzami čerjachu, a wutroba dyrbjeſche jim kramicž, ſo temu nječnýchachu wobarcz. Žadyn džin po tajkim njebe, hdyž tam a ſem někotſi ſ wójska čeſlachu a k Pruskim pschepřupichu. Sapocžatka ſo ſta 22. septembra, ſo major Bünau ſe ſwojim regimentom Napoleona wopuſhezi a k Blücheru pschiſtupi. Kral Vjedrich August da na to kruhe napominanje wuńeſ, ſo dyrbja Šakſojo Napoleonc ſhwěrni wſtacž, a Napoleon ſam pola Eilenburga ſpýta psches móznu ryč, kotrež jim djerzejſche, jich horſiwoſež k ſebi ſahoricž — ale hdyž bě ſaſtaſ ryeſeſ.

wschitzu mjeležachu a tajte mjeleženje njebe žane dobre ſnamjo. Se wſchego teho hodži ſo jara derje wu-hudacj, kak je to pſchischtlo, ſo učotre dny poſdijſho wjetſhi džel ſakſkeho wójska Napoleona wopuszczi a na bok ſjenoczenych němſtich wjerchow ſtupi.

Hisheče jedny ras ſpyta Napoleon tu ſyń roſtořhneč, kotař ſo woſko njeho bě wupſchētréla. Wón ležſche w Dübene pola Eilenburga njedaloko wot Lipſta a pójka marſchalow Neja a Matdonalda a Bertrandu do Deſhawa a Wittenberga, ſo bydhu ſo tam na pravu bok Lobja cíjichceli a do bliſkoſcze Varlina podali. Ale Blücher tajte wotpohladanje pſchewidžo ſo jim do pueža ſtaji a temu wobaraſche. Wjes tym bě rakuſke wójsko ſ rudiňch hor pſches Almaberg dele bóle do runinu pſchischtlo a ſo do bliſkoſcze Lipſta podalo. Echo dla bě Napoleonu niſowany do Lipſta hicj, ſo by tutem uójsku puež ſaracil. 14. oktobra pſchindže wón do Lipſta a ſa-nia ſakſti král Vjedrich August pſchijedže.

Lipſt leži we wulce pſdnej runinje, wobmjeſowany wot wěnza rjaných a wulich wšow. Małe hórkı ſo tu a tam ſběhaja, husežina a hola ſo wu-pſchēcera, rěki a rěčki ju pſcherēſuja. Tuta runinna je najkmanischa ſa bitwiſchejo, a hizom we ſan-dzenych lěſtotetkach, wožebje we tſizezilenej wójnje ſu ſo tam krawne bitwy měle. Na tutej runinje je ſo ta wulka ludowa bitwa měla, we kotrejž ſo Napoleonowu lóž roſhudži. Tu bu po wjele dijowu trajazym křejoſlečju ſaložny kamieni ſi měrej po koženy, kiz je pſches pól ſta lét Europyſtu wobſbožowal, pod ketrehož khlódkom je naſha kolebka ſtala a my wo-troſczechu. Horza bitwa to bě, ſi njewurjeſkjenju wulka ta žakoſc, kotař wona porodži, droha ta krej, ſi kotrejž bu ſemja hvojená. Tawſynth a ſaſho towſynth ſu tu ſwoje žiwjenje wostajili a jedny je tu paňk a pſchewinjny, kiz bě dleje dyžli džefacj ſi tudy a wjerchow, ſraje a kraleſtwa pod haniby pólky ſpſchah ſapſchahný a we ſwojej wulzyſhniuje hroſnej hordoszeji knježej a pokasowal, jako njebu žadny Bóh we njebeszach byl. Tón pak, kiz wſchitke wěžy wjedze po ſwojej wſchehomdzuej radže, dopjelni tudy ſwoje ſlowo a ſlubjenje: ja tón knjeſ, ažu ſa-placzieč, to wjeczenje je moje.

Wo runinje pola Lipſta běchu ſo wot 14. oktobra ſem te wójska ſjenoczenych wjerchow, prijekho krala, rakuſkeho a ruskoho křežora ſeftajale. K po-lodnju ſtejachu Ratuſzy, ſi ranju a ſi polnožy Pruszy

a Ruzjo. Tich wójsko bě pſches 300,000 muži ſylie. Úavjedowanje teho ſameho mjeſečne general a póluy marſhal wjerch Schwarzenberg. Woni mě-jachu do hromady 1280 kanonow. Napoleon pak mjeſečne jenož 170,000 wojakow a 700 kanonow, bě po tajtum wo poſozu ſlabſchi, dyžli jeho ujeſpche-čiſlo. K temu běchu jeho wojazh mlodži ſudžo a běchu tež pſches wjele nufy a hoda thſcheni a wo-ſtabnjeni. Pſchi ſebi pak mjeſečne wón ſwojich naj-lepých generalow a ſich mjená ſu: Murat, král neapelſki, Ney, Viktor, Marmont, Matdonald, Ber-trand, Poniatowski, Rynier, Mortier, Oudinot, Ge-boſtiani, Kellermann. We ſwojim wójsku mjeſečne wón pak tež bayerſtich, würtembergſtich, badenſtich, ſakſtich a denhich Rémzow. Napoleon, hacj runje ſlabſchi, dyžli ujeſpchečiſlo, ſo njebosjeſhe, pak tola derje cíjicſhe, ſo tu pola Lipſta rěka: abo dobhej abo wſchitko ſhubicj.

14. oktobra cíjicſhe ſo ſapoczałk bitwy ſ tym, ſo ſo neapelſki král Murat ſe ſwojimi ſejdymy na rakuſke wójsko, kotař bě ſo pola Liebertwölfwitzha poſtajalo, nadpad ſejimi. Wón pak ničo njemójeſche wudokonječ a pſchindže ſkoro ſam do ſtrachosze ſi-wjenja. Khróblý kaž wón bě, bě wón daloko do předka jehal. Pruski general Lippe bě ſo ſa nim puſchekl a jemu tak bliſko pſchischtlo, ſo ſo nadjiſeſhe jeho ſimacj. Tón ſ mozu ſa nim jehajo wo-kaſche: „Stři kralo!“ jako jedny frauzowſti wojak jeho doſečeče, kiz teho krobloho pſchelidowarja ſe ſwojim mjeſzem pſchekl a na to waſhniye ſwojeho knjeſa wumo.

W nožu wot 14. do 15. oktobra bě wulki wichor ſ lodojthm deſhečom. Straže na poſach ſto-ro ſmjerſhymu a wóhnuje haſhymu. Wojazh rubachu a rěſachu ſ křežow, ſ kotařych měrnych wobydlerjow honjachu, hrajdu a ſpalichu je. Schtóż mjeſečne won-ka ležecj, a to bě ſi wjerchha zyle wójsko pola Lipſta, tſchepotache ſymy a mofrotu dla.

15. oktobra wosta wſho na wſchech bočach ſ měrom. Wot djeſacjich hodžinow dopoſdija jehaſhe Napoleon jow a tam, ſo by ſebi bitwiſchejo wob-hladał a pſchikauje dawat. Ratuſzy ſebi njewerjachu nadpad cínicj, dokelž njewiedzichu, hacj je Blücher, kaž bě to wuežinjene, ſe ſwojim wójskom pſchiczañy k a ſo ſi polnožy ſtajit. Echo dla ſběhymu ſo woſko wjerchora we rakuſkim křežore ſi běle raketu do powěſita; to bě praschenje, hacj dha Blücher tu

e. Sa někotre minutę ho na to schyri čjervjene rājetř k njebiu wjazhu, to bě to wotmolsjenje, so je starý marschal pschischol.

We noz̄y wot 15. do 16. oktobra knježesche c̄jichi měr po člym bitwischę. Schtōž spac̄ mođesche, tón wotpoc̄jowasche a tak někotry njewjedžo, hdje jntſje budže a hac̄ njebudže stanyc̄, so by ho lehnit a wjazh njestanył. Ranje 16. oktobra bě deschęzilejte, a jenož wokoło pokonu ho njebio rosjakni a šlonečko sapoc̄a rjenje kwečic̄. H̄izom sahe bě Napoleon na h̄orzy pola Liebertwołkwiça a roshladowaſche ho tam psches toczenu schklenzu. Wón wschał, na wschitkach bokach wot njepšeczelow wobdath, mějſeſche na to myſlīc̄, so by ho na wschich bokach wobarał a je tež tón džen schyri bitwy bil. Ale wón ſebi myſlesche jenu po druhéj bic̄ a wuwjesc̄, tak ſo c̄ji wojač, kotsij ho běchu na jenej wobdželili, dyrbjachu we druhę ſaſo k pomožy bhez. To ho pak nje-hodžesche wuwjesc̄, dokelž c̄ji ſcenoczeni wjerchojo na jene dobo na wjele bokach nadpad ſejnichu.

16. oktobra běſchtej pak najwažnisc̄ej bitwje pola Wachowa, we kotrejž wjerch Schwarzenberg komando mějſeſche, a ta pola Mōckerna, hdjež Blücher roſkasowasche. Pola Wachowa na

tawſynt kanonow hrinotasche; nadběhy buchu c̄jinjene a wotražene; Franzowſojo kaž Němzh a Rusjojo muſzh wojewachu. Napoleon ſebi h̄izom myſlesche, ſo je ſ dohywarjom a pôška do

Lipſka na krala Augusta tu powjesc̄ wot teho a dasche ſe wschitkimi ſwonami ſwonic̄. Prjedy pak hac̄ bu wjecžer, bě ho ta wěz pschéměnila. Pschetogž Rakuſh dale woſowachu a bitwischę wobtwerdzichu. Ře polnož wot Lipſka pola Mōckerna pak běſchtaj Blücher a ſchwedſki krónprynz ſestajanaj a na boču Franzowſow marschal Marmont komandowasche. H̄izom rano sahe ſedzesche Blücher na ſwojim ſchumelu a kurjesche

ſwoju trubku. Hdjež pak běchu regimenty ſestajene, jehasche wón po froncze horje a dele a ryčeſche k woſakam, ſo dyrbia ho muſh biež. „Džecži,” praji wón, dženſa rubaſje do njepſhczelow, kaž rěnuzh ſchtōž dženſa wjecžor njeje ani morwih ani weſela polných, tón je ho bil kaž poſh.“ A woprawdze tucži wojažy bijachu ho kaž lawh. To bě mordowanje pola Mōckerna, kaž ženje hiſhczę ſa zlyh čzaſh wojných bylo njebe. Wo wšy nautska běchu ho Franzowſojo twjerdze ſashnuli a mějachu koždu thęgi wobſadžemu. Koždy dwór a kóžda kólnicžka bě twjerdžisna a kolo wokoło běchu batterije naſhypane. Hdjež ho Pruszh blízachu, buchu ſ wjele tawſynt kulemi witani. Čji wjſci pa- dzechu jedny po druhim, ale woni ujehablačn, hac̄ napoſledk tola dyrbjachu zofac̄. S nowa pak woni ho ſhromadžichu, nowi nawjedowarjo ſo na jich c̄jolo ſtajichu a psches c̄jela ranjenych a psches hromadny morwych ſo woni do wšy ejſhczachu. Franzowſke puſverowe wosy do powětra lětachu, marschal Marmont bu ranjeny; „džecži do předka, abo dobyc̄ abo

wumrec̄!” woſajo, Pruszh wjeſt dobychu a njepſhczelow wužnachu. Wjecžor, jako bě krawne dželo dokonjane a ſlonečko ſo ſkhowalo, ſo po zlym pruskim lěhwje ſ jenym hloſom ſpěwasche: ujeh Bohu džaluje. Tutón džen bě wot Rakuskich ſ wjele woporami dobyte. Wonu njebečnu daloko do předka pschischli, ale tola Franzowſow wschudžom wotbili. Napoleon pak nicžo njebe dobył, wón njeby ſbit, widžiſche pak, ſo dyrbí pschěhrac̄, hdjež ho hiſhczien jedny džen taſka bitwa stanje a hladacz, kaž by do Pariza c̄zeknuył.

Woboje wójsko, franzowſke runje tak derje kaž němſke, wosta psches nôz ſtejo, kaž wjecžor bě ſestajene, Napoleon pak mějſeſche ſwoj stan we ſuchim hac̄e pola Menſdorfa a wokoło njeho ležachu jeho gardy. Spac̄ wón njemóžesche. Wón widžiſche, ſo bě kaž

we ſzegi ſopanjeni a ſo, hdyž runje bitwu wobnowi, ničjo njebožuje. Jego generalojo běchu pola njeho a ſ nimi won ſo roſtrycjowasche. Won poſkla w noz̄ jateho rakuſkeho generala Merweldta k rakuſkemu khežorej a k prufkemu krále a da jim praſic̄, ſo chee ſ nimaj mér cžiniež. Taj pak jemu wotmoliwſchtaj, ſo je to poſdje, ſo dýrbi ſo poddacz abo ſo budža jeho k temu nufowac̄.

17. džen̄ oktobra bě njebožela a vſchecjikojty džen̄. Gjenoczeni wjerchojo njechaču njeboželu wotmoliwſchtaj a cžakachu na pſchic̄ah wot 100,000 wojskow. Na poleonej wſchak ſo tež njechaſche bitwu ſapocžec̄ a čzysche ſwojim wojskam wotpočinku popſchec̄. Tola won ſeni njebe, ale wſchitko na to hetowasche, ſo by tola, hdy by na druhı džen̄ ſbit hyl, dróhu do Erfurta ſwobodnu mél, na kotrejž by móhl zofac̄. Genož Blücher ſe ſtraženii pſched garbarſkimi wrotami pſched hamym Lipfkom někakju haru ſapocža a jow ſbozomnije dobywasche, ſa by móhl, hdy by čzyl, do města ſańc̄. Ale won džesche ſaſo to ſadý, cžakajo na pſchichodny džen̄.

A tuton džen̄ 18. oktobra ſchadžesche a bě džen̄ horzho bědženja. Nano hýzom wokoło 2 hodžinow wopusčej Napoleon ſwoj bivouak w Meusdorffskim hacze a poda ſo do Reudnicy k marshalej Neyej a wot tam pſches Lipf do Lindenawa k marshalej Bertrandej. Pſches pſchedměsta ſečhaſche won do Stötteritz a wot tam k tobakowemu mlhynej, pſchekupzej Quandtej ſkuſchazem, hdyž won zlyſčki džen̄ wosta, ſwoje pſchikafnije roſdawajso. Hýzom rano w 7 hodžinach tu Rakusy bitwu ſapocžachu; dopoldňa tež Rukyjo a Pruszy Neyha nadběhachu a popoldnju w 2 hodžinomaj ſchwedſki krónprinz, na kotrehož bě na jeho prôſtwu Blücher narwiedowanje wotedak, ſo běle k Lipfkej bližesche. Ssydom hodžinow ſa ſobu krexroſleče trajesche, wjele tawſynt kuſow bu wutſelenych a na wobimaj voſomaj bu muſz̄ wojowane. Prjedy pak hac̄ bu wjeczor, bě ta wěz roſhūdžena. Franzowſojo běchu na wſchitkých voſach ſbic̄i, tak ſo běchu bitwiſche ſhubili.

Tón džen̄ je ſo pak neſčto podalo, ſhtož po- wjedac̄ dýrbimy. Šakſojo a Würtembergsy, kotsiz běchu hac̄ dotal pod Napoleonom wojovali, wopusčejichu jeho a pſchitupichu k Pruskom a k Rukam. Tuc̄i woſach běchu hýzom dawno, ką ſmy předp hýzom na to ſpomnili, njeſpolojni, ſo dýrbjachu Na-

poleonej a Franzowſam ſlužic̄ a pſchecjivo ſwojim bratram wojovac̄. Džen̄ 18. oktobra ſtejachu woni pola Paunſdorfa a Tauchy. Brigada generala Brau- ſy wobſanku tudy, ſo k Rukam pſchivdač. Jako to te druhé ſakſke regimenty ſkyſchachu, poſkachu woni na generala Beschawa, tcho najwyschego, kž jich na- wiedowasche, a tén poſkla do Lipfka na krála Augusta, ſo woprashecz, ſhto dýrbja cžiniež. Na to doſta woni wotmoliwjenje: runje nětk dýrbjal kóždy sprawný Sa- ſsa ſa ſbože ſwojeho wótzneho kraja a ſa ſwojeho krála wojovac̄. Jedyň njeve, tak ſebi cži wyschi- tute ſłowa wuležowachu, ale to je wěſte, ſo woni franzowske wójsko wopusčejichu a k Rukam pſchětu- pichu. Jako to Franzowſojo pſtynychu, prajachu drje jím hſchec̄ ſ tym bože mje, ſo na nich tſelachu, ale kotskojo běchu w bliſkoſci, kotsiz jich wotehnachu. Do bitwy tuc̄i Šakſojo a Würtembergsy njetrjebachu, a hdy bych u woni runje tež Franzowſam ſwěrni wo- ſtali, to Napoleonc̄ tola ničjo njebužesche pomhalo. Jego njeſchecjelo běchu pſhemězni a won bě ſlabý, teho dla ſo woni njemožesche dowoborac̄ ani ſo džeržec̄.

Hdyž bě wjeczor třelenje trochu ſaſtalo, ſedžesche woni hſchec̄e doſlo na ſtólzu pola tobakoweho mlhy. Now pak ſedžo wifimy won. Won bě ſprózny, ką ſeho wojerſki lub. Šswjata cžiſhina knježesche wokoło njeho a nicto ſebi njeſtrobli, ani ſkowcžka ryczeſej. Oléje pak hac̄ běrtlik hodžinu won njebe ſpaſ. Jako wotuči, poſlaba wokoło ſo, jako njeby wjedzil, hdyž je. Na to poſkla jeneho ſwojich generalow do Lipfka na ſakſkeho krála, a do jemu poſwedzic̄, ſo je bitwa ſhubjena a ſhnu ſo na konja, ſo by ſo ſam do Lipfka podal, hdyž w hſczeniu nozowasche.

Pſches zýku nōz trajesche cželanie Franzowſow. Se wſchitkých ſchýrjoch wrotow k ranju, k poſnožy a k poſodnju ležazých, walachu ſo do města a ſ jenych jeniczkých, kotrejž ſo Rannstädtske řeka, ſ města. Za- dyn člowiej w Lipfku njemožesche ſpac̄, pſchetož hara ſanouowých woſow a woſanje wojerſkých luda bě pſches mér wulke. Wulka haſka ſ Rannstädtských wrotow a wulki moſt pſches řeku Halschtrou wjedze. Tu ſo wſchitko cžiſhcesche, ſo ſo hufco ani ſlot ani člowiej njeje hibnuc̄ móhl. Kdždy čzysche tu won, dokež bě do předka wibjec̄, ſo potom hdyž njeſchecjelo naſajtra pſchitnu, žane wumóženje njebužje.

Franzowſojo běchu drje w noz̄ cžinili, ſhtož bě- chu móhl, ſo bych ſwojich njeſchecjelov tak doſlo

hač mōjno wot Lipska wobdżerżeli a so by bjes tym jich wojsko s města wunig mohlo. Woni běchu wschitke nutskodh wobkadjili a do sahrodow a khězow so festajeli. Tale wscho podarmo. 19. oktobra rano 8 hodžinach pschinjechu Makuszy wot Probsthaidy, Ruzojo wot ranja, Pruszy wot polnež a tšelenje so s nowa sapocja. Zako to Napoleon we swoim hoſezenju šlyščesche, poda so hnydom na torhoscze, hdyž sakſki kral vydlesche. K temu ſańdže won na bertlik hodžinu, so by jemu bože mje prajil. Schto ſtaj tu hromadze ryczałoj, to njeje ſnate. To pak je wěste, so je won jeho narhczech spytal, so by s nim egekał. Kral August pak to njechaſche, wjele bóle na tym wobſtejſche, so chze we swoim kraju wostacž.

na dróhu do Lindeňau pschischoł a so do Erfurta podal.

Retirada franzowskeho wojska bě woprawdze straschna dōscz. To bě wulka ſchloda, so Napoleon psches reki k wjeczoru njebe žane moſty twaricž dał. Pschetož tažwuska haska a ton wuski moſt njemôžesche wschitkon luo pschijecž, kiz tu czekasche. Wokolo polođuja pschiblizichu so němske wojska ſem a rubachu do Franzosow, so bě czischczenuža kaž na moſceji psches Bieriesini w Ruzhovskej. Wosy a wojach padachu a faraczachu pucž abo tepjachu so we wodze. K wulkemu njeſbožu ton moſt, psches kotrž retiraða džesche, do loſtu ſlecža, so 30,000 Franzosow njepſheeſlam do rukow padze. General Reynier a druh ge-

Poſlenje ſlowa Napoleonowe na tuteho swojego pscheczelę, kiz jemu ſwérny wofta hač do poſlenieho woſomiknjenja, ſu byle: „ſnadž widzimoj so ſaſo.” Zako pak psched durjemi so na konja ſyže, wobroczi so hishczech junkroč na tych sakſkich wojakow, kotſiž tam ſtraz mejažu, ſtinymi ſlowami: „adiue, braves Saxons” to je „w boje mje, sprawni Sakſojo.” Na to jechaſche pomalu k Mannstädtskim wrotam, so by

neralojo buchni jecži. Poniatowski, pôlski general, kiz čechsche na konju ruku pschepłowacž, so tepi. Ve tamt žatoſcž a mordowanje, so to k wopížanju njeje.

Wojsko ſjenoczeńych wjerchow bě w dnjach wo 16. do 19. oktobra 21 generalow, 1793 wyskich 44,990 wojakow ſhubilo, kotſiž abo běchu morwi abo ranjeni. Kaf wjele luda ſu Franzosovo wostaſli, to nichčo njeve, ale jedyn so wěſce njemoli, hdyž

jich na 70 abo 80,000 woblicz, dokelž 30,000 ranjenych a jatych w Lipsku sawosta. Dwé njedzeli so minhscie, předv haež so cí na bitwischczu panjeni móžachu pohrjebacž, a we hamym měsce věchu khěze a zhrkwe a hasz wot ranjenych a mrějachych psche-pjelnjene. Dosč rukow tu njebeš, so výchu so ranjeni mohli wobalecž a tawsynth Němzow kaž Ruszow a Franzosow su tu hubjeneje ſimjercze wumrjeli.

19. oktobra, hdž so hisczeni biajachu, pschindžechu russki a rakuski khězor a pruski kral do Lipska, a saſtachu na torhoschczu. End jim wýfsasche, weſetk, so bě so jim dobycze porabzilo. Herzj piſlachu dobywarſte rónčka a ſchtóž bě živý a ſtrówy, ſpěwasche džakomny khěrlusch. Jako cí tſjo wjerchojo na torhoschczu pschijechachu a k khězi, w kotrejž kral ſakſki Vje-drich August býdlesche, so pschiblizowachu, džesche tón po ſchodze deſe, so by jich powital. Ale woni so wo njeho njeſtarachu, woni jeho ſtejo wostajichu a jemu khribet pschiwobroczichu. Tón wbohi kral bu wot wſchitlích wopuschecených a fa někotre dný ſe 150 koſafami do Barlina wjedjeny, hdžez jeho jako jateho džeržachu.

Bitwa bě dobyta — ale ſ kaſtim krejrosleczom. Dobywarjo móžachu so wjefelicž — ale kaſte ſylsy buchu jeſe dla plakane. Němſki kraj bě wumöžený wot swojego čzniłowarja, ale kaſta žaloſna čzwiſla bu ſudej načinjena. Lipsk bě wupuſceny, wofolne wſy wurubjene a ſpalene, zyla ſakſka kaž puſcžina, tawsynth ſynow a mužow běchu morjených.

Ale ſe wſcheje tuteje roſlateje krvě a ſe wſcheje tuteje žaloſeje naſta ſloty mér, kž je psches pol ſta ſet ludy wofchewjal a wobſbožal. A ſo so to je ſtało, ſo je tón knjes njebeš a ſemje tak doſho nam tutón mér ſhlował, to je dosč naradjenja, ſo ſo jemu nětčiſha ſchlaſhta wutrobnje džakuſe. Oh! ſo býchmy wſchak wſchich ſ tej ſamci khrobloſeču, ſ kotrejž tehdh ludy woſowachu wo ſwětnu ſwobodu a wo wumöženje wot čzniłnego ſpſchaha, tež woſowali to dobre woſowanje wěry a ſapſchinnymi wěczne žiwiſenje. Tak býchmy tež my junu po pschětratej wójnje kražne dobycze měli ſtajuje a wěczne.

9.

Muſa ſo wſchelaſto huſa.

To je mi tola lubo, ſo cže doſahnu, th njeboſako! poj, poj moj ſynko, ſy mi pschezo cžekal, nětči ſhu

tebi darmo hospodui wobſtaracž a k temu dyrbisč dawno ſaſluzeniu ſdu doſtač, — tak ryčejſe ſe ſandarma P. k Mysba-kez Pětrej. — Tón pak wotmoſwi: — ach knjes žandarma, luby knjes žandarma, ſuſchječe mje, ſuſchječe mje — ja nicžo nje-čam měc! —

10.

Wuſchomaj njeſer, ale wočjomaj!

We herbskej Lužiſy, ja paſ njepraju hdže, leži w hörkoſtej dolinje burke ſublo. Žabkucžiny a kruſhwiny, wýfote kaž duby, je wobwenzuju. Wifchnjowe aleje ſo na wſchitlích boſach po plodných polach a ſelených ūlach wija. Domſke je ſtare, ale rjenje pono-wjene. Wokolo neho je wſchitko čiſte. Žane ſlomjane ſtwjelcžko, žana drjewowa ſchcžepcžicžka tam njeje ležo widzicž. We dworje je ſtudnicžka, w kotrejž woda pětne pluſtoze, a psched wotnam i horniſtach rjane róžicžki ſwoje piſane hkoječki kolebaju. Psched khěz-nymi durjemi je ſelena ſanka a na njej ſedži pačoł mlodh a ſrostný, po napohladze rjanh a ſtrówy. Wón poſladuje, jako by do hukolich myſlow ponurjeny był, na pola, hdžez ſo rožka pod wěčnom cžiheho powětska ſimahuje, bjeſ tém ſo ſo ſ trubki, kotrūž ma w hubje, tobakowa mročzaſka ſhéri.

Schtó to je, chzu tebi hnydom prajicž To je Šlotakez Jurij, mlodh hólz, kž je na tém rjanym ſuble ſ knjefom. Macj je jemu njeſtawno wumrjela. Ta bě jemu dotal domjaze hospodarſtvo wjedka. Luba duſcha bě wona byla, kotrūž bě ſhy ſutrobu lubowala. Wón ſo njeby niſdy ženíl, hdž by ta žiwa woſaka. Ale hſaj! Boh tón knjes ju po krótkiejkhorofsczi ſeſhweta woſa a po ieje ſimerci ſo Jurzej jara ſtýſlaſche. Šku-žobne holž jemu jeho hospodarſtvo wjedzechu a to hubjenje dosč. Kury, kaž předv njenjeſechu, k naj-

mjeſčeniu Jurij nihdže žane jeſka njewidžeſche. Kruiwý wjele mjenje dejachu, hacž předh, a butru wón žanu pschedawacž njemöžesche. Swinje s khléwa hladachu se syloſjthymaj wočomoj jako býchu na to hubjene žranje plakale, kotrež doſtachu, a tola wón wjele wjazy wotrubow fa nje dawasche, dýzli hdý předh. Ženje hiſchcze njebě ſo tak mało dželalo a pſchadlo, kaž nětk a tola holz̄ ženje njeběchu tak ſylinje ſforžite, ſo khwile nimaju, kaž nětko. Hdýž něſhto kaſaſche, ſo dýrbi ſo w domje abo w hródji cžinicz, dha ſo wone ſ thym ſamolwjachu, ſo maja druhé nufniſche dželo a woſehje, hdýž chýſche něſhto rjedzene mjeſč, dha njemějſche žana žanej wuſchi. Taſte hospodarſtwo wjeſč, to ſo Jurjej woſtudžeſche, a hukto, hdýž ſam lutki pſched khéžnmi durjemi ſeđeſche, ſo na macjerne napominanje, ſo dýrbi ſo ženicz, dopomnjeſche. Ale cžim býle na to myſlesche, cžim býle ſo jemu ſtyſkaſche.

Skotakez Jurij njebě taſka wozza, ſo bý ſo holzow bojal. Boh ſwaruij; wón bě wjeſkely a ſchróblivý pačok, kž ſ holzami ſwoje žorhy wježeſche, hdýž móžesche, ale to ſo wſchitko ſta we wſchey cžeſneſci a počežiwoſci. To wot njeho njebě ſtýſhchecj bylo, ſo bý ſo ſ jenej wodžil abo po nozach ſa jenej běhal. Ně, wón bě we ſchuli ſwój katechismus derje naukuňk a njebě jako mlody hólz ženje ſabyl, ſchtož tam ſteji: my ſo dýrbimy Boha boječ a jeho lubowacž, ſo býchmy cžiſte a počežiwe ſiřenje wjedli we ſłowach a we ſlutniſtach. Hdýž pak nětk na žentwu myſlesche, a na to, kaž bý jemu prawu dobru hospoſu a pěknú pobožnu žonu wutriječil, dha ſo jemu to ſdache jara wažna a cžekla wěz býč, kotrež bý ſo derje pſchemyſſlicž měla. Wón wo wšy a we ſuſhodſtwje wjele holzow ſnajesche, kotrež býchu ſebi jeho rad wſale; wuj bě ſ ujemu pſchischt a rjeſt: ja wěm jenu ſa tebje; cžeta bě jemu radžila, tu ſebi bječ; rubiſhlowe žony běchu jemu pſcheradžile, hdže je jena prawje bohata ſa njeho, Emočez bráſhla bě jeho hukto wopýtał a na kwaſ proſył, ſo bý tu a dříghu jemu bráſhczil a Hawlikz baba bě jeho ſa kmótra wuproſyła, ſo bý jebo ſ tej a tamuej hromadu ſwjedla. Wón bě ſebi pſchi kermuſhach a na hermanſtach wese holzow wobhlađat, ale žana ſo jemu njebě lubila a hdýž ſo jemu jena lubjeſche, njemějſche wón žaneho dowěrenja ſ njej. Wſcho butra neje, ſchtož ſo maže, praji wón, hdýž jenu bohatu holzu prawje khvalachu, a kždy ptacž, kž ſpěwa, njeje ſylobif, hdýž jemu prawje rjanu a ſlutniwu na-

moļwjaču. Schto pomhatej rjauoſeſ a bohaſtvo, hdýž ma jedyn lěnoſeſ a ſwadniwoſeſ ſ pſchidawkej. Bohatu žonu je ſebi wſak ha kujeſtvo je pſchedat; rucžka běla malko džela; rjeniſchi ptacž a drožjcha klétka, rjekný wón. Hdýž jena ſa mlode je ſwadniſla, dha na stare lěta býrci a mörči kaž cžmjela; hdýž jena je we ſwojich mlodých lětach wobóžna a ſwarzata, dha we starých rjechta kaž kraholz; hdýž je jena we ſwojej mlodosći ſlupa, dha we starobje je kaž ſmij, pſched ſotriwž ſo kóžde džecžo boji. To jedyn ženje njewě, hacž ſebi tajku cžmjelu abo tajkeho krahola ſa ſmija njeberije, pſchetož bohata njewieſta, wobóžna hospoſa, a hdžež je žona w kholowach, tam je čert hospodař. Hdýž holz̄ widžiſh na kſchecjſtach abo na kwaſtach abo na kermuſtach abo na hermanſtach, dha wone kžejza kaž rjane róžicžki, hdýž ſu ſo pak woženile a hospoſy, dha ſu kaž wóſt a černje, nimo černja pak ſebi draſtu na kēdžbu bjer. Hdýž jenož na wonkomu po- hlađanje holzow kēdžbujeſch, móžesch ſo pſchi žentwu žaſoňne ſjebacž. Na rycje ſubži ſo njeſmjeſch ſpuſch- cjeſc a hdýž býchu to runje rubiſhlowe žony býle, pſchetož we thym woni jeneho wobohlaſa, ſo jenemu wuſchi ſyngčitej; teho dla wěr ale ſomu, a njewěr wuſhomaj, ale wočomaj. Taſte myſtle ſcherjachu Jurja, hdýž na žentwu ſpominacše a teho dla ſo jemu ſtyſkaſche, njewiežo, ſchto ma cžinicz, ſo bý do běta nje- triechik, hdýž ſo woženi. Ženicz pak ſo chýſche, pſchetož, praji wón, ſchtož ſkomđi cžaſ, tón ſkomđi kwaſ.

Jedyn džen, hdýž bě ſhno dom ſshowane, rožta pak hiſchcze njebě ſraka, praji Jurij ſ ſwojim ſubžom, ja čzu ſwojeho wuja ſa Drezđanami wopýtač; nje- dýrbjal ja ſa thđen domoj býč, dha ſebi moje dla žaneje staroſče nječiňcje.

Wón poda ſo na pucž, — ale ſa Drezđanami we thym cžaſtu wot Jurja njebě niežo widžecž. We thym ſamym cžaſtu pak cžahacše we ſſerbach jedyn ſſlowač wokoło, kotrehož nichio ani předh ani potom njeje widžil. Dolhi ſroſtny pačok to bě, mějeſche maſane cžorne bjeſwocžo jako njebě wjele njedzel myth býk; brunh klobuk ſryjeſche jeho hlowu a brunh burnuſ ſiſasche jemu ſ ramjenja. Čžrje wón žane njemějſche, ale khodžeſche bohy a kholowý běchu ſ rjemjeſchami ſ nohomaj pſchivjashane. W ruch njemějſche wſchelake grotowe wěžy, jako myſchaze paſſle a wulſe kruchi grota. Wón pſchedawacše tele wěžy a platasche hornzy. Tola bě widžecž, ſo jemu tuto

džělo prawje wot ruko w njenidze a so wjèle schika nima; pschetož won ſebi hysto doſcž pschi ſwojim džele žaneje radt njiwedžiſche a ſchtož bě plataſ, to njiwedžeržesche. Džiwno bě tež to; so won do kózdeho doma njendžesche, ale najbole ienož tam, hdež běchu burske holzy. Won tam druhdy zyliečki džen wokolo lažesche, do kuchin než tykaſche, wſchitkim do pucza leſesche a hdyž bě hornzy k ſaplatañu doſtał, zyliečki džen ſe ſwojim dželour pschecžini a ſebi žadasche, hacž njebh psches nōz wostacž móhł. Najbole won ſa domjazhmi holzami hladasche. Won ſo ſ nimi do ryczow da a ſ nimi druhdy jara njeſchijſtejne žorth cžeresche. Kute lóſyſtwo won wobuňdze; te hornzy, kotrež woni jemu běchu dowérili, won roſbi, na jěž kotrež běchu jemu dali, won ſwarjesche, a ſa ſwoje dželo won ſebi psches měru wýzofu ſdu žadasche. Teho dla jeho ſ někotřeho dwora ſe ſwarhami muhnaču. Burjo jemu ſ kijeni pucz poſkaſowachu a burſet holzy hornzy ſa nim cžiſtachu. Won ſo pak temu ſmějſche a weſelh dale džesche.

Sa tsi dny, jako bě na taſke waschuje wokolo pućował, pschindze won do ſerbſkeje wſh W. Na jeje konzu ležesche wulke burske kublo. S khatom běžeſche won do dwora a ſtupi ſo pod wrota, ſo by pod ſuche pschischoł; pschetož tolsta mréčzel ſ wjecžora ſ wulkim deſchęzom hrožesche a hžom ſylnje kapasche. Won bě ſo tam runje ſefupil, jako holzy, mothki na ramjenjach a holzy, ſchorzuchi na hlou ſwjaſane pschiběžachu. Won běchu na poli běrny wobkopowali. Poſlenja pschitidze holza, lepe ſwoblekana, dyžli druhe, po ſwonkownym napohladze domjaza džowka. Ta cžinische, jako by mloda knjeni byla, ale jako holzy a holzy ſebi k lubu ryczecž poczachu, ſmějſche ſo wona ſebi, jako by kruwarka byla, a ſ ujeſozciwym wóczkom wona na pohoneža hladasche, kž najhóſche žorth cžerjſche. Jako běchu dolho doſcž ſtejeli, poſka ſo burowka w khěžných durjach, ſucha žona ſ wulkim dolhim nožem a ſwarjesche na tón lud, kž tu proſny ſteji, jako by ſwjaſata njedžela byla, a kaſasche ſwojej džowzy, ſo by tola do khěže pschischla, a ſo druhe ſuknuje ſwoblekala, pschetož, praji wona, wſchak wěſch, hdyž ſmokniesh a ſo neſchewoblecžes, ſo hnydom ſkhoris̄h.

Na tutu hospoſu wobroczi ſo ſklowak a praſchesche ſo jeje, hacž ſa njeho žane dželo nima, jako hornzy platač abo teho runja. Na to doſta won to

wotmoſwjenje, ſo dybri čžalacž, ſo budža po wobje- dze phatcž, hacž tu nicžo njeje. Ponížne proſchesche won, hacž njebh jemu wotpuschczeno bylo, ſobu wo- bjedowacž, a jemu bu prajene, ſo neſchtō doſtanje. Won ſyňu ſo njedaloſko kuchin a čžakasche. To pak dolho trajesche, předh hacž bu wobjed nanoschjeny a wjèle dlěje, předh hacž wonu neſchtō doſta. Tu w tym domje, to widžiſche won, žana porjadnoſcž njebh. Won ſwěru na wſho ledžbowasche. Nětk pobracho- wasche na horniku, potom njebh tu žana ſziza, jow woſasche ſo: hdežha maſch hadrjeſežo, tam pak ſaſo hdež dha je ſchlla. Hdyž běchu ſo ſa blido ſeſydaſi, wuſkocži jena holza a běžesche do pinzy, dokež běchu mloko ſabvli a druha do wjelba, ſo by khlěba pschi- njeſla. Napoſled ſo woni tež na njeho dopomnichu, pschetož won doſta neſchtō, ſchtož dyrbjeſche někajka poliwa bhcž, bě pak kuf ſmučenje wodh, do kotrež běchu najeſterje někoſti muſkowý měch wottſchažli; k te- mu ſtajichu jemu někaſte warjenje, kotrež ſmjeržesche kž dundyr a kruch khlěba, kž bě plěžniwý. Won ſebi tón wobjed derje wobhlada ale ſo jeho njedotný. Pschi tym won widžesche, ſo domjaza holza, kſchibli- fez Marscha po wobježdo do wjelba džesche a ſebi tam kruch dobreje klobažy wetkra a ſebi ſchleńčku cžiſteho, kž na blidze ſtejſche, nala a ſebi derje ſkłodzecž dasche. Jako běchu cželadnizy ſaſo na běrny wuſhli, a nan a macž polonje dzeržeshtaj, wohlada woni hiscze jene, injeniujch, ſo Marscha ſ nowa do wjelba džesche a wot tam kruch klobažy a ſchleńčku palenza do ſomory donjeſe, hdež poſoncž, kž bě doma wostat, ſykanje ſa ſlēt rěſasche. Na to ſyňu ſo wona k njenni, a da ſo ſ nim do ryczow a poſluhacſe tak prawje wjeſeſe, hdyž njeſchwarne a njepozciwne žorth ſ ujej mějſche.

Hlaj to bě ta ſama Marscha, kotrež Macjez ra- biſchlowa žona jako pěknú a dufchnu holczku po zylým ſserbowſtwje khwalesche. Won bě ju widžit na hu- ſcžanskim hjermañku, na hdyžiſkej ſermuſchi a tež w měſce tu a tam. Tam ſo wona poſczivá a hanib- eziwa mějſche, jako by hiscze do ſchule khodžita. Se žanym hólzom wona žane ſklowazko ujerycžesche a poſched kózdej kapku palenza ſo tſchafesche, jako by ſed piež dyrbjalá.

Won džesche teho dla naſajtra dale a pschitidze wjecžor ſaſo do druheho wulkeho burskeho dwora w N. Po ſwonkownym napohladze dyrbjeſche tu bohath bur bydlic̄,

psched třečha na twarjenjach bě někak dobra. Ale kaf to na dworje wonhadasche! Tam plowasche we scherokim hněnizowym hacze wulka hromada hnoja; tu walesche so radliza, tam stejesche wós na třioch uchach; jow wotpoczowachu w měrje widly pola kopola njedaloko rostochaneje pleczených a tam psched hródžnymi durjemi kulachu so někotre roslamane dónch; scherokpi drjewa haczechu pucz a se školu psched brožniu hrajesche wětsik radostnije. Po jenym boku pak běchu šwinjaze khléwý widzeč, psched kothmíž hněniza kaž morjo wulka stejesche, we kotrejž so kacžki kumpachu. Jako Esłowak do tuteho dwora stupi, saslypscha won s daleka mózny hłóš, s kothmíž žónska na eželedž, na šwinje, na kacžki, na wšchón šwét klejescze a leſtrowasche. Po khwili wusłocži s khěže wulka holza, krejčerwena bjes wocžomaj a mějesche ružy, so ho jedyn jeje bojec dyrběsche a nesly kaž by ſebi jej pola elefantu požejila a rubiscku wokolo ſchije, kaž hadrjeschejo a wležy lětachu wokolo hłowy, kaž hlosczejove pruth. Wona leczejše nimo Esłowaka w ružy djeržo wulku khanu a pacž pacž psches bloto a psches hněnizowe morjo s šwinjazym khlémam, ſwarjesche na tón wbohi ſtot a wukiba do korta žranje, so wcho wokolo njeje lětachse. Po tym myjescze ſebi wona ſwojej rucžy we ſludni a wolasche s móznym hłosom: wschitzu pojče ſ wjeczeri a se wschitlich ſutow a džerow hibasche ſo ſlužomny lud, so by ſo ſ poſlenjemu wjeſołemu dželu podal, ſ wjeczeri. Esłowak dosta na ſhyne ſwoje ſož a ſpoſche jara rjenje! Nasajtra rano hladasche pschezo, hdže je Hanča, ale ta njebě nihdze widzeč. Halle wokolo 8 hodžinow wona stanu a pschinjeſe jemu mločink, kaž bě ſo putný. Esłowak pak, hdž z bě ſebi jón wobhladał, praji ſ njej: holza tón horný ſmierdzi kaž by ſkála ſot we nim byl a to dyrbi horný bycž, w kothmíž ſo mleko khowa? hanibuj ſo, th ſy pak tola hórscha, hdžli ſwinjo! Sa to ſo jemu pak ſlē džesche. Wona wsa ſwoj horný a cížny jón do njeho, ſo na kruchi roslecz a da ſo na njeho, jako by jemu wocži čhyla wndrapacž, ſo won ſhěſje rucze ſwoje wěžy ſtrabny a cížny.

A to bě ta luba Hanča, kotrž ludžo daleko a scheroko poſběhowanu jako dobru hospoſu, kotrž wě najtuczniſche ſwinje nakormicž! To bě ta, kotrž bě ſo na Wolbroczanskich Mihelez kwaſu w židzanym ſchörzuchu a ſ rózowym wěnzym na hłowje jako ta najrjeniſcha kwaſarka hordžila a ſo cížka a luboſna měla, kaž jandželk boži.

Esłowak khwatasche ſ M. a džesche khwatniwe dale. Esłonečko rjenje ſwěcjeſche, ſo ſo jemu wutroba ſmějeſche. Won pschindze na burski dwór w H., kotrž ſo jemu wubjernje ſubjeſche. Kheža bě rjenje cíſta, wokna běchu jaſne; rjana ſahroda ju wohwěn-žowasche, w kotrejž piſane ſkětki woni dawachu. Na kawž ſched durjemi ſebjeſche domjaza džowka. Jejna kofchliczka bě běla kaž ſněh a wložy běchu porjadnje ſhlađene. W kuchinje ſo ſklny wohén paleſche bjes tmy, ſo wona khléb do ſchlikje krajecze. Nimaſch žane dželo ſa mnje, praschesche ſo won; hdž zónh ſu, tam ſo wěčnije něčto roſbije. Hdž z česek cžakacž, wotmolwi wona, hacž hotowa njebudu, chzu tebi někotre horný ſo platanju dacž. Chto cžakacž, rjekn ſo ſo na to, měniſch ſo mam khwile cžakacž, hacž bu-đesč hotowa? Hdž ſo cži to njelubi, wotmolwi wona, dha móžesč moje dla hicž; jeli ſo pak cžakacž česek, móžesč ſobu ſ nami ſněbač. To ſebi won lubicž da a ſhyň ſo ſobu ſa blido. Tu pak bě wi-đeeč, ſo w tutym domje hinajschi ſlepši duch knježesche, hacž bě ſo ſo to druhdze ſhonil. Wſchitzu, předby hacž ſo ſefyhdachu, ſpěwachu nutruje blidové pacjerje. Zěž bě cíſta a dobra, niz psches měru tucžna ale derje ſacžinjena. Ludžo, hólzy a holžy, ſebi we wſchej pschi-ſtajnoſceſci to a druhe powjedachu; žane leſtrarske a ſe ſkowęzka njebě ſlyſceč.

Hm! myhlesche ſebi naſch Esłowak, th česek pak tola ſphtacž, hacž njemohł th domjazu holzu, tu rjanu pětnu Marku, roſhněwacž. Won da ſwojej křížy tak móžnije a njeljepje do ſchlik ſanhacž, ſo ſo mleko roſtiba a ſchla ſo roſrafy. Hólzy a holžy drje hněnije na njeho pthlađajo na teho njetopryja ſwarjachu, Marka pak žane ſlowczę ſnejpraji, ale džesche a pschinjeſe ſ nowa mleko ſ pinzh. Won pak ſwoju hubu njedžerjeſche, ale ſo na to hóřčesche, ſo maja čorný khléb, a ſo je w Esſerbach daloſo a ſcheroſo wokolo pucjewaſ a ſo je wſchudzom rjeniſchi a ſlepši khléb widžil a dostał. Nichto pak jemu na taſte hrube rycze ſlowczę ſnjewotmolwi. Won ſo ſe ſwojimi hornzami, ſo by je ſkala, bliſko ſ kuchinſkim durjam ſyže, a móžesche tu ſobu do jſtym hlađacž. Tu ſebjeſche wobſtarnia wówka, kotrž ſtajnje ſwarjeſche a ſchjerolkaſche na to a wno. Maria pak wosta jenak ſejerpliwa a njebu ženje wobđyna. Jeje nan pschiběža a žadac̄ ſebi ſwoje nowe ſchörniſe a njedželku draſtu, dokelž do města dyrběſche, kaž rjekn, a ſwarjeſche bjesbōžnje na ſwoju džowlu, ſo njemo-

móżesche hnydom ws&schitko namakac̄ a wutrjehic̄. Marja pak dasche ſebi ws&chitko lubic̄ a njewomolwi żane ſte ſlowc̄ko. Proſcherſte dżec̄i pschiūdzechu a proſchachu wo truch thlēba. Thym jenym kotrzych starſchi thori ležachu a ſebi nieżo njemžachu warbowawę, dari wona wjele, te druhę pak prjec̄ pôſka, praſi: bżelac̄je, dha ſmęſecze jesc̄. Pschi wſhem thym wona proſna ujevě ale nohi a ruzy hibaſche, ſo w prawym ežakuſedz na bliźe ſtejſche a ſo nihdzenie nieżo njeſakomeři. Popolnui ſtupi Sſlowak, hdz̄ widzesche, ſo wowna na hwoſiu ſtolzu drēmaſche do kuchiny, hdz̄ Hana ploſaſche a żortowaſche ſi njej. Wona pak džesche do dwora a wotwiaſa rječaſnička a rjeſny: poj, fultano, ja chzu tebje puſhečic̄, woftai pschi mni a wachui mne. Psched wječorom, jako bē wón ſwoje dželo dokonjal, a jeſ ſwoje horniki pschiūdze, da wón učotrym na ſemjn panhej a rjeſny ſi Marji: th ſy pak tola njeſchitna a nielepa holza, ja widzi, ſo ty, ſchtož do ruk wosnijech, tež prjec̄ ežiūnijech, hańbuſ ſo tola. Wona pak ſo njeroshn̄c̄wa, ale jenož praſi: ſchto je na thym wina, to ty węſch, praſi mi jenož, ſchto ſa ſwoje dželo deſtanijech a ežiu, ſo džesche, hemak eži fultan poſkaze, hdz̄ ſu durje. — To ſebi lubic̄ niſadam, wotmolwi Sſlowak throbile, a teho pſa ſo ujebeju; to by schwarna węſka býka, na hnydych ludzi pſa ſchęjuwac̄ a jin wineſte wostac̄, ſchtož maja žadac̄. Wichał ſy th blyſchal, rjeſny wona, ſo chzu tebi dac̄, ſchtož ſebi ſa te platane horuhyki žadaſch, a to chzu ežiniež ſterje lepje, ſo mi ſi woſzow pschiūdzeſch a ſaſo pschiūc̄ th njeſtriebaſch. Ho! ho, rjeſny wón na to, ja nieżo męcz ujechaſ ſa moje dželo, tež žadyn ežerwjeny pjenieſk niz, ale to ja tebi praju, ſa dwę ujeđeli budi ja ſaſo tu a chzu Młots Tunka rěkac̄, hdz̄ mne njebudzeſch tehdh ſ wjeſholoſcu witac̄. Sſo wręco ežysche jej ruku ſkiejčiež a pschiſtaj: na ſaſo-widzenie. Ta pak wotmolwi, ežiu ſo wote mne prjec̄ pschiūdzeſch. Ma to ſo ton paſok ſmęſeſche praſiſ: to možesč wěrič, ežaſ pschiūdze, ſo budžesč moje woblečzo radscho widzeč, dyžli moje pjath a ruku mi hyshečeū dasch, tak wěrno hac̄ ſlōnčko na njebjeſach rjenje ſwēči. S tajſini ſlowami thwataſche wón wjeſhely ſ dwora a jako ſe wſy bē, ſanjeſe ſebi wjeſheli pěñnic̄ko, ſo po horach a po dolach pěknje klin-eſeſe. Wot teho ežaſa ujevě pak žadyn Sſlowak we zykej wokolnoſci wjazh widzeč.

Marji w H. pak ſo wot teho dnja ſtyskaſche a bōjeſč a hroſa ju thſchesche. Wona bē wjele wot rubježniſom blyſchal a ſo ſnadrž ſu Sſlowakojo tajzy ludze, kotsiž po kraju wokoło thodža a ſo po dworach roſhalduvia, hdz̄ blyſhu mohli kranječ, a ſo woni druhdy holzy a żony do hole wotwiedni a tam pschi ſebi ſhowaja. Tajſi rubježniſ, pomylili wona ſebi, je ton Sſlowak býk, kiž njedawno poła naſ ſobu a wón ſe hwoſiu ſtowarschemi, kaž bē hroſy, jenu nož pschiūdze a wſcho wutrubi a ju ſobu do hole wosnije. Teho dla, hdz̄ bu wječor, wona ſi thlēze ujeſtupi a hdz̄ lehničz

bżesche, komorne durje twerdžie ſaſuwa a bojaſna laupic̄eku pod kožo ſwēčeſche, hac̄ ſo tam tola žadyn rubježniſ ujeje petajſ. Hdz̄ ſo pak bē do koža leb myla, modeſeſche ſo nutrniſcho ſi ſwojeniu njebefkem wózzej, ſo by wén jeſ poſtaſ ſwojich janbzelom ſe waſhtrarjow, dweju ſi hſowje, dweju ſi uchomaj, jeneſe ſi prawizh, druhego ſi lewizh a jeneho, kiž by ju do wjedz do teho ujeboſeſeho kraleſtwia. Hdz̄ na to bi wifnuſka, dzijesche ſo jeſ wot teho Sſlowaka, jako bi wón učkaſti pryz abo rjanu pschiſtojny młodzeńz był kiž ſi njei pschiūdze ſe ſchtrijomi ſonimi a ju ſebi ſe żonu žadu a jeſ ſubi ujebo a ſemju.

Jedyn džen po druhim a jedyn tydžen po druhim ſo miny. Zani rubježniſy njeſchiūdzechu ani žadyn pryz njeſchiūdze. Ale ſa někotry ežaſ, bē to rjanu ujeboſeſke popoluſe, pschiūdze mały woſyč do H. a trjeſci runje do jich dwora. Rjany brunac̄ ſi rjanym nowym gratom wuhetowanym ežuňeſche woſyč ſi na nim ſedzesche mlody paſok.

Jako by tu derje ſnaty býk, woſaſche wón jeneho wotwočka a ſaſaſche jemu, ſo by konja wupſchahnył. Pschi durjach ſetka jeho Marja a praſi: pomhaj Bóh. Kaf pak wona ſo ſtróži a ſo ſacjerwjeni! Hlaj! to tola žadyn rubježniſ ujeb, tež žadyn pryz, to bē ſprawný herbſii burski hólz, ale hdz̄ wona jeho ſebi bliże wobhlaſda, bē wón jara podobný na teho Sſlowaka, kiž bē tu njedawno poſkaz, a wot kotrehož bē ſo jeſ husto džalo. Ton ſo pak ſmęjeſche, ſo ſo ſubh w hubje bělachu, kaž liliſe a rjeſny: hlaj! tu ja ſy, th ſy mi ſaſaſala, ſo njeſiſiem wjazh pschiūc̄, ale ja ſo tola ſaſo ſtrobli eži psched woſi ſtupic̄, a ja chzu tebi prajeſ, ežoho dla ſo to stanje. Ja jenož pschiūdu twoje dla. Th ſy węſce wo miui blyſchal, ja ſy ſi ſlotakej Jurij ſe Gs., ja býk radh ſa ſwoj dom a ſo ſwoje kubko hoſpoſu miel, pak žanu po noſnym waſhnu, ale jenu tajſu, tajſaž je moja luba macjerka býla. Hlaj! ja ſy ſow a tam pytaſ a njeſtym žanu ſnamak, kotrež budžiſche ſo mi ſubila. Doho dla ſy ſi jako Sſlowak po Sſerbach woſolo pučowak a ſy ſebi te holzy wobhlaſowak, kotrež mi druhý thwatalachu, ale ja ſy ſi ſi po thym pschiſtowje: njewěr wifnomaj ale wočomaj. Ja ežych ſo hžom dom wręcoſč, dokež žanu ujeběch nadefchol, kotrež býk ſebi ſa žonu brac̄ ſeſzyk; dha je mne Bóh i tebi dowjedz a hdz̄ ſy ſi twoje poſzciwe, ponizne, ſelne a ſejerpliwe waſhnuje widziſ, ſy ſebi praſit, tu chzu ſebi brac̄ a žanu druhu. Wodaſ mi wſchitke loſhytvo, kotrež ſy ſi tu wobescheſ a praſi mi wſchal, ežesč moja luba hoſpoſa a mandželska býč? ja chzu tebje lubowac̄ a ežesčiež a tebi ſwērny býč hac̄ do ſunjerze. Sſto Marja na to je wotmolwita, to ja njeſiem; ale to ja wém, ſo bē ſa běrſlik ſekta w G. wullſi kwaſ a ſo je Marja hysheče učk biurowka w G., ežesčena wote wſchitkach, kotsiž ju ſuaja a lubowana wot ſwojego Jurija.

Pruski pokutny džen je kſiedu 20. ſaperſeje.